

SAHUL POZITIONAL

PARTEA I

**SINGURA CARTE DE SAH CARE
EXPLICA FIECARE MUTARE A
FIECAREI PARTIDE**

MUTARE CU MUTARE

IRVING CERNIEV

**SAHUL POZITIONAL
MUTARE CU MUTARE**

TRADUSA DE MARIAN MARTINUS

VOL I - ATACUL PE FLANCUL REGELUI

**SINGURA CARTE DE SAH CARE
EXPLICA FIECARE MUTARE A
FIECAREI PARTIDE**

CUPRINS

	PAGINA
INTRODUCERE	3
ATACUL PE FLANCUL REGELUI	4
1. SCHEVE - TEICHMANN, BERLIN 1907	6
2. LIUBARSKI - SULTANBEIEV, LIEGE 1928	10
3. COLLE - DELVAUX, GAND-TERNEUZEN 1929	13
4. BLACKBURNE - BLANCHARD, LONDRA 1891	17
5. RUGER - GEBHARDT, DRESDA 1915	21
6. ZEISSL - WALTHOFFEN, VIENA 1899	24
7. SPIELMANN - WAHLE, VIENA 1926	26
8. PRZEPIORKA - PROKES, BUDAPESTA 1929	29
9. ZNOSKO BOROVSKI - MACKENZIE, WESTON SUPER MARE 1924	33
10. TARRASCH - ECKHART, NURNBERG 1889	38
11. FLOHR - PITSCHAK, BILIN 1930	41
12. PITSCHAK - FLOHR, LIEBWERDA 1934	45
13. DOBIAS - PODGORNII, PRAGA 1952	48
14. TARRASCH - MIESES, BERLIN 1916	52
15. ALEHIN - POINDLE, VIENA 1936	56
16. TARRASCH - KURSCHNER, NURNBERG 1889	61

INTRODUCERE

Ai văzut vreodată un maestru de sah jucând douăzeci de partide simultan? Te-ai minunat, sau poate l-ai invidiat pentru încrederea și ușurința cu care se oprește pentru câteva secunde la fiecare masă, acordă atenție poziției o clipă și apoi eventual face o mutare?

Mută el repede pentru că știe zeci de deschideri, cu sute de variante, pe de rost? Greu de crezut, fiindcă majoritatea jocurilor de la astfel de simultane capătă o turnură originală ce nu-i de găsit în cărți. Analizează el fiecare combinație posibilă cu viteza luminii? Ori se bazează pe un gen de instinct infailibil ca să-l descurce în cele mai ciudate poziții? Ei, dacă ar fi așa, el ar trebui să analizeze mai repede ca un computer sau să aibă revelații divine de o mie de ori într-o seară.

Și totuși, cum face? Dacă am putea să-l urmărim firul gândirii, dacă l-am putea convinge să ne spună semnificația fiecărei mutări de îndată ce o face, poate am afla răspunsul.

În cartea de față îl vom convinge să o facă.

Vom afla de la maestru scopul fiecărei mutări pe care o face pe parcursul partidei. Îi vom urmări ideile, metodele și chiar gândurile pe măsură ce și le deapănă, până la cele mai simple detalii. Vom urmări travaliul din mintea sa, și astfel vom căpăta înțelegerea – da, și instinctul – de a recunoaște mutările bune și a le respinge pe cele mai puțin bune.

Ca să capeti acest instinct nu este necesar să memorezi nenumărate variante de deschideri, nici să-ți soliciți creierul cu liste cuprinzând formule și principii. Este adevărat, există principii care guvernează o situație dată, și dacă le aplicăm ele ne vor ajuta să ne clădim poziții puternice, rezistente și câștigătoare. Dar, vă veți familiariza cu ele fără nici un chin – nu cu forța, ci constatând efectul lor în dezvoltarea jocului.

La plăcerea de a înțelege de îndată fiecare mutare a partidei, se adaugă și fascinația urmăririi travaliului mental al maestrului ce-și desartă sacul cu idei ce-i trec prin minte în fiecare situație nou apărută. Vom învăța de la dânsul marile avantaje derivând din înțelegerea **jocului pozițional**. Tocmai înțelegerea jocului pozițional îl fereste pe maestru de a face mutări nesăbuite sau de a se arunca în atacuri premature, nebunesti; și tot ea

îi înfrînează tendința firească de a vâna combinații la fiecare mutare; și tot ea îi arată unde să-și plaseze fiecare piesă astfel încât să aibă disponibilități maxime pentru atac, cum să cucerească câmpurile centrale vitale, cum să ocupe mai mult spațiu, cum să-și hărțuiască și să-și slăbească adversarul. Și tot înțelegerea jocului pozițional îi dă certitudinea că ocaziile clare de câștig vor ieși la iveală și **vor apărea pe tablă și combinațiile decisive**. Maestrul nu caută combinațiile. El creează condițiile care fac posibilă apariția lor!

Fiecare mutare a fiecărei partide va fi comentată în limbajul simplu de fiecare zi, și orice analiză necesară pentru detalierea tuturor efectelor unei mutări sau explicarea unei intenții va fi clară și la obiect. Repetarea frecventă a scopului fiecărei mutări îți va transmite importanța unor anumite concepte de bază. După ce ți se va fi fost spus iarăși și iarăși că locul unui cal este la **f3-f6-c3-c6** și că turnul trebuie să controleze coloanele deschise, vei ști că o asemenea strategie este bună la **modul general**. Vei înțelege la fel de bine ca orice maestru **ce mutări să cauți în primul rând** atunci când vrei un joc bun pentru un cal sau pentru un turn.

Aceasta nu înseamnă că te vei obișnui să joci un sah superficial, negândit. Vei învăța când, și cum să aplici principii care te pot ajuta și când să renunți la convenții. Vei căpăta obișnuința de a face mutări bune cu ușurința cu care pruncul își învață limba maternă – adică auzind și văzând și nu după reguli gramaticale.

Fiecare joc care îl vei juca cu noi va fi o aventură ispititoare în lumea saului, în care curajul, hotărârea, imaginația și lipsa de prejudecăți își capătă răsplătă dreaptă. Și astfel, apreciind și asimilând ceea ce ni se spune într-un chip așa plăcut, vom ști să jucăm **SAHUL POZITIONAL, MUTARE CU MUTARE**

ATACUL PE FLANCUL REGELUI

Scopul acestei cărți nu este acela de a vă zăpăci cu efecte magice. Ea își propune să vă arate cum se produc astfel de efecte.

Să luăm de pildă mult întâlnitul atac pe flancul regelui: el este atractiv fiindcă înseamnă în primul rând joc combinativ cu sacrificiile strălucitoare și mutările surpriză ce-l caracterizează. El este atrăgător pentru că scopul său este matul imediat și poți ajunge la el făcând o serie de mutări neasteptate.

Dar când și cum să începi un atac pe flancul regelui? Trebuie să aștepti să-ți vină inspirația? Răspunsul este simplu și poate părea surprinzător, așa că să dăm cortina la o parte.

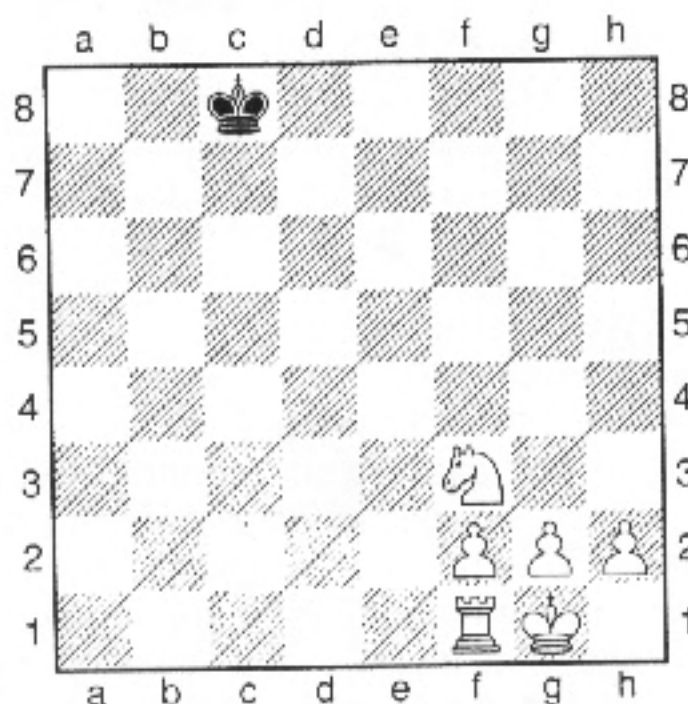

Diagrama ne arată o poziție cu regele rocatat. Regele este protejat de un cal la f3 și de cei trei pioni din fata sa. Atâta vreme cât acești apărători sunt acolo unde sunt, regele este invulnerabil în cazul unui atac advers. Dacă asezarea apărătorilor se schimbă, structura care rezultă se subțiază și se slăbește. **Ea devine vulnerabilă în caz de atac.**

Poziția se poate schimba atunci când jucătorul având albele mută voit h3 pentru a preveni o legătură, sau atunci când mută g3 pentru a alunga o figură adversă. Dar, atunci când albul nu mută din proprie inițiativă, maestrul (și aici este secretul) având negrele îl **determină sau obligă pe alb, prin intermediul diverselor amenințări, să avanseze pionul turnului sau pe cel al calului.**

De îndată ce unul din acești pioni avansează, el creează o slăbiciune în structura defensivă, slăbiciune care poate fi exploatată. Acela este momentul în care maestrul inițiază un atac pe flancul regelui și dă viață unor mutări strălucitoare, cu efecte magice.

Partida **Scheve-Teichmann (Nr.1)** ne arată ce se întâmplă când albul mută instinctiv h3 pentru a preveni o legătură. Teichmann blochează pionul care a pășit afară din rând și-l transformă în obiectul atacului său. Pe parcurs el sacrifică un nebun pentru acest pion, în scopul de a penetra poziția albului cu alte figuri negre.

În **Liubarski-Sultanbeiev (Nr.2)** albul face aceeași mutare, dar negrul îl pedepsește prin intermediul unui atac de pioni ce începe cu h6 (de ce mutarea albului este proastă și cea a negrului este bună vă voi explica la vremea cuvenită!).

În **Colle-Delvaux (Nr.3)**, Colle își fortează adversarul să mute h6, după care îl determină în mod inteligent să mute și g6, pentru ca mai apoi, un sacrificiu de cal să demoleze poziția subrezită a negrului.

Negrul mută h6 de bunăvoie pentru a opri un atac advers puțin probabil, în partida **Blackburne-Blanchard (Nr.4)**. Blackburne sacrifică un nebun pentru a îndepărta imprudentul pion al turnului și practică o spărtură prin care intră în tabăra adversă.

Rugger-Gebhard (Nr.5) ilustrează pericolul unei rocade premature, combinată cu neglijarea centrului. În momentul în care negrul adaugă acestor păcate și un atac asupra unei figuri adverse, cu h6, el este penalizat printr-un sacrificiu care taie o coloană deschisă conducând la regele negru.

Zeissl-Walthoffen (Nr.6) este o altă pildă de rocadă efectuată când nu trebuia, combinată cu nesocotirea importanței centrului. Albul este obligat să mute g3 slăbindu-și câmpurile albe iesite de sub apărarea pionului. Figurile lui Walthoffen utilizează aceste cimpuri pentru a-și croi drum în poziția albului și a-i da mat regele.

În **Spielmann-Wohle (Nr.7)** negrul avansează g6 pentru a împiedica calul advers să se posteze prea aproape de regele negru. Această mișcare îi lasă propriul cal fără sprijinul inimos al pionului fost la g7 și îi creează slăbiciuni pe câmpurile lipsite de acum de supravegherea pionului. Figurile lui Spielmann invadează poziția slăbită a negrului, se

întepenesc pe câmpurile slabe create și dau mat regelui advers.

Przepliorka-Prokes (Nr.8) este o ilustrare a efectuării fortate a mutării g6 având ca rezultat slăbirea câmpurilor negre. Precut, Przepliorka distruge nebunul de câmpuri negre advers (accentuând astfel slăbiciunile negrului) înainte de a-și lansa atacul decisiv.

Partida între **Znosko-Borovski** și **MacKenzie (Nr.9)** ne arată negrul încercând să respingă un cal advers în afara teritoriilor sale, cu mutarea g6. El reușește, dar cu costul slăbirii câmpurilor negre din apropierea propriului rege. Albul consideră aceste câmpuri ca fiind convenabile pentru figurile sale, rezultatul fiind ocuparea acestor câmpuri critice.

Tarrasch-Eckart (Nr.10) este un exemplu interesant de pericol la care te expui jucând sah mecanic. Negrul este obligat să mute f5 și apoi g6, după care el se stinge gratie unui atac advers care-l lasă fără toți pionii ce-i apărau regele.

Următoarele două partide sunt miniaturi delicioase, dar deosebit de consistente. **Flohr-Pitschak (Nr.11)** este o fascinantă ilustrare a procesului de hărțuire a apărătorilor regelui advers pentru a-i determina să mute. Pitschak fortează pionul calului să mute, apoi pe cel al turnului, după care sparge barierele cu un sacrificiu de damă.

Pitschak-Flohr (Nr.12) în care Flohr se răzbună, ne arată albul mutând h3 pentru a disloca un nebun. Faptul duce la pierderea pionului și pătrunderea damei negre periculos de aproape de regele advers. Concentrarea atacurilor care urmează îl lasă pe Pitschak cu un pion singuratic care să-i apere regele.

În **Dobias-Podgorni (Nr.13)**, Dobias își obligă adversarul să avanseze pionul calului, apoi pionul turnului. Apoi, în mod subtil, el subminează poziția slăbită a adversarului, provocându-i colapsul.

Tarrasch-Mieses (Nr.14) ni-l arată pe Tarrasch distrugând calul regelui, cel mai calificat apărător al unei poziții rocadate, desrădăcinând și pionul calului în același timp. Destrămarea formației de pioni face lucrurile mai ușoare pentru Tarrasch, care-și încununază victoria cu o mică și liniștită mutare de pion.

Următoarele două partide nu aparțin, strict vorbind, categoriei atacurilor pe flancul regelui. Le-am inclus aici însă, pentru a arăta

consecințele eșecului în asigurarea securității propriului rege.

Alehin-Poindie (Nr.15) conține câteva delicioase mutări neconventionale efectuate de Alehin pentru a pedepsi jocul de risipă de timp al adversarului. Negrul este împiedicat să facă rocada, regele său reținut în centru și expus unui atac fatal.

Tarrasch-Kurschner (Nr.16) este o povestioară descriind tratamentul care se aplică saului de rutină, superficial. Tarrasch penalizează nerespectarea de către adversar a principiilor deschiderilor împingându-i figurile spre înapoi, acolo unde acestea se calcă reciproc pe bățături; îl împiedică să facă rocada și apoi îl asaltează cu toate figurile ce-i sunt la îndemână.

PARTIDA NR. 1
GIUOCO PIANO

Alb
Scheve

Negru
Teichmann

Berlin, 1907

Primul obiectiv al oricărei strategii în deschidere este dezvoltarea rapidă a figurilor de pe pozițiile inițiale înapoiate, pe poziții active, la joc.

Nu se poate ataca (da mat și mai puțin) cu o figură sau două.

Trebuie să-ți dezvolti toate figurile căci fiecare din ele are o treabă anume de făcut.

Un bun început este eliberarea a două figuri dintr-o mutare și acest lucru poate fi făcut avansând unul din pionii centrali.

1.e4

Aceasta este o mutare de deschidere excelentă. Albul își ancorează un pion în centrul tablei și deschide cale liberă nebunului f1 și damei. Următoarea sa mutare, dacă negrul îi permite, va fi d4. Cei doi pionii vor controla atunci patru câmpuri pe linia 5, anume f5, e5, d5, c5 și vor împiedica negrul să-și plaseze figurile pe aceste câmpuri centrale importante.

Cum va răspunde negrul acestei prime mutări a albului? El nu trebuie să-și piardă vremea luând în considerare mutări lipsite de sens cum ar fi 1...h6 sau 1...a6. Aceste mutări și altele asemenea nu ajută cu nimic la dezvoltarea pieselor, nici nu împiedică încercarea albului de a acapara centrul.

Negrul trebuie să lupte pentru o împărțire cel puțin egală a câmpurilor bune din centru. Negrul trebuie să lupte pentru centru.

Oare, de ce această dispută pentru centru?

De ce este ea așa de importantă?

Figurile așezate în centru se bucură de cea mai mare libertate de acțiune și cel mai larg spațiu pentru afirmarea intențiilor lor de atac. Un cal, de exemplu, așezat în centru se poate deplasa în opt direcții și bate opt câmpuri. Așezat într-o margine a tablei, nu poate bate decât patru câmpuri. Deci, este doar o jumătate de cal!

Ocuparea centrului înseamnă controlarea câmpurilor cele mai valoroase. Ea lasă loc mai puțin figurilor adverse și face apărarea lor mai dificilă, căci din lipsă de spațiu acestea se vor împiedica unele de altele. Ocuparea centrului sau controlarea lui de la distanță izolează piesele adverse unele de altele și le împiedică să colaboreze armonios. Apărarea unei armate împrăștiată este de obicei foarte dificilă.

1...e5

Foarte bine!

Negrul insistă pentru o împărțire dreaptă a centrului. El își fixează hotărât un pion în centru și deschide drum la două din figurile sale.

2.f3

În mod sigur cea mai bună mutare posibilă!

Calul se dezvoltă cu amenințare – atac la pionul e5. Aceasta înseamnă câștig de timp, căci negrul nu mai are libertatea să se dezvolte cum ar dori. **Negrul trebuie să-și apere pionul înainte de a face altceva**, și aceasta îi răpește din posibilități.

Calul se dezvoltă **către centru** fapt ce conferă și mai multă greutate atacului său asupra pionului e5.

Calul își exercită controlul asupra a două câmpuri strategice în centru: e5 și d4.

Calul iese la joc devreme, în acord cu regula:

Dezvoltă caii înaintea nebulilor!

Unul din motivele pentru care această regulă este valabilă, este acela că de obicei calul face pași mai mici decât nebunul. Calului îi trebuiesc trei mutări pentru a ajunge la b5, nebunului una singură.

Un alt motiv pentru care caii se dezvoltă primii este acela că stim sigur unde le este locul în deschidere. Stim că ei au mai multă eficacitate așezati pe anumite câmpuri. Nu putem ști însă, în această fază a partidei, care este locul cel mai potrivit pentru nebun. Poate vom dori ca nebunul să ocupe o diagonală mare, ori vom prefera ca el să fixeze o figură adversă. Așa că: **Scoate-ți caii la joc înaintea nebulilor!**

Ajunși aici, vei observa că negrul trebuie să-și apere pionul din e5 înainte de a încerca altceva. Sunt mai multe modalități de a apăra pionul.

Negrul trebuie să cântărească și să aleagă una din următoarele posibilități:

2...f6

2...♘f6

2...♙e7

2...♙d6

2...d6

2...♞c6

Cum va decide negrul care este mutarea corectă? Va trebui el să analizeze nenumărate combinații, încercând să-și imagineze toate atacurile și apărările pentru următoarele zece sau cincisprezece mutări?

Mă grăbesc să vă asigur că un maestru nu-și va risipi pretiosul timp în speculații fără rost. Dimpotrivă, el va face uz de arma sa secretă, **aprecierea poziției**. Făcând aceasta, el elimină mutările slabe pentru care un jucător mediu gândește mult. El nu acordă atenție mutărilor care sunt încălcări evidente ale principiilor deschiderilor.

Iată cum ce i-ar putea trece prin minte în timp ce alege mutarea corectă:

2...f6

"Teribil! Pionul f6 ocupă câmpul rezervat ♞g8 și blochează mișcarea damei pe diagonala d8-h4. Și, am mutat un pion când ar fi trebuit să-mi dezvolt o figură."

2...♘f6

"Rău! La f6 este locul calului g8, nu al damei. Si apoi, îmi irosesc fortele figurii mele cele mai puternice ca să apăr un pion."

2...♞e7

"Mi-am închis nebunul în timp ce dama face o treabă demnă de o piesă mai modestă."

2...♠d6

"Am dezvoltat o figură, dar pionul d7 este blocat, iar nebunul c8 poate fi îngropat de viu."

2...d6

"Nu-i rău, de vreme ce lasă ♠c8 o ieseire. Dar stai - îmi închide ♠f8, si apoi, din nou am mutat un pion când ar fi trebuit să-mi pun figurile la treabă."

2...♠c6

"Eureka!

Asta **trebuie** să fie cea mai bună, căci mi-am dezvoltat o figură pe câmpul cel mai potrivit si mi-am apărat si pionul în acelasi timp."

2...♠c6

Fără a se lansa în analize obositoare, negrul a ales cea mai bună mutare posibilă. El a urmat sfatul francezului care spunea "Sortez les pieces!". El aduce o piesă în joc si salvează pionul e5 **fără nici o pierdere de vreme**.

Trebuie să vă atrag atenția că această maximă, ca si altele de altfel, nu trebuiesc urmate orbeste. În sah, ca si în viață, regulile trebuiesc adesea neglijate. Aceasta desi, la modul general, principiile care guvernează sahuul sănătos sunt un îndrumar minunat, în special în deschideri, în jocul de mijloc si în final!

3.♠c4

"Cea mai bună figură de atac este nebunul regelui" spune Tarrasch. Astfel că albul își pune nebunul la treabă si își oferă posibilitatea de a face devreme rocada.

Nebunul pune stăpânire pe o diagonală valoroasă în centru si atacă pionul f. Acest pion este cel mai slab apărat, fiind protejat de o singură figură - regele. Sacrificiul unei figuri pentru acest pion, chiar devreme în cursul jocului, nu este neobisnuit, căci regele capturând figura, este dislocat, atras în câmp deschis si expus unui atac violent.

3...♠c5

Este acesta câmpul cel mai potrivit pentru nebun? Să trecem în revistă alternativele:

3...♠b4

Slab, căci nebunul nu ia parte la lupta pentru centru si nu are viitor pe acest câmp.

3...♠d6

Slab, pionul damei este blocat, iar celălalt nebun ar putea avea greutate în a se dezvolta.

3...♠e7

Nu prea rău, căci nebunul controlează două diagonale si este bine plasat pentru apărare. La e7 nebunul nu a făcut decât un pas înainte **dar s-a dezvoltat de vreme ce si-a părăsit locul initial din spate**. Lucrul ce nu trebuie uitat este acela că **fiecare** piesă trebuie pusă în mișcare.

Cea mai bună mutare de dezvoltare este 3...♠c5. Pe acest câmp, nebunul controlează o diagonală importantă, a7-f2, exercită presiune asupra centrului atacând si un pion slab, f2. Această dezvoltare este în acord cu două reguli de aur privind deschiderile:

Plasati fiecare piesă cât mai repede posibil pe câmpul cel mai bun!

Mutati fiecare piesă o singură dată în deschidere!

4.c3

Primul obiectiv al albului este acela de a-si plasa doi pioni în centru. El intentionează să sprijine înaintarea pionului damei. După 5.d4 cu atac simultan la pionul e5 si nebunul c5, negrul trebuie să răspundă cu 5...ed. Mutarea 6.cd îl lasă pe alb cu doi pioni e4 si d4 controlând centrul.

Al doilea obiectiv al albului este să aducă dama la b3, întărind presiunea asupra pionului f7.

Acestea sunt părțile bune ale mutării 4.c3, dar ea prezintă si neajunsuri:

În deschidere, figurile si nu pionii sunt cele care trebuiesc mutate.

Avansând la c3, pionul ocupă un câmp ce ar trebui păstrat pentru ♠b1.

4...♞e7

Foarte bine! Negrul își dezvoltă o figură parând totodată si amenintarea. Dacă albul insistă să mute 5.d4, continuarea 5...ed 6.cd ♞e4 câștigă un pion. Captura **cu sah** nu lasă albului timp să-si recupereze pionul, iar un pion în plus în conditii altfel egale, este suficient pentru câștigarea partidei.

5.0-0

Albul amână mutarea pionului damei si își mută regele într-un loc mai sigur.

Faceti rocada cât mai devreme, de preferat pe flancul regelui.

5...d6

Apără pionul regelui si întărește centrul. Acum nebunul damei poate iese la joc.

6.d4

În speranta că negrul va schimba pionii. Schimbul ar permite albului o întărire impresionantă

a centrului, de vreme ce câmpul c3 ar rămâne disponibil pentru ♖b1. Dacă 6...ed 7.cd ♗e4 albul pedepsește înhătarea pionului prin 8.♙e1 legând dama.

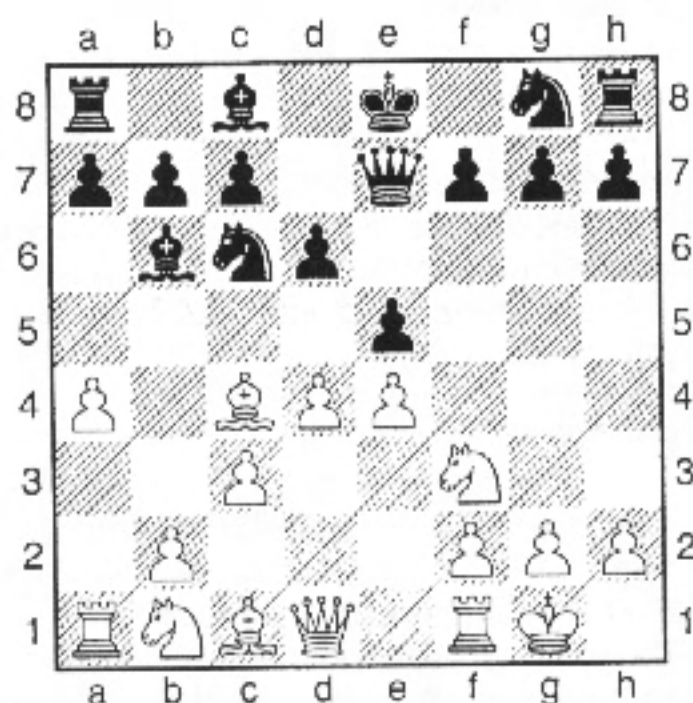
6...♙b6

Dar negrul nu are nevoie să ia. Acum, că pionul e5 este apărat, nebunul se retrage simplu, fiind încă îndreptat spre centru și în noua sa poziție.

În ciuda înfățișării sale formidabile, centrul de pioni al albului este nesigur. Pionul damei este atacat de trei ori și albul trebuie să păstreze trei apărări în timp ce încearcă să-și termine dezvoltarea. La mutarea 7.♗b3 pe care o viza mai devreme, apărarea pionului d4 cu dama dispare, în timp ce la ♖b1-d2, ea este tăiată. Concomitent, albul trebuie să facă față amenințării 7...♙g4 care leagă și totodată face inutilă una din apărările pionului d4, anume ♖f3.

Înainte de a se încadra într-un plan ferm de joc, albul întinde o mică capcană.

7.a4

O mutare înșelătoare, dar și lipsită de logică. Albul amenință atacarea nebunului b6 cu 8.a5. Dacă 8...♙a5 atunci 9.d5 lovind în calul care apără nebunul. După răspunsul 9...♖d8, albul bate 10.♙a5 câștigând o figură. Dacă negrul după 8.a5 joacă 8...♖a5, continuarea 9.♙a5 ♙a5 10.♗a4+ îi dă albului două figuri ușoare pentru turn și pion.

Dar ce justificare are albul să încerce combinații când dezvoltarea sa este neterminată? Un atac, așa cum încearcă albul aici, este prematur și n-ar trebui să reușească.

Dezvoltați toate figurile înainte de a încerca orice combinație!

7...a6

Pregătește retragerea nebunului. Această mutare nu este o încălcare a principiului potrivit căruia nu se fac mutări inutile de pioni în deschidere.

Dezvoltarea nu se face mecanic sau din obisnuință. Întotdeauna apărarea primează. Dacă crezi că-ți mai trebuie o justificare, consideră că pierderea de timp a negrului este compensată de mutarea infructuoasă a albului, 7.a4.

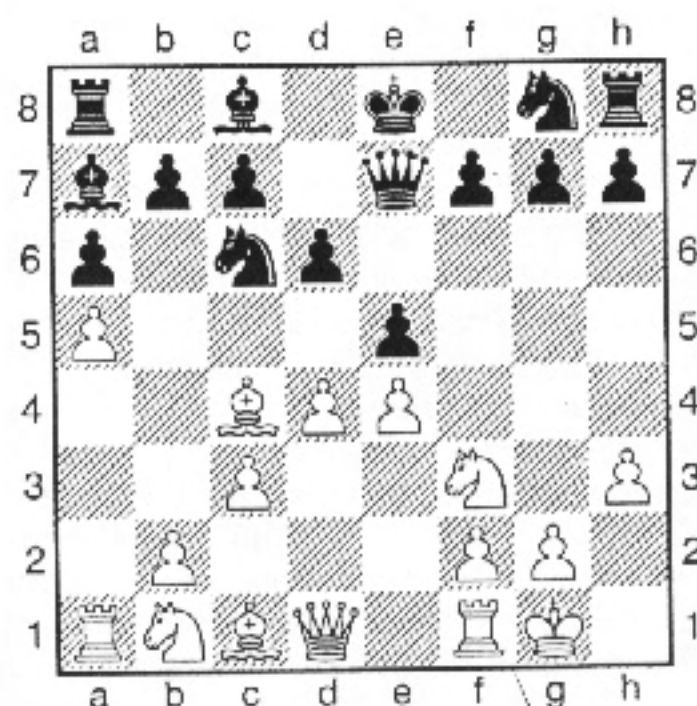
8.a5

Sansa ca negrul să fie tentat să bată pionul este minimă.

8...♙a7

Negrul nu muscă din nadă!

9.h3

O mutare de cafeenea! Jucătorii slabi fac această mutare instinctiv, temându-se grozav să aibă o figură legată, ♖f3.

Mai bine să intri în legătură (un inconvenient temporar) decât să o eviți destabilizând poziția pionilor ce apără regele și să slăbești structura apărării pentru întotdeauna.

Mutând h3 sau g3 după ce ai făcut rocade, îți creezi o slăbiciune organică care nu mai poate fi remediată, căci un pion odată împins nu mai poate da înapoi, iar poziția odată stricată nu mai poate fi reparată. Pionul împins devine tinta unor atacuri directe, iar câmpul mai înainte păzit (aici g3) devine teren de aterizare pentru parasutistii dusmanului.

"Niciodată să nu muti pionii din fata rocadei decât dacă ai ceva de câștigat" spune Tarrasch, "căci fiecare mutare de pion slăbește poziția".

Alehin este și mai imperativ "Încearcă întotdeauna sății cei trei pioni din fata rocadei pe locul lor initial cât mai mult timp posibil".

Negrul poate să încerce descoperirea regelui alb lipsindu-l de pionul h chiar cu pretul sacrificării unei figuri. Prin capturarea figuri, coloana regelui (g aici) se deschide și regele alb va fi expus atacurilor. Bineînțeles, pentru a da viață acestui plan este necesară aducerea în joc a mai multor figuri.

9...♞f6

Calul intră în luptă cu atac asupra pionului e4. Mutarea este excelentă și conformă cu indicația tactică folositoare:

Dezvoltă-te cu amenințare de câte ori ai ocazia! Amintiți-vă că pentru a îndepărta amenințarea, adversarul trebuie să renunțe la planurile sale pentru o vreme.

10.de

Albul schimbă pionii și deschide coloane în centru. Din nefericire, aceste deschideri de coloane sunt în avantajul negrului potrivit regulii:

Deschiderea coloanelor este favorabilă jucătorului care are o dezvoltare superioară.

10...♞e5

Mult mai puternică decât de5. Calul bine plasat în centru își multiplică posibilitățile pe mai multe direcții (pionul nu are asemenea posibilități).

Dispariția pionului d4 este spre binele nebunului negru ascuns departe la a7. Mobilitatea lui s-a mărit, acum el controlează întreaga diagonală până la pionul f2 și la regele din spatele acestuia.

Ce are albul de făcut acum? El n-a făcut nimic pentru a ușura situația grea a pionului e4. Acesta este încă sub atacul ♞f6, în timp ce ♙c4 este în bătaia celui alt cal din e5.

11.♞e5

Pare plauzibil de vreme ce albul scapă de o figură adversă excelent plasată. Dar, făcând acest schimb, calul regelui ♞f3, **cel mai bun apărător al rocadei** dispăre de pe tablă. Importanța păstrării calului regelui în asemenea situații a fost subliniată de Steinitz acum mai bine de șaptezeci de ani, când a spus:

"Trei pioni nemutați pe flancul regelui împreună cu o figură ușoară formează o fortăreață solidă în fața unui atac pe acea parte".

Tarrasch susține valentele calului regelui printr-o declarație simplă și emfatică:

"Un cal la f3 (respectiv f6) este cea mai bună apărare a rocadei pe flancul regelui".

11...♞e5

De observat că în timp ce calul albului a dispărut de pe tablă, calul negru **a fost înlocuit cu o altă figură**.

Această nouă figură, ♞e5, este magnific așezată pe câmpul său. Ea domină centrul, cade peste nefericitul pion e4 și este pregătită pentru a interveni rapid oriunde pe tablă.

Ce face albul pentru a rezolva problemele pe care le ridică poziția amenințătoare a ♞e5 și dublul

atac asupra pionului e4? I-ar surâde să alunge dama cu 12.f4, dar din nefericire, mutarea este imposibilă (vezi ♙a7).

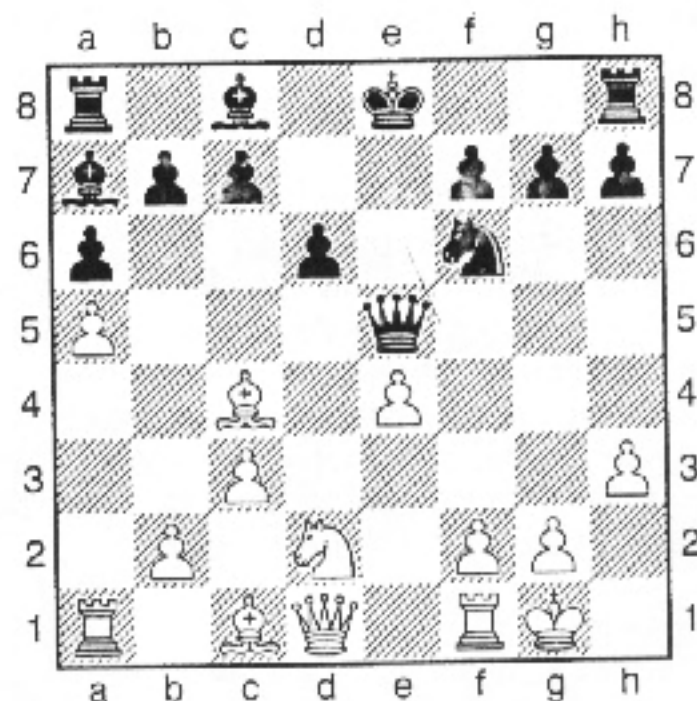
12.♞d2

În speranța desartă că negrul va înhăta pionul cu 12...♞e4 după care 13.♞e4 ♞e4 14.♞e1 și datorită legăturii negrul pierde dama.

Dar, negrul nu se arată dispus să captureze pionii. Superioritatea sa pozițională este de ajuns de clară ca să justifice căutarea unei combinații care să conducă la câștig decisiv. Nebunii săi exercită o presiune remarcabilă pe diagonalele lungi (desi unul din ei încă nu este dezvoltat). Fiecare din ei atacă un pion care protejează regele. Dama neagră stă gata să se repeadă pe flancul regelui, în timp ce calul stă gata să intervină în caz de nevoie.

Negrul controlează centrul, o condiție care, spune Capablanca, este esențială pentru reușita unui atac asupra regelui. Pe scurt, negrul merita o combinație câștigătoare pentru jocul său pozițional metodic.

Întrebarea este: există un obiectiv real spre care să se îndrepte toate forțele mobilizate?

12...♙h3

Da, într-adevăr! Pionul turnului s-a miscat cu naivitate la h3 ca să prevină legarea ♞f3!

Negrul bate pionul vinovat - pedepsindu-l exemplar pentru crima de a fi slăbit poziția și a-și fi trădat regele.

13.gh

Albul trebuie să ia nebunul sau să rămână cu un pion în minus fără nici o compensație.

13...♞g3+

Intrare în scenă covârșitoare! Remarcați cum exploatează negrul principalele două consecințe ale

Dezvoltati-vă cu scopul de a controla centrul!

Mutati numai acei pioni care facilitează dezvoltarea figurilor!

Mutati figurile, nu pionii!

4.c3

Intentia albului este clară: el vrea să sprijine avansarea unui pion în centru. Cu mutarea sa următoare 5.d4, va ataca pionul și nebunul advers. Ca să-și salveze pionul regelui, negrul va fi forțat la 5...ed.

După 6.cd albul va avea în centru o formație puternică de pioni.

Dacă nu-i reușește jocul, albul va fi păgubit, căci pionul îi răpește ♖b1 cel mai pretios câmp.

4...♙b6

Sahul nu trebuie jucat mecanic. În mod obisnuit mutarea de două ori în deschidere a aceleiași piese este o pierdere de vreme, **dar amenințările trebuiesc parate sau evitate înainte de a continua dezvoltarea**. Nebunul se retrage pentru a evita efectul mutării 5.d4 a albului.

5.d4

Cu speranța de a forța negrul să schimbe pionii. Remarcați că pionul e5 este atacat, **dar nu și nebunul**.

5...♞e7

În loc să schimbe pionii (cum ar fi fost constrâns să facă dacă n-ar fi retras nebunul), negrul își apără pionul aducând în joc încă o figură. Dama a avansat doar un câmp, dar mutarea este laudabilă.

Părăsirea ultimei linii constituie o mutare de dezvoltare.

La dezvoltarea damei și apărarea pionului se adaugă și amenințarea 6...ed 7.cd ♞e4+ cu câștigarea unui pion.

6.0-0

Pe lângă avantajele derivând din efectuarea rocadei (adăpostirea regelui și mobilizarea turnului), albul își protejează indirect pionul e4. Dacă negrul încearcă 6...ed 7.cd ♞e4 atunci 8.♙e1 cu legarea și câștigarea damei.

6...♙f6

Calul se dezvoltă cu atac amenințător la e4.

7.d5

Tentant, căci dislocă ♙c6 de pe puternica sa poziție.

Mutarea este firească, dar discutabilă pentru mai multe motive:

a) Pionul damei blochează diagonală propriului său nebun din c4, îngrădindu-i mult activitatea.

b) Raza de acțiune a nebunului negru din b6 s-a extins. Acum el este îndreptat direct asupra regelui alb.

c) Albul a mutat un pion în timp ce figurile sale de pe flancul damei strigă să fie lăsate afară.

În deschidere mută numai acei pioni care te ajută să-ți dezvolti figurile.

7...♙d8

Retragerea este mai sigură decât plasarea calului în marginea tablei. După 7...♙a5 răspunsul albului este 8.♙d3 cu care el amenință să câștige calul stângaci plasat, prin 9.b4.

8.♙d3

Apără pionul regelui. Mai în spiritul strategiei deschiderii este dezvoltarea unei alte figuri. Atât 8.♙d2 cât și 8.♞e2 apără pionul, dar aduc o figură în plus la joc.

Nu muta de două ori aceeași figură în deschidere.

Este interesant de văzut cum pedepsește negrul aceste abateri de la regulă. **Pe tabla de sah, mai mult ca oriunde, dreptatea triumfă.**

8...d6

Nici o obiecție nu poate fi adusă acestei mutări: ea întărește centrul, deschide calea nebunului damei și desărcinează dama de supravegherea pionului regelui.

9.h3

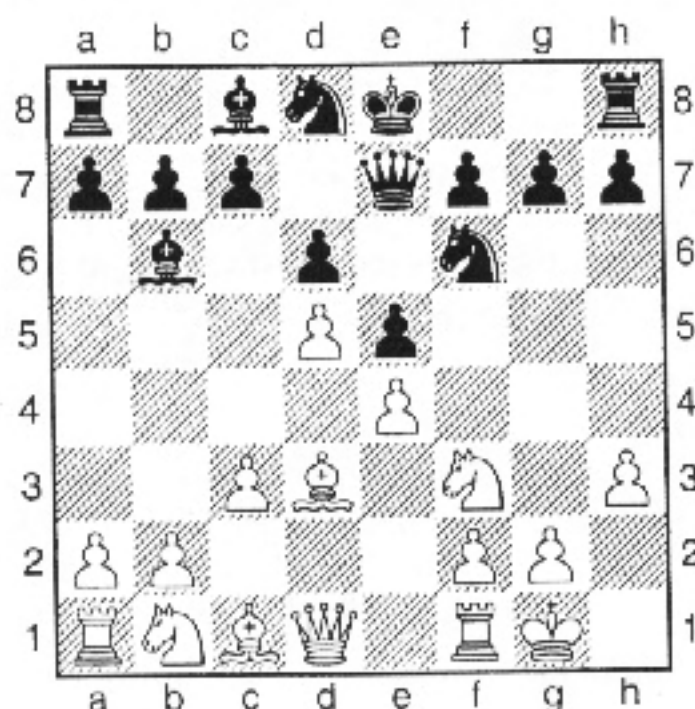
Ca să împiedice legarea calului prin 9...♙g4, dar așa cum remarcă Publius Syrus acum mulți ani "Există leacuri mai rele decât boala însăși".

Tulburând alinierea pionilor ce-i protejează regele, albul slăbește în mod organic structura pieselor sale pe flancul regelui rocatat și **face din pionul h o țintă convenabilă pentru un atac advers direct.**

Totii toreticienii saului confirmă validitatea ideii de a lăsa pionii de pe flancul regelui rocatat nemiscati, începând cu Staunton care spunea acum mai bine de o sută de ani: "Este adesea mai prudent pentru un jucător neexperimentat să nu avanseze pionii din fața regelui care a făcut rocada" până la Reuben Fine care spune astăzi: "Lucrul cel mai important este ca regele să nu fie expus atacurilor. El

este mai sigur dacă cei trei pioni sunt pe câmpurile lor inițiale:

Cum va sancționa negrul ultima mutare a albului? Care este cea mai bună cale de a-i exploata superficialitatea?

9...h6

Făcând o mutare similară cu cea pe care a criticat-o sever!

Care este explicația avansării h6?

Negrul nu și-a slăbit apărarea, deoarece regele său nu a făcut rocada mică. **Împingerea pionului h este o manevră de atac** și nu o încercare timidă de a evita o legătură. Pionul h constituie un sprijin pentru cel din g care va avansa la g5 și apoi la g4. Odată ajuns aici, el va lovi atât în ♖f3 cât și în pionul h3. Albul va fi constrâns, fie să captureze acest pion, fie să-l lase să ia pionul său din h3. Orice s-ar întâmpla, coloana regelui se deschide și negrul poate alinia piesele pentru atac asupra regelui alb.

10.♞e2

Mutare de dezvoltare, dar poate prea târzie.

10...g5

O lovitură de baionetă! Următorul pas este g4 de unde pionul va destrăma poziția albului.

11.♙h2

Ca să împiedice plănuita avansare. Dacă pionul avansează, el va fi atacat de trei ori, apărat fiind doar de două ori.

A esuat oare planul negrului?

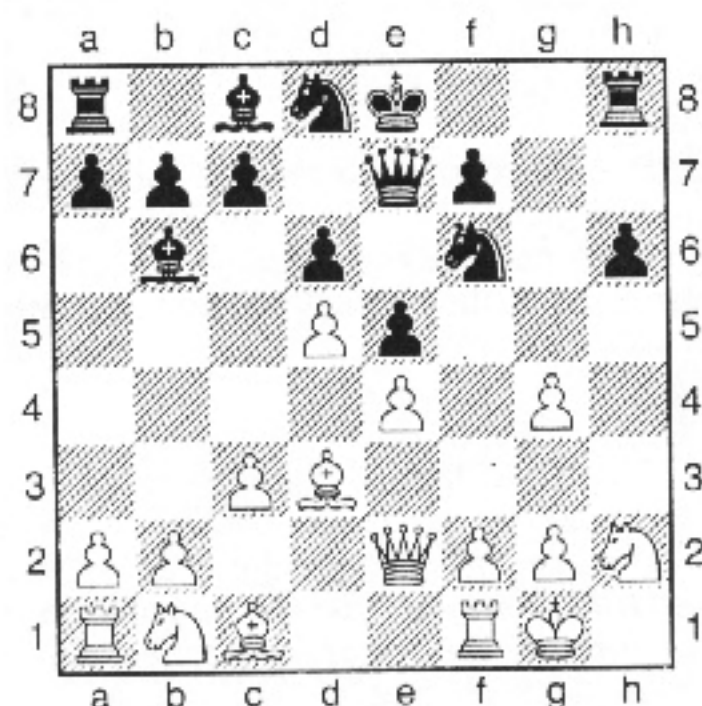
11...g4!

Nici vorbă! Negrul va sacrifica un pion de dragul demolării zidului protector din jurul regelui.

12.hg

Mutare forțată, căci negrul amenință 12...gh sau 12.g3.

Albul a decis deocamdată să închidă coloana.

12...♞q8

De data aceasta negrul este cel care atacă pionul g4 de trei ori, acesta fiind apărat doar de două ori!

Evident, albul nu poate apăra cu f3 căci rămâne în sah.

13.♙h6

Înhată disperat un pion izolat. Având în vedere dezvoltarea sa întârziată și situația regelui, o astfel de captură este o politică riscantă. Singura speranță ar fi fost 13.♙e3. Aceasta ar fi însemnat dezvoltarea ♙c1 și în plus neutralizarea ♙b6 pe diagonala b6-f2. Mutarea efectuată, 13.♙h6 neglijează avertismentul:

Nu capturați pioni în detrimentul dezvoltării sau poziției.

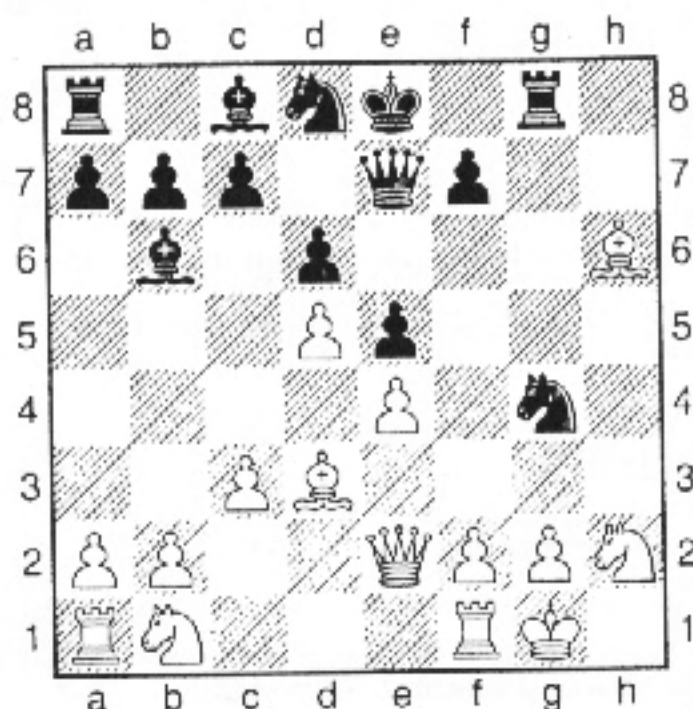
13...♙g4

Printre altele—câștig de timp amenințând nebunul.

Poate albul salva partida?

Dacă încearcă 14.♙g4, negrul fortează câștigul cu 14...♙g4 (atacând dama) 15.♞c2 ♙f3 (amenințând 16...♙g2+ 17.♙h1 ♞h4X) 16.g3 ♞h4 și apoi mat la h1.

În această manieră exploatează negrul legarea pionilor albi neajutorați.

14. ♖e3

Nebunul dă fuga și încearcă să respingă unul din asediatori.

14... ♜h2

Această captură micșorează simțitor posibilitățile de răspuns ale albului. Calul a luat o figură și acum amenință turnul.

15. ♘h2

În alternativa 15. ♘b6, negrul câștigă cu 15...ab 16. ♘h2 ♜h4+ 17. ♘g1 ♜g2+ (cel mai rapid) 18. ♘g2 ♘h3+ și albul se îndreaptă spre mat prin 19. ♘g1 ♜g5+ 20. ♘h2 ♜g2X sau către un sah prin descoperire cu 19. ♘h2 ♘f1+ 20. ♘g1 ♘e2 cu pierdere decisivă de material.

15... ♜h4

Negrul are două figuri grele operând pe cele două coloane din proximitatea regelui advers. Atacul curge de la sine.

16. ♘g1

Singura mutare a albului.

16... ♜h3

Amenință mat la prima.

17. Cedează

Nu există nici o mutare care să amâne matul iminent.

Dacă 17.g3 ♜h8 18.f3 ♘e3+ 19. ♜e3 (sau 19. ♜f2 ♜h1 mat) ♜g3 mat. Sau dacă 17.f3 (apărând g2 cu dama) ♘e3 18. ♜f2 ♜g2 mat.

Este ciudat, dar iată, albul de ce s-a temut n-a scăpat; legătura i-a provocat pieirea!

**PARTIDA NR. 3
PARTIDA PIONULUI DAMEI
(SISTEMUL COLLE)**

Alb Negru
Colle Delvaux
Gand-Terneuzen, 1929

1.d4

Practicantii șahului modern consideră această mutare de deschidere ca fiind cea mai tare. Ea este egală ca valoare cu 1.e4 prin aceea că eliberează două figuri și fixează un pion în centru. Și totuși, pionul damei stă în centru apărat fiind, pe când cel al regelui este vulnerabil în cazul unui atac imediat.

1...d5

Această mutare sau 1...♜f6 sunt practic obligatorii. Albul nu trebuie lăsat să joace 2.e4 și să domine astfel cu pionii săi câmpurile vitale din centru.

2. ♜f3

O autoritate în materie, Ern. Lasker, campion mondial timp de douăzeci și șapte de ani, spunea despre această mutare: "În partidele mele am considerat de obicei că cel mai tare câmp pentru cal este f3, f6, c3, c6 de unde el are un orizont magnific".

2... ♜f6

Negrul nu se lasă mai prejos și face tot așa, dezvoltându-și calul regelui pe cel mai folositor câmp.

3.e3

La modul general, a-ți deschide un nebun închizându-l pe celălalt este o strategie îndoielnică. În această partidă, albul adoptă un sistem care presupune acumularea de energie dinamică în liniile din spate și care va fi slobozită la timpul potrivit printr-o deflagrație pe câmpul cheie e4.

În acest scop, albul își dezvoltă figurile pentru a exercita maximum de presiune pe e4. De aceea, nebunul regelui se va instala pe d3, iar calul damei pe d2. Dacă va fi necesar, dama va ocupa c2 sau turnul regelui va fi mutat pe e1. Apoi, cu toată această energie potențială gata să răbufnească, pionul regelui va înainta la e4 și albul își va croi drum și va deschide focul spre flancul regelui advers.

În sistemul Colle dezvoltarea este strict pozițională în aparență, dar obiectivul este un atac pe flancul regelui!

3...e6

Mutarea ar fi trebuit cenzurată, căci este o mutare de deschidere de rutină ce nu contracarează cu nimic planurile albului. Evident, ar fi fost mai bine ca negrul să atace centrul de pioni alb cu 3...c5 sau să contreze cu 3...f5. Această ultimă mutare este o mutare simplă și sănătoasă ce se opune preventiv mutării nebunului din f1 la d3. Schimbul de nebuni, inevitabil mai devreme sau mai târziu, l-ar lipsi pe alb de cea mai redutabilă armă a sa de atac pe flancul regelui.

4. ♖d3

Remarcați diferența! Nebunul alb guvernează o diagonală minunată (fără să întâmpine rezistență), în timp ce nebunul negru de câmpuri albe este îngrădit de pionul regelui.

4...c5!

Foarte bine! Negrul lovește în formația de pioni din centru și deschide acces damei pe flancul damei.

Această mutare de pion este de cea mai mare importanță în deschiderile ce încep cu pionul damei.

5.c3

"Mută numai unul sau doi pioni în deschidere!" spun toți cunoscătorii; dar orice principiu poate fi obiectul unui compromis.

În eventualitatea unui schimb de pioni, albul poate recupera cu pionul din c3 menținându-și astfel un pion la d4. De ce nu cu pionul din e3? Fiindcă acest pion este predestinat să stea la e3 gata să fie împins la e4 la vremea cuvenită, ca vârf de lance al unui atac pe flancul regelui.

5...♙c6

O altă mutare bună. Calul intră în joc spre centru, accentuând presiunea asupra pionului d4.

6. ♖bd2

O ieșire bizară. Blochează dama și nebunul damei fără să ofere cine știe ce avantaje. Și totuși, un cunoscător o face fără nici o ezitare! Căci, lucru sigur, calul apasă cu greutatea sa pe câmpul strategic e4, trambulina atacului ce urmează. În plus, **el este mobilizat odată ce a părăsit ultima linie** Și în definitiv, el poate să sară din calea nebunului și a damei la momentul convenabil.

6...♙e7

Negrul mai aduce o figură în joc, (amintiti-vă, nebunul este activ de îndată ce a părăsit ultima

linie) și se pregătește să-i ofere regelui siguranța dată de rocadă.

7.0-0

Regele o șterge într-un sector mai puțin expus și totodată turnul iese din ascunzătoare.

7...c4

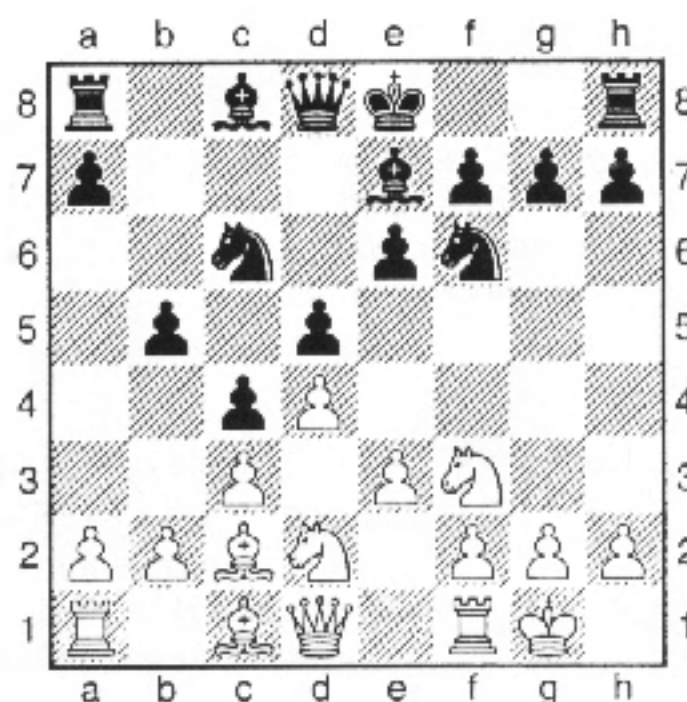
Acesta este genul de mutare din mână făcută de începători. Scopul ei este de a alunga o figură agasantă de pe câmpul pe care stă. Mutarea este slabă fiindcă anulează presiunea asupra centrului alb. Tensiunea trebuie menținută dacă negrul vrea să aibă un cuvânt de spus asupra evenimentelor din acest sector vital.

Contrajocul în centru este cea mai bună contracarare a unui atac pe flancul regelui. Pentru a avea contrajoc, structura pionilor trebuie menținută fluidă.

8. ♙c2

Nebunul se retrage firesc, dar rămâne pe diagonală ce duce la e4, câmpul pe care se va comite spargerea.

8...b5

Pentru a face loc nebunului la b7, dar și cu gândul de a tulbura apele avansând pionii de pe flancul damei.

9.e4!

Mutarea cheie în această deschidere! Ea va deschide coloane pentru figurile închise în ocol ale albului.

9...de

O alegere puțin atrăgătoare pentru negru,

dar el nu poate accepta ca amenintarea 10.e5 (cu dislocarea calului si stângerirea severă a mutărilor sale) să-i plutească permanent deasupra capului.

10. ♖e4

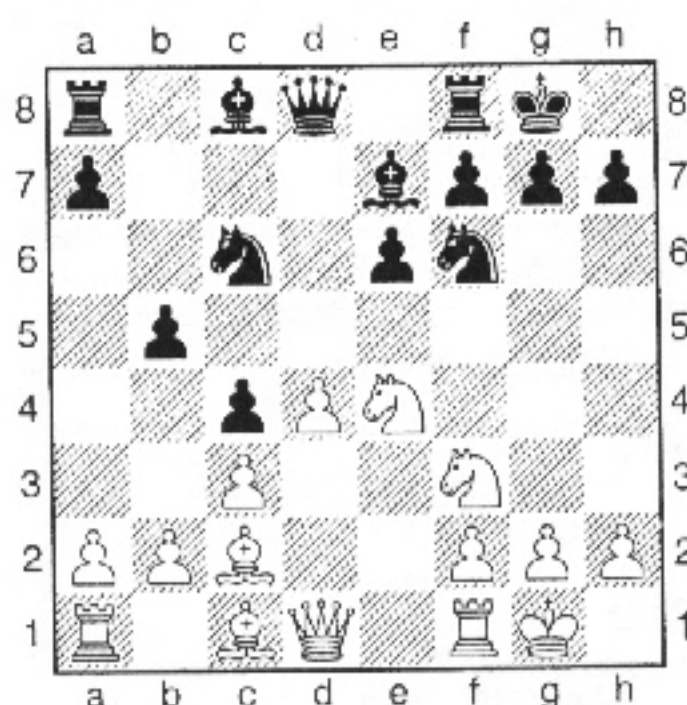
Cu acest schimb, figurile albe ce au stat ghemuite la pândă în spate, se revarsă peste câmpuri.

Albul detine initiativa si o pozitie dominantă de pe care să-i dea curs. În lipsa unor ocazii imediate de atac, albul poate să amplifice discret presiunea prin ♖e2, ♜e1, ♙f4 (sau ♙g5) sau ♜ad1 si să aștepte ca jocul negrului să se smintească singur.

10...0-0

Poate ar fi fost mai înțelept să amâne rocada (altfel o mutare cu totul recomandabilă) fiindcă albul pendulează de atac în acea direcție. Iată un nou caz în care un precept este conditionat de circumstanțe.

Mai bine ar fi încercat să obțină contrajoc cu 10... ♖c7 urmată de 11... ♙b7 si 12... ♜c8.

11. ♖e2

Mutare de dezvoltare amenintând să câștige o figură. Ideea este 12. ♙f6+ ♙f6 13. ♖e4 si amenintarea de mat la h7 câștigă calul lipsit de ocrotire din c6

11... ♙b7

Negrul își apără calul dezvoltând încă o figură.

12. ♙f5 !

Amenintă 13. ♙f6+ ♙f6 14. ♙h7 si albul câștigă un pion.

De ce un semn de exclamatie pentru o amenintare vizibilă de a câștiga un pion mizer?

De ce este această mutare glorificată când negrul poate să-și salveze pionul făcându-l pe alb si să piardă timp? Negrul își împinge simplu pionul h un pas, forțând calul alb din g5 să se retragă.

Răspunsul la prima întrebare este acela că un pion în plus este suficient pentru câștig în conditii altfel egale. Să câștigi un pion ruinându-ți pozitia este bineînțeles un lucru fără sens.

Răspunsul la a doua întrebare este acela că scopul strălucitoarei mutări a calului alb este să **oblige unul din pionii care apără regele să pășească înainte.**

Secretul dirijării unui atac reusit pe flancul regelui este să creezi o bresă în cordonul de pioni ce înconjoară regele; să provoci sau să forțezi unul din pioni să mute. Schimbarea din alinierea pionilor conferă apărării o **slăbiciune permanentă.**

12...h6

"Atinge pionii din fata regelui tău numai cu infinită delicatete" spune Santasiere. Dar vai, este prea târziu! Negrul trebuie să deranjeze pozitia pionilor.

Dacă ar fi încercat 12... ♖e4 schimbul 13. ♖e4 amenintă matul si obligă 13...g6 si din nou pionii sunt deranjați!

13. ♙f6+

Stârpește calul regelui, cel mai bun apărător al rocadei.

13... ♙f6

Alternativa 13...gf pierde rapid. Albul poate câștiga fie înfulecând pioni cu 14. ♙e6 fe 15. ♖g4+ ♙h8 (15... ♙f7 16. ♖g6 mat) 16. ♖g6 f5 17. ♖h6+ ♙g8 18. ♖c6+ si apoi pionul f5 este următorul care cade, fie cu 14. ♙h3 (amenintă 15. ♙h6) ♙g7 15. ♖g4+ ♙h8 16. ♙h6 ♙g8 17. ♖h5 si sahu prin descoperire la mutarea următoare, va fi fatal.

14. ♖e4

Amenintă mat la prima.

14...g6

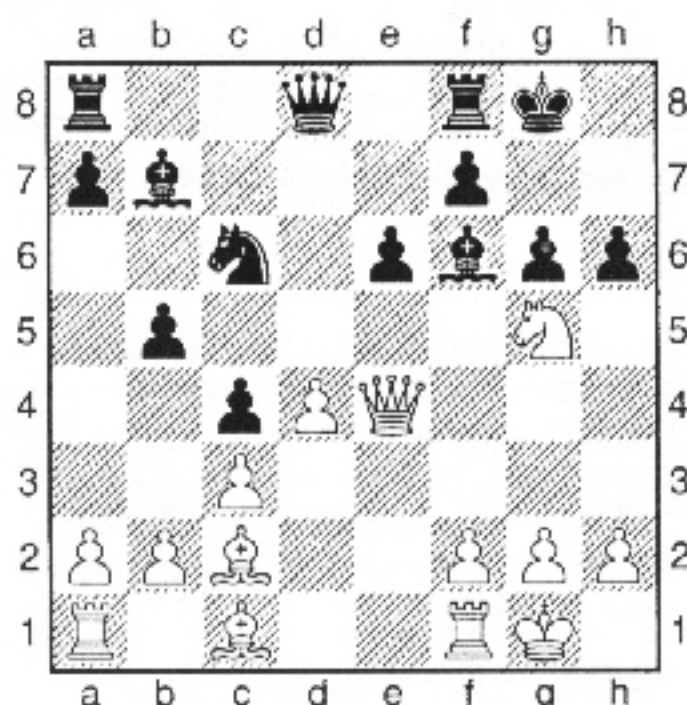
Să creeze spatiu de fugă pentru rege cu 14... ♙e8 nu-l ispiteste, căci după 15. ♖h7+ ♙f8 16. ♙e4 si atacul albului pare a fi periculos. Era totusi de preferat mutării din text care împiedică dama albă să vină mai aproape cu pretul alterării configuratiei pionilor. Această schimbare a dispunerii pionilor îl împovărează pe negru cu o slăbiciune care este **organică**, slăbiciune ce se poate dovedi fatală.

Toate aceste judecati sunt încurajatoare pentru alb, dar cum o să procedeze el? Cum va

exploata slăbiciunile din poziția negrului? Și mai ales, ce va face cu propriul său cal aflat în priză? Se va retrage el cu capul plecat?

Înainte de a retrage mecanic și negândit calul la f3, albul studiază cu grijă situația. Ocazia de a da lovitura decisivă ar putea fi aici chiar în acest moment, dar o "mutare evidentă" prăpădită i-ar putea oferi adversarului răgazul să tragă aer în piept și să-și reorganizeze apărarea.

Aceasta este poziția și iată cum își gândește albul atacul:

Punctul cheie trebuie să fie pionul g6, cel care păzește regele de invadatori. Dacă acestui pion i s-ar întâmpla ceva – dacă el ar fi bătut – de apărare se va alege praful și pulberea și as putea pătrunde în fortăreață. Cum să-l fac să dispară de pe tablă?

Pionul este apărat de pionul f7. Dacă îndepărtăm apărarea pionului g6 sacrificând calul pe f7? După 15. ♖f7 ♜f7 (sau 15... ♜f7) 16. ♖g6+ și am doi pioni pentru un cal și un al treilea pe drum, căci pionul h6 o să cadă și el. Material am fi relativ egali, dar poziția negrului este complet descoperită drept care câștigul decisiv ar urma firesc.

Acesta ar putea fi un plan general, dar înainte de a se pune în mișcare, albul analizează combinația pentru a-i găsi eventualele fisuri și iată ce constată:

Dacă 15. ♖f7 ♜f7 (mai câștigă o figură pentru apărare) 16. ♖g6+ ♜g7 17. ♖h6 ♜d4! și dintr-o dată negrul este agresorul! El amenință mat în două mutări cu 18... ♜e2+ 19. ♜h1 ♜g2 mat, sau cu 18... ♜g2+ urmată de un sah prin descoperire mortal.

Este limpede, această linie de joc este periculoasă. Nu este oare nici o altă cale de a răzbi fără să aduc turnul negrului în joc? Cum să scap de pionul f7 fără să deranjez turnul? Este important să îndepărtăm acest pion, căci el apără atât g6 cât și e6. Dar, stai o clipă! **Există un indiciu în această ultimă propoziție.** Pionul f7 apărând alți doi pioni

servește la doi stăpâni. El este evident supraîncărcat! Trebuie să-l asupresc și mai tare ademenindu-l să plece de pe importantul post pe care tocmai îl ocupă!

De aceea:

15. ♜e6 !

Calul ia un pion și atacă dama și turnul.

15... fe

Negrul trebuie să accepte sacrificiul sau să piardă un pion și un turn pentru cal.

16. ♖g6+

Mai tare decât 16. ♖e6+ după care negrul are patru modalități de a ieși din sah. Fiecare din ele ar putea fi perdantă, dar este mai practic să ataci adversarul cu lovituri care-i reduc simțitor posibilitățile.

16... ♜g7

Singura mutare, căci 16... ♜h8 calcă direct în mat.

17. ♖h7+

Albul are și alte continuări atrăgătoare, cum ar fi 17. ♜h6 sau 17. ♖e6+, dar mutarea din text scoate regele în câmp deschis, acolo unde figurile albe îl ajung mai ușor.

17... ♜f7

Singura mutare.

18. ♜g6+

Mai tare decât 18. ♜h6 la care negrul ripostează cu 18... ♖f6 urmată de 19... ♜h8. Mutarea din text îl ține în alergare.

18... ♜f6

Sigur nu 18... ♜e7, căci după 19. ♖g7 albul culege perechea de nebuni.

19. ♜h5

Albul aruncă încă o dată undița după 20. ♖g6 ♜e7 21. ♖g7+ și amândoi nebunii coboară de pe scenă.

19... ♜e7

Singurul mod de a preveni saahul cu dama la g6.

O ripostă simplă la o invitație dubioasă.

Negrul continuă să-si mobilizeze forțele pe câmpul de luptă, calul său își preia atribuțiile apăsând pe câmpurile e5 și d4.

4. ♖f3

A scăpat albul șansa de a câștiga spațiu cu 4. f3 ♖e5 5. d4? Nu, deoarece la 4. f3 negrul răspunde cu 4... d6 sacrificând un pion pentru a-si înlesni o dezvoltare liberă și ușoară.

Mutarea din text anulează șahul probabil și supărător al damei negre pe h4 și reactualizează amenințarea câștigării pionului e5.

4... e5

O mutare slabă din cel puțin patru motive:

a) Mutând un pion și nu o figură, negrul pierde din vedere obiectivul oricărei deschideri: Mutati figurile! Scoateti-le de pe ultima linie și puneti-le la treabă!

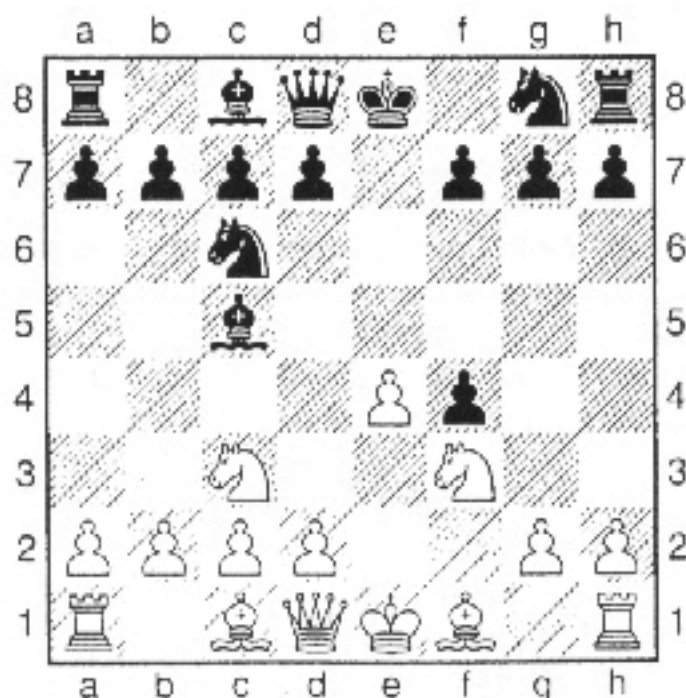
b) Abandonează centrul și privilegiile aferente.

c) Își pierde vremea capturând un pion fără șanse de a-si păstra acest avantaj.

d) Permite albului să ocupe centrul cu mutarea următoare; negrul va fi forțat să-si retragă nebunul și pierde astfel un tempo.

Tarrasch considera o astfel de mutare mai rea decât o boacăna vizibilă, cum ar fi uitarea unei figuri în priză.

Negrul ar fi putut muta 4... d6 păstrându-si poziția intactă și lăsând ♖c8 să vadă lumina zilei.

5. d4!

Bineînțeles! Oricine ar înțelege într-o jumătate de secundă puterea acestei împingeri de pion! Pionul preia controlul asupra unei bune părți din centru (ocupă d4 și atacă alte două câmpuri) dislocă puternicul ♖c5, iar ♖c1 atacă prin descoperire pionul f4.

5... ♖b4

Alternativa retragerii nebunului la e7 cu contribuție extrem de prețioasă în apărare, ar fi fost o strategie mai sănătoasă.

6. ♖f4

Nebunul bate câștigând un tempo, căci el își recuperează pionul dezvoltându-si totodată o figură.

6... d5

Atacă e4 repunând în discuție stăpânirea centrului. Totodată negrul oferă figurilor sale de pe flancul damei mai mult spațiu.

7. e5

Toate mutările de pion au valori pozitive și negative (Tarrasch obisnuia să spună "Fiecare mutare de pion subțiază poziția").

Unul din neajunsurile avansării pionului este acela că ocuparea e5 cu pionul face imposibilă ocuparea e5 cu o figură. Un cal mai ales, așezat la e5, poate oferi o seamă de avantaje.

În compensație, pionul are un efect paralizant asupra poziției negrului, și mai ales asupra ♖g8 care nu se mai poate dezvolta firesc la f6.

7... ♖c3+

Negrul pune la cale împovărarea adversarului cu un pion dublu. Dar, de ce să bată o figură legată ce nu face rău nimănui? De ce să slăbească tensiunea, la urma urmelor? Mai lăudabilă ar fi fost mobilizarea rezervelor cu 7... ♖f5.

8. bc

În schimbul handicapului pionilor dublați (relativ, întrucât avansarea c4 fortează schimbul și pionii nu mai sunt dublați), albul are avantajul perechii de nebuni și coloana liberă b oferind turnului bune posibilități.

8... ♖e6

O mutare superficială. De mai mare efect ar fi fost ♖f5. De acolo ar fi împiedicat ♖d3, mai puțin în cazul în care albul ar fi dorit schimbul nebunilor.

Dezvoltarea figurilor pe câmpurile ce le oferă maximum de eficacitate are avantajul că împiedică adversarul să facă același lucru:

Este important să lupți pentru controlul câmpurilor vitale.

9. ♖d3

Evident, o dezvoltare excelentă: nebunul bate în două direcții, gata să intervină pe ambele flancuri ale tablei.

9...h6

În aparență pentru a împiedica ♖g5 sau ♗g5.

Albul, preocupat să-și termine dezvoltarea, nu are nici cea mai mică intenție să facă vreuna din cele două mutări.

Mutarea h6 trebuie făcută numai dacă pionul h7 formează baza unui atac de pioni, sprijinind înaintarea pionului g7. Ca mutare defensivă, ea face mai mult rău, căci slăbește structura pionilor, diminuându-i rezistența în cazul unui atac advers. Ea este și mai periculoasă atunci când regele a făcut rocada pe acea parte, căci pionul iese din rând, este o țintă convenabilă. În plus (de parcă cele de mai sus n-ar fi destule) mutarea nu ajută cu nimic dezvoltarea negrului. Ea este doar risipă de timp, timp ce ar trebui folosit pentru eliberarea figurilor încă închise în spate.

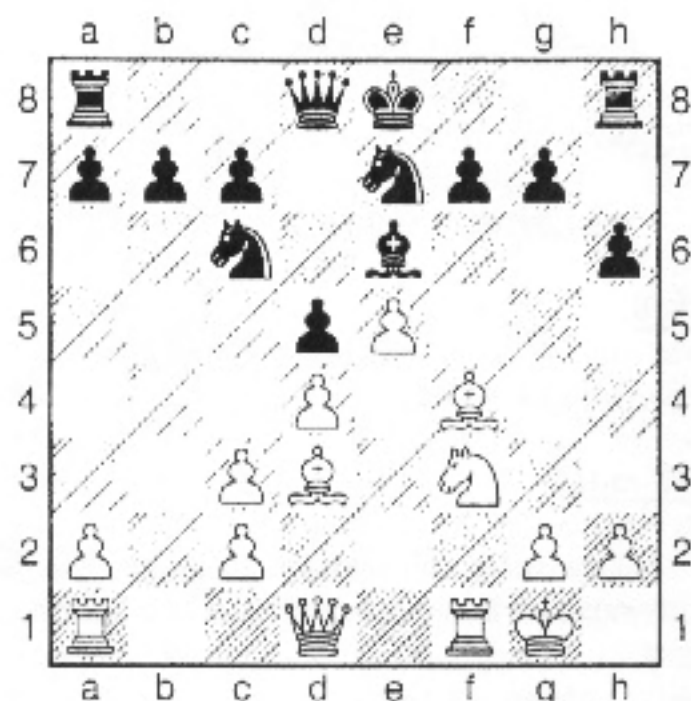
10.0-0

Dintr-o lovitură albul asigură securitatea regelui și aduce turnul în capul unei coloane deschise.

Într-adevăr, coloana este blocată de un cal și un nebun, ce diminuează din puterea turnurilor. Dar, ele sunt figuri nu pioni. Figurile se pot feri rapid din drum.

10...♗e7

Nu cel mai fericit câmp pentru cal, dar cum altfel ar putea el intra în joc? Desi nesatisfăcătoare, mutarea este preferabilă reținerii lui fără folos pe g8.

11.♖b1!

Maestrul face această mutare, iute ca fulgerul! Un jucător de genul mergi-ori-crapă, nici nu i-ar da atenție.

Ce viitor are turnul pe această coloană? El atacă un pion, dar pionul poate fi ușor apărat. De ce să nu fi încercat un atac pe flancul regelui, în locul acestei încercări zadarnice?

Răspunsul este următorul: instinctul (sau poate cunoștințele, sau experiența) îi spun maestrului că trebuie să ocupe orice coloană deschisă-să le treacă imediat sub controlul turnurilor sau damei sale. "Fă mutările ce răspund cerințelor poziției și vei fi răsplătit cu vârf și îndesat. Efectuează acele mutări care te ajută să construiești o poziție mai bună! Dezvoltă-ți figurile astfel încât ele să se bucure de maximă mobilitate și să controleze cât mai mult teren. Concentrează-ți eforturile pentru a slăbi poziția dusmanului, pentru a-i paraliza mișcările și reduce capacitatea sa de rezistență, toate, înaintea oricărei mutări de început a unei combinații. La timpul convenit, atacul va curge de la sine. Combinația decisivă îți va sări în ochi.

11...b6

Si această mutare este definitorie pentru distanța ce despărtează un amator de un maestru!

Cu câtă ușurință a fost împins pionul în afara pericolului și turnul constrâns să-și înfigă dinții în grânit!

Desi o apărare impunătoare, nici un jucător de soi nu s-ar grăbi să o adopte! Mai degrabă, el s-ar feri să deranjeze lanțul de pioni, luând în considerare alternative ca 11...♖b8 sau 11...♗c8.

După mutarea din text, câmpurile albe de pe flancul damei au fost slăbite. Mai mult, avansarea pionului răpește ♗c6 solidul sprijin al pionului b7, element ce va iese în evidență și va fi exploatat cu prilejul unui atac ulterior asupra regelui, **atac undeva departe, pe celălalt flanc al tablei**

12.♗d2

Dama părăsește prima linie lăsând turnurile să-și dea mâna. De acum ele au posibilitatea, fie să încerce dublarea și deci presiune sporită pe o coloană deschisă, fie să-și concerteze în orice alt mod acțiunile.

Substanța reală a mutării damei albe poate fi cu ușurință neglijată de către un adversar care răspunde satisfăcător și superficial.

Sahul nu trebuie jucat mecanic, nici măcar în cele mai simple și mai pasnice poziții.

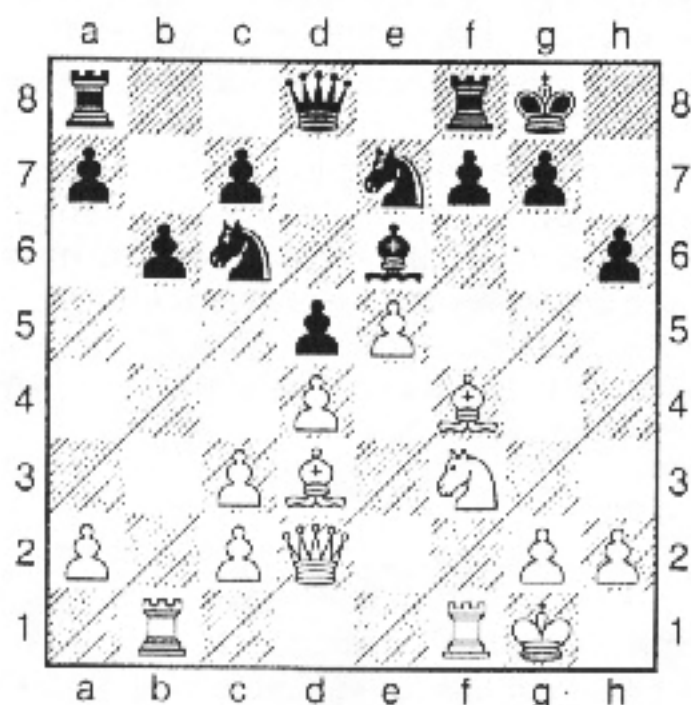
12...0-0

Pășeste în chiar buza furtunii!

Înainte de a efectua o mutare ce se recomandă singură, negrul ar fi trebuit să se întrebe

"Cum pot să exploatez slăbiciunea albului, pionii dubli de pe coloana c?"

El ar fi putut apoi cădea, după 12...♕a5 prin răsucire în c4. Aici, ar fi blocat pionii dubli, îngărând libera mișcare a figurilor albe, având efectul unui os în gâtul albului. Albul ar putea bate calul, dar trebuie să se despartă de unul din valorosii săi nebuni și încă, poziția sa de pioni după efectuarea schimbului, este inferioară celei negre. În final, negrul își poate ancora o figură pe c4 cu consecințe evidente, dat fiind că acest câmp nu poate fi atacat de pioni albi.

13. ♖h6

Este posibil ca Blackburne să fi înșfăcat pionul cu viteza luminii!

Cu pretul unui nebun, el obține doi pioni compensație materială imediată și demolează baricada de pioni de lângă regele advers și nu numai, după cum vom vedea mai departe.

13...gh

Negrul trebuie să bată pionul, căci altfel rămâne cu pion în minus și nici o compensație pozitională.

14. ♖h6

Să vedem ce a câștigat albul în schimbul figurii sacrificate:

- Doi pioni compensație materială,
- Dama puternic plasată în teritoriul inamic, de fapt ea amenință mat într-o mutare,
- A pulverizat zidul de pioni care adăpostea regele negru,
- Un puternic atac la îndemână după 15. ♕g5,
- Dacă va fi nevoie de ajutoare, el poate convoca rezervele (după 15. ♕g5) cu 16. ♖f3 urmată de 17. ♖h3.

14... ♕g6

Există oare, o altă apărare? Dacă 14... ♕f5 (interpunându-se în traiectoria ♕d3), atunci 15. ♕f5 ♕f5 16. ♖c6, culegând calul neapărat de pe flancul damei; o consecință a avansării superficiale a pionului g7 la mutarea a unsprezecea.

Dacă 14... ♕f5 15. ♕f5 ♕f5 16. ♖c6 și din nou albul culege nefericitul cal.

Dacă 14... f5, nebunul din e6 este lăsat în priză. Albul l-ar lua, urmând spusele lui Tartakover: "la-l și lasă considerațiile pentru mai târziu".

15. ♕g5

Amenință din nou mat la h7. Mutarea este mai expeditivă decât alternativa brutală 15. ♕g6 fg 16. ♖g6+ urmată de 17. ♖e6 cu câștig de material și probabil de partidă.

Blackburne ține seama de dispoziția dată de baronul von Heydebrand de Lasa și aflată la mare cinste cu un secol mai devreme: "Calea de câștig cea mai simplă și mai scurtă este cea mai bună cale".

15... ♖e8

Oferă regelui un câmp de fugă.

16. ♖f7

Din nou în plăcută situație de a fi ales această cale de câștig în dauna:

16. ♕g6 și dacă 16... fg, atunci 17. ♖h7 mat.

16. ♕h7, urmată de 17. ♕f6 și mat rapid.

Mutarea din text, bate regele în cuie și reînnoiește amenințarea de mat imediat.

16... ♕f7

Fortată, altfel totul se năruiește.

17. ♖h7+

Îmbrâncește regele spre esafod.

17... ♕f8

Singura mutare.

18. ♖f7 mat.

Această partidă dovedește cât de periculos este să joci sah în mod superficial și previzibil.

PARTIDA NR. 5
GIUOCO PIANO

Alb Ruger Negru Gebhard
Dresda . 1915

1.e4

Cel mai important lucru de făcut în deschidere este să-ți dezvolti piesele cât mai rapid posibil pentru a ocupa și controla centrul.

Cu prima mutare albul fixează un pion în centru, și ca un prim pas în scoaterea figurilor sale de pe prima linie, deschide drum pentru damă și nebun.

1...e5

Egalizează presiunea în centru și disponibilizează două figuri pentru acțiune. El trebuie să se mulțumească numai cu atât, fiindcă în acest stadiu al partidei nu poate acapara inițiativa cu forța.

2. Δf_3

Este o strategie bună aceea de a face mutări de dezvoltare care contin amenințări, căci ele răpesc din posibilitățile de răspuns ale adversarului. Împotriva pasivei 2...c3, care dezvoltă o figură fără să ameninte nimic, negrul poate alege dintr-o multime de răspunsuri bune, cum ar fi 2...f6, 2...c6 sau 2...c5. La fel, dacă a doua mutare a albului este liniștită 2...c4, negrul are trei bune posibilități, respectiv 2...f6, 2...c5 și 2...c6 (pregătind un...d5 timpuriu).

2...d6

Negrul își salvează pionul e5 și își dezvoltă o figură. Calul intră în joc în mod eficient: acțiunea sa este direcționată către o intervenție în centrul tablei. El apără câmpul e5 și atacă câmpul d4.

3.2c4

Nebunul iese ocupând un post de pe care comandă diagonala ce conduce la regele negru. El atacă un pion care este deosebit de vulnerabil, apărut fiind doar de rege.

Aceasta nu înseamnă că albul va captura pionul în următoarele câteva mutări, **dar amenințarea stăruie tot timpul**. Multe miniaturi strălucitoare au prins viață din capturi similare, în care nebunul s-a sacrificat doar pentru a scoate regele în câmp deschis unde celelalte figuri albe se pot rezezi asupra lui.

3...♖c5

Negrul procedează identic scotându-si
nebunul pe cel mai potrivit câmp.

În deschidere nebunul este cel mai bine plasat pentru atac atunci când controlează o diagonală în centru sau când leagă un cal ostil și-l scoate astfel din joc. În apărare nebunul face o treabă bună la e2 sau e7, de unde radiază putere în mai multe direcții, făcând dificilă infiltrarea unei figuri adverse.

4.c3

Sprijină avansarea pionului d2 vizând controlarea centrului. Albul își amână rocada, regele nefiind în pericol.

4...♘f6

O contră puternică la amenințarea albului:
negrul dezvoltă o figură care atacă pionul e4.

5.d4

Albul răspunde atacând o figură.

5...ed

Practic forțat, căci 5... ♟d6 cu apărarea pionului e5 este o stângăcie deoarece blochează pionul d7 , în timp ce 5... ♜b6 permite 6. de ♝e4 7. ♙f7+ ♜f7 8. ♞d5+ și albul își recâștigă figura rămânând cu un pion în plus. Albul poate de asemenea juca 7. ♞d5 în loc de 7. ♙f7+ , atacând calul și amenințând simultan matul.

6.cd

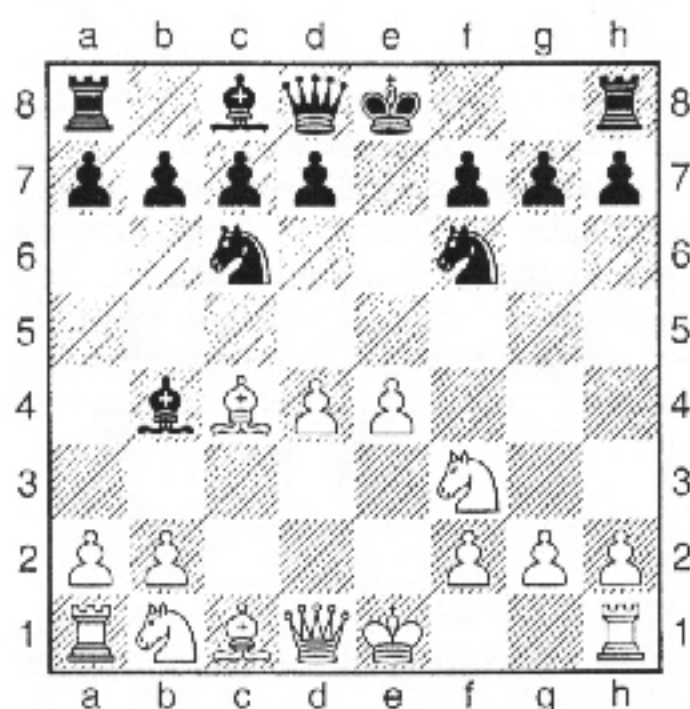
Oastea de pioni a albului pare impresionantă, dar, poate centrul fi mentinut?

6... ♗b4+

Mult superior timidului 6... b6 , după care negrul este zdrobit cam în maniera: 7. d5 b8 8. e5 g8 (ambii cai se întorc acasă rusinați) 9. 0-0 e7 10. d6 g6 11. g5 0-0 (regele negru este apărat de cal și trei pioni; în patru mutări, calul și un pion dispar, iar cei doi pioni rămași vor fi legați și neajutorați) 12. h5 (amenință 13. h7 mat) h6 13. g6 (din nou amenință mat-dama fiind tabu) hg 14. g5 e8 15. f6 și albul exploatănd cele două legături, fortează matul la mutarea următoare.

În final, situația este următoarea:

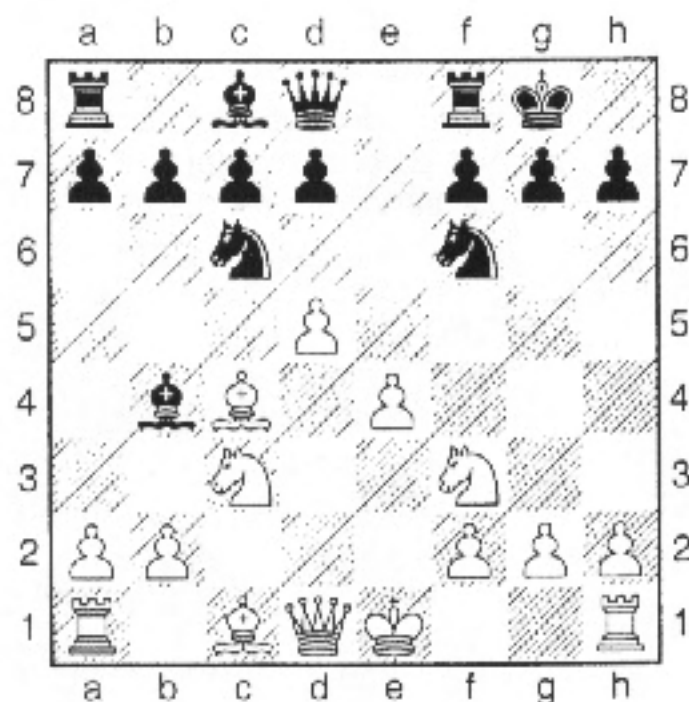
După mutarea din text (6...~~g~~b4+), albul trebuie să-și scoată regele din sah și dacă este posibil, să-și salveze pionul amenințat din e4.

7. ♖c3

Albul preferă acest sacrificiu de pion, în dauna alternativei 7. ♕d2 ♕d2+ 8. ♖d2 și pionul este apărat.

7...0-0

" Sahul nu este făcut pentru suflete timide" îi scria Steinitz într-o scrisoare, lui Bachmann. Roca da făcută devreme este **în general** o strategie sănătoasă. În cazul de față, ea este nesănătoasă, fiindcă centrul albului este formidabil și el ar trebui distrus. Negrul trebuia să joace 7... ♖e4 acceptând pionul oferit și încercând să supraviețuiască indiferent de atacul alb ce ar urma. Nu se poate găsi ceva mai rău decât această rocadă pasivă, având ca rezultat alungarea ambilor cai negri de pe câmpurile bune pe care le ocupă. Pillsbury a enunțat o regulă care, spunea el, este "absolută și vitală": Fă rocada fiindcă **vrei** sau fiindcă **trebuie**; dar niciodată doar pentru că o poți face."

8.d5

Obisnuit, asemenea mutări sunt suspecte, căci d5 ar trebui ocupat cu o figură. Dar, aici pionul face bune servicii dislocând calul și împiedicând pentru totdeauna negrul să-și desfășoare jocul cu ...d5.

8... ♖e7

Trebuie luată așa cum este. Furisarea lui la a5 este contracarată prin 9. ♕d3 și calul esuează în marginea tablei.

9.e5

Și acum o lovitură în celălalt cal!

9... ♖c4

Retragerea la e8 nu se arată ispititoare, așa că negrul joacă la schimb de cai.

10. ♖c2

Își apără propriul cal, care a fost atacat de două ori și-l amenință pe cel advers.

10... ♖c3

Practic forțat, căci apărarea calului cu 10... f5 permite 11.d6+ prin descoperire și celălalt cal cade.

11.bc

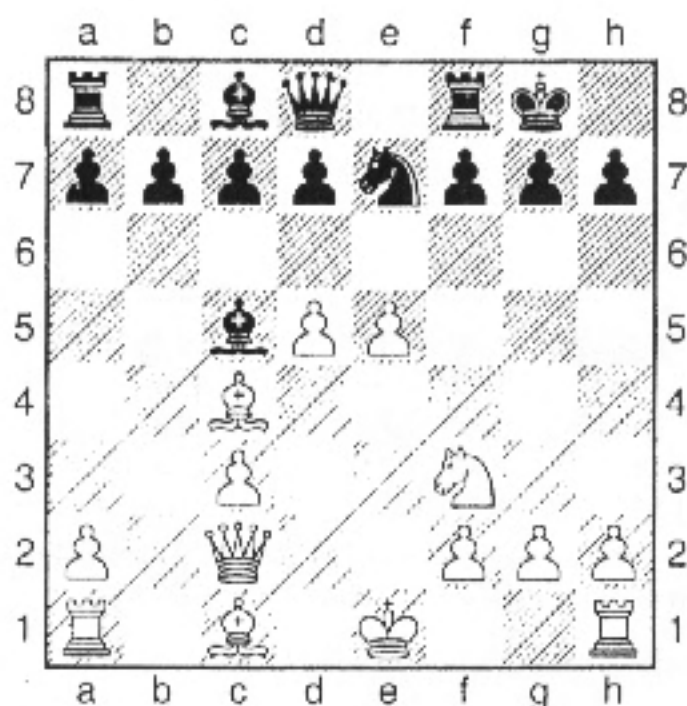
Recuperează piesa câștigând un tempo: nebunul negru trebuie să piardă o mutare retrăgându-se, în timp ce avantajele albului se amplifică. Acum el se bucură de beneficiile unei coloane deschise (b) pentru ♖a1 și o diagonală extra pentru ♕c1.

11... ♕c5

Firește, oferă șanse mai bune decât mutarea la a5, al doilea câmp de fugă.

O comparație a celor două poziții arată că albul este decisiv superior. El are mai multe figuri în joc și ele au de departe mai multă mobilitate decât cele negre. El are, de asemenea, perspective superioare în a-și aduce mai multe figuri la joc.

Reteta ce se recomandă acum este să oferi preocupare negrului amenințându-l în permanentă-ținându-l în acest fel în alertă și nedându-i timp să-și organizeze rezistența.

12. ♖g5!

Sperie ostentativ negrul cu amenintarea de mat, scopul real fiind acela de a provoca o înaintare de pion care să slăbească suita de pioni a regelui.

Dacă unul din acești pioni se mișcă, negrul a pătit-o! De exemplu, dacă 12...f5 13.d6+ prin descoperire cu câștigarea unei figuri (♜e7), sau dacă 12...g6 13.♜e4 fortează 13...♙b6 și 14.♙h6 conduce ♜f8 la e8 cu 15.♜f6+ și câștig de calitate.

12... ♜g6

Singura apărare! Pionii pe flancul regelui sunt intacti, dar negrul a fost constrâns să-și plaseze figurile acolo unde albul a dorit-o. În asemenea împrejurări, șansele unei împotriri corespunzătoare nu sunt prea strălucite.

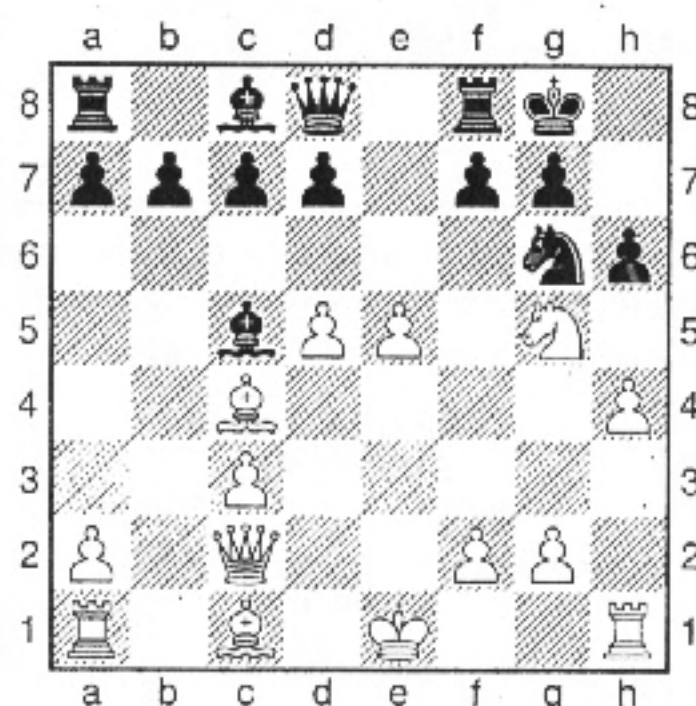
Albul trebuie să evite greșeala pe care a făcut-o negrul, și anume să facă rocada ca pe o mutare de dezvoltare de rutină. O astfel de continuare liniștită lasă timp negrului să joace 13...d6 sau 13...h6 împingând ♜g5 înapoi. Albul nu trebuie să lase adversarul să-și tragă răsuflarea. El trebuie să atace, să atace, să atace!

13.h4

Amenintă să mute la h5 dând la o parte calul și apoi mat cu dama.

13...h6

Ce altceva ar mai fi? Negrul încearcă să devieze amenințatorul cal. El nu poate face asta cu 13...f6 căci 14.d6+ prin descoperire, 14...♜h8 15.♜f7+ și câștig de calitate.

14.d6!

O lovitură puternică! Defensiva negrului pierde nebunul ♜c5 izolat acum, în timp ce o diagonală se deschide pentru nebunul alb ♜c4. Albul amenintă acum 15.♙g6 căci pionul f7 legat, nu poate atinge dama.

14...hg

Negrul trebuie să ia ceea ce poate lua.

15.hg!

Calul g6 nu poate fugi (pedeapsa fiind 16.♙h7 mat). Totodată, ♜h1 are o drăgută de coloană deschisă și dama încă amenintă să bată calul.

15... ♜e8

Regele simte nevoia de spațiu.

16. ♙g6

Recuperează figura fără a slăbi strânsoarea. Albul amenintă mat la prima și două mături în două mutări.

16... ♜e5+

Negrul se consolează egalând inventarul achizițiilor și dă un sah disperat înainte de a se da bătut.

17. ♜f1

Cel mai simplu, căci amenințările de mat sunt încă pe tapet. Era puțin probabil ca albul să

gafeze cu 17. ♖d2 ♗g5+ 18. ♗g5 ♗g5 si toată munca se ducea pe apa Sâmbetei!

17...cedează.

Negrul poate evita matul la prima prin 17... ♗e8 (întâmplător amenintă el însuși mat), dar numai căzând în 18. ♗h7+ ♖f8 19. ♗h8 mat.

PARTIDA NR. 6

RUY LOPEZ

Alb
Zeissl

Negru
Walthoffen

Viena, 1899

1.e4

Spune Franklin K. Young: "Dezvoltă-te întotdeauna astfel încât diagonala din dreapta (f1-a6) să fie de îndată deschisă dacă obiectivul de atac nu este stabilit sau se află în permanentă în centru sau pe flancul regelui, sau astfel încât croseta celor doi nebuni (ex. ♗c4 - ♗f4) să devină de îndată operativă atunci când obiectivul de atac este situat în permanentă altundeva decât la extremitățile frontului strategic."

Dacă cele de mai sus sună oarecum ambiguu (și nu văd nici un motiv să fie altfel) concluzia care se impune este enunțată prozaic de către același autor:

"Cea mai bună mutare pentru alb este 1.e4".

1...e5

Cea mai bună șansă a negrului de a egala situația este să obțină parte dreaptă din cele mai importante câmpuri - cele centrale.

Cu 1...e5 negrul își revendică drepturile făcând totodată loc la două din figurile sale.

2. ♗f3

Poti face această mutare cu toată încrederea, sigur de faptul că niciun maestru în viață n-ar putea face o mutare mai bună.

Calul se instalează într-o mutare pe cel mai bun câmp al său în deschidere.

El își face simțită prezența pe două din cele patru câmpuri ale centrului propriu-zis, e5 și d4.

El se dezvoltă spre centru bucurându-se de mobilitate maximă.

El grăbește lucrurile pe flancul regelui permitând o rocadă timpurie pe această parte.

El este ideal plasat pentru a apăra regele odată rocadat.

El iasă la joc cu câștig de tempo - atacă un pion!

Pe scurt, o mutare foarte bună!

2... ♗c6

Un răspuns potrivit; negrul își dezvoltă o figură, apărându-și totodată pionul.

3. ♗b5

Probabil cea mai bună mutare. Nebunul își întinde bratul amenintător asupra apărătorului pionului. Câștigarea pionului nu este o amenințare imediată, căci după 4. ♗c6 dc 5. ♗e5 replica 5... ♗d5 recuperează pionul. Dar, presiunea asupra calului este prezentă și această presiune se poate mări atunci când, mai devreme sau mai târziu, negrul avansează pionul d7 și calul rămâne legat.

3...f5

O încercare curajoasă de a prelua inițiativa. Ideea este de a momi albul să abandoneze centrul luând la f5.

4.d4

Un jucător agresiv ar agreea contraatacul albului asupra pionului e5. Un jucător cu joc pozitional solid, ar apăra pur și simplu cu 4. ♗c3 dezvoltându-și liniștit o figură, pe câtă vreme unul realmente conservator s-ar nultumi poate cu 4.d3 apărându-și pionul e4, astfel ca în eventualitatea unui schimb să-și mențină un pion în centru.

4...fe

În principal, cu intenția de a alunga calul de pe puternica sa poziție.

5. ♗e5

Aparent, o mutare bună. Albul își ia pionul înapoi prevenind 5...d6 sau 5...d5. După oricare din aceste mutări, continuarea 6. ♗c6 bc 7. ♗c6 câștigă calitatea.

Albul are de asemenea o puternică amenințare cu 6. ♗c6 dc 7. ♗h5+ ♖e7 8. ♗f7+ ♗d6 9. ♗c4 mat.

Toate acestea sunt foarte atrăgătoare pentru un jucător tânăr, mai ales posibilitatea de a da mat atât de devreme, dar asemenea ambiții trebuiesc înăbușite. Atacurile de mat premature sunt de obicei respinse, cu pierdere de tempo sau material pentru agresor. O continuare mai sigură era 5. ♗c6 dc 6. ♗e5.

5... ♗e5

Elimină cel mai bun apărător al albului pe flancul regelui și pune capăt oricărei ambiții combinate nutrită de alb.

6.de

Albul nu are nimic mai bun după prea ambițioasă mutare 4.d4. La acea mutare ar fi fost preferabilă dezvoltarea calului din b1 la c3.

6...c6!

O mutare de pion în locul dezvoltării unei figuri? Da, căci mutarea este justificată în poziția dată. Negrul are patru argumente pentru împingerea pionului:

a) El trebuie să îndepărteze ♖b5 înainte de a muta pionul d7 (rămâne în saș).

b) Timpul pierdut cu mutarea pionului la c6 este compensat prin faptul că nebunul trebuie să piardă și el o mutare retrăgându-se.

c) El deschide o frumoasă diagonală pentru propria damă.

d) Atacul asupra nebunului va avea ca rezultat câștigarea unui pion, și cum spunea Steinitz "Un pion merită nădăjduirea osteneală".

7.♗c4

În mod obișnuit acesta este un loc excelent pentru nebun, dar e2 ar fi fost mai în ton cu pretențiile poziției. Albul și-a pierdut calul regelui și nebunul ar putea ajuta la apărarea flancului regelui.

7...♞a5+

Atac dublu, la rege și pion.

8.♗c3

Cea mai bună cale de a ieși din saș. Albul își instalează calul pe locul său.

8...♞e5

Negrul a câștigat un pion, un bun punct de pornire spre câștigarea partidei. Scopul său este acum un atac rostogolindu-se în direcția descoperitului flanc al regelui alb.

9.0-0

Plauzibil, dar prost! Era mai cuminte să nu-și declare încă intențiile, să-și dezvolte figurile pe flancul damei și să facă rocade mai târziu, poate chiar pe flancul damei.

9...d5!

Bineînțeles! Negrul ocupă centrul, alungă nebunul advers, permitându-i propriului nebun din c8 să intre în joc. Și toate acestea cu o singură mutare!

10.♗b3

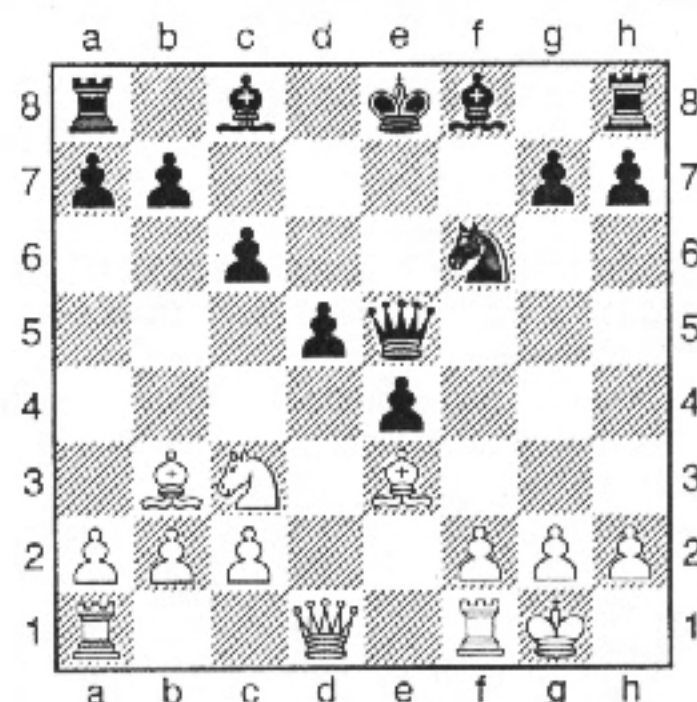
Și acum manevra defensivă 10.♗e2, de unde nebunul supraveghează două diagonale, era de preferat.

10...♗f6

Organizează un atac pe flancul regelui alb la modul cel mai simplu cu putință; dezvoltându-și figurile!

11.♗e3

În parte pentru a împiedica negrul să mute 11...♗c5, în parte pentru a disloca dama din centru prin 12.♗d4 sau 12.♞d4.

11.♗d6!

O mutare frumoasă însemnând mai mult decât o simplă dezvoltare de figură combinată cu o amenințare de mat. Obiectivul ei ultim este de a crea o **slăbiciune permanentă și iremediabilă** în poziția albului pe flancul regelui, prin fortarea unuia din pionii apărători să avanseze.

12.g3

Singura apărare posibilă. Dacă în locul lui 12.g3 ar fi mutat 12.f4 ef 13.♞f3 ♞h2+ 14.♗f2 ♗g4 și negrul câștigă dama.

După mutarea de față, negrul lansează un atac. El nu sacrifică fără rost o figură pentru pionul g3, nici nu încearcă să răstoarne poziția albului cu 13...h5 urmat de h4 și h3.

12...♗g4!

Negrul își bazează atacul pe tema **străpunerii**. Câmpurile f3 și h3 ale albului au fost slăbite prin mutarea 12.g3, căci aceste câmpuri nu mai sunt apărate de pioni.

Aceste câmpuri sunt acum "găuri", așa le-a numit Steinitz la început. Figurile adverse care se stabilesc pe ele, stau linistite, **căci nu este pion sa le poate tulbura**.

Nebunul atacă dama cu obiectivul de a se strecura fără întârziere la f3.

13. ♖d2

Relativ satisfăcătoare. Dacă ar fi optat pentru 13. ♖e2, atunci 13... ♗h5 atacând a doua oară calul, ar fi forțat 14. ♖e1 după care 14... ♗h3 fixează o figură în una din "găuri". Mutarea următoare a negrului este 15... ♙f3 ocupând cealaltă "gaură" și totul este pus în scenă pentru matul la g2.

13... ♙f3

A doua etapă a străpungerii.

14. ♙f4

Sperând ceva în genul 14... ♗e7 15. ♙d6 ♗d6 16. ♙c4 după care un schimb sau două i-ar putea atenua necazurile.

După a patrusprezecea mutare a albului, negrul are mat forțat în cinci mutări pe care le anunță triumfător cu

14... ♗f5

Abandonează ♙d6, dar negrul este interesat numai în a-și instala dama la h3 cu superioritate aducătoare de moarte pe câmpuri albe.

15. ♙d1!

Singura sansă. Calul vizează e3 ca să apere g2, unde matul este iminent.

15... ♗h3

Amenință mat imediat.

16. ♙e3

Apără câmpul critic.

16... ♙g4

O nouă amenințare-mat la h2. Remarcați inteligenta folosire a câmpurilor albe slabe, pe care figurile negre se infiltrează în dispozitivul advers.

17. ♖fc1

Loc pentru rege!

17... ♗h2+

Și mat la mutarea următoare.

PARTIDA NR. 7
APARAREA FRANCEZA
 Alb Negru
 Spielman Wahle
 Viena, 1926

1.e4

Această mutare este o reușită multiplă:

Un pion este fixat în centrul tablei.

Pionul întinde câte un brat pe d5 și f5 împiedicând figurile negre să se stabilească acolo.

Nebunul și dama albă au imediat spațiu să respire.

1...e6

Are în vedere mai multe obiective:

Unul din ele: să împiedice albul să-și aleagă deschiderea. După răspunsul obisnuit 1...e5, albul poate juca puternica Apărare Spaniolă, Partida Italiană, Partida Vineză, atacul Max Lange sau cine știe ce gambit periculos.

Un alt motiv: poziția strâmtorată a negrului determină adeseori atacuri premature care se pot dovedi dezastruoase pentru alb.

Un al treilea motiv: pionul din e6 sustine înaintarea 2...d5, un atac asupra pionului e4 care ar putea însemna preluarea inițiativei.

Apărarea Franceză nu trebuie subestimată. Ea conține o mare cantitate de energie dinamică în spatele unei fațade modeste.

2.d4

Dacă merită să ai un pion în centru, atunci să ai doi înseamnă beneficii duble.

2...d5

Dă damei mai multă greutate și contestă stăpânirea centrului.

3.♖c3

În mod clar, un răspuns excelent, calul se dezvoltă pe câmpul potrivit, apără pionul e4 și apasă pe d5.

3...♜f6

La rândul său, negrul își aduce calul regelui pe cea mai puternică poziție cu câștig de timp - întărește atacul asupra pionului e4.

4.ed

Multi jucători preferă să întărească presiunea cu 4.♙g5 (care dezvoltă o figură și face neputincioasă o figură adversă) în locul mutării din text, care slăbește presiunea.

Spielmann, căruia îi plac pozițiile larg deschise, elimină de pe tablă doi pioni pentru a avea mai mult spațiu pentru figurile sale.

Care mutare este mai bună? Pe care ar trebui să o joci? Răspunsul este: joacă mutarea care-ți place, cea care se potrivește cel mai bine stilului și temperamentului tău.

Dacă ești un jucător grijuliu și precaut, care cunoaște întreaga valoare a unui pion - că fiecare din ei este o potențială damă și că pierderea unui pion poate fi pierderea partidei - atunci te bizuie pe 4.♙g5 și deschideri pozitionale ca Apărarea Spaniolă, deschiderile 1.d4, Deschiderea Engleză sau Reti. Dacă preferi sahu îndrăzneț și aventuros și un pion este doar o barieră în calea unui atac grăbit și vijelios al figurilor tale, atunci joacă deschideri care dau frâu liber imaginației tale, Gambitele Evans, Danez, al Regelui sau altele.

Cele mai bune deschideri sunt cele în care te simți ca acasă!

4...ed

Mai bine decât cu calul. Negrul își menține un pion în centru și face loc ♙c8.

5.♙g5

Leagă calul și amenință să rupă echilibrul cu 6.♙f6 g4 (6...♜f6 pierde pionul d5) și negrul rămâne cu pioni dublați slabi.

5...♙e7

Cea mai simplă cale de a dezlega calul.

Împingerea nebunului doar un câmp nu-i cine știe ce mutare, dar respectă prima lege a unei dezvoltări rapide:

Scoate figurile de pe ultima linie!

6.♙d3

Această poziție a nebunului este agresivă, vizând îndeosebi rocada pe flancul regelui.

6...♜c6

Iesirea calului este încă și mai agresivă, căci amenință capturarea pionului d4.

7.♜ge2!

După dezvoltarea obișnuită 7.♜f3, negrul leagă calul cu 7...♙g4 amenințând din nou să captureze pionul d4. Albul poate salva pionul, să zicem cu 8.♙e2, dar ar pierde inițiativa.

După mutarea din text, dacă negrul leagă calul, 8.f3 respinge nebunul și-l determină să piardă timp retrăgându-se.

7...♜b4

Cu intenția de a scăpa de o figură amenințătoare și de a-și asigura pentru sine ușorul avantaj al perechii de nebuni.

8.♜g3

Scoate în evidență un alt motiv al dezvoltării calului g1 la e2. Albul dorește să-și ancoreze o figură la f5, o poziție dominantă pentru un cal sau un nebun. Este suficient ca figura să stea acolo și să privească amenințător în jur.

8...♜d3+

Misiune îndeplinită. Negrul are o ușoară superioritate tehnică păstrându-și doi nebuni de rază lungă contra nebun și cal alb, dar...

9.♜d3

...cu pierdere de timp. Negrul a făcut trei mutări cu calul ca să schimbe cu un nebun care a mutat o dată. Mai mult decât atât, calul său a ieșit cu totul de pe tablă, în timp ce nebunul a lăsat o altă figură în locul său. Rezultatul este acela că albul are în câmp patru figuri active pentru două negre. De asemenea, albul este pregătit să facă rocada pe oricare din flancuri și să-și mobilizeze rapid ambele turnuri. De aceea, dacă cineva are avantaj, acela este albul.

9...g6

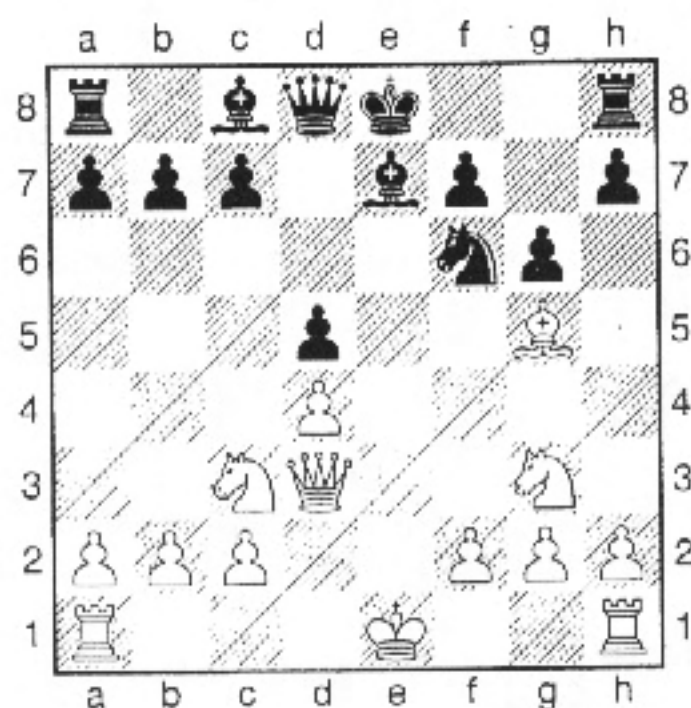
Mutarea pionului împiedică albul să-si plaseze calul la f5, dar creează o slăbiciune organică în poziția negrului, una **iremediabilă**. Câmpurile f6 și h6 iesite de sub bătaia pionilor, sunt slabe **și vor fi rămâne astfel în permanentă**.

Observați că pionul a fost invitat și nu forțat să înainteze.

Simpla amenințare a infiltrării calului alb a fost suficientă pentru negru, care face o firească mutare preventivă.

Este genul de mutare pe care nouă jucători din zece o fac automat în situații similare și iată de ce este important de știut cum să-i exploatezi neajunsurile. Căci nici o mutare nu este slabă până în clipa în care slăbiciunea sa este exploatată.

Iată deci poziția, cu albul la mutare:

10.0-0

Fără violență, vă rog, cât rezervele nu sunt pregătite. Blackburne obisnuia să spună "Nu porni niciodată un atac dacă turnul damei nu este dezvoltat".

Albul își asigură securitatea regelui și scoate din ascunzătoare unul din turnuri.

10...c6

Întărește pionul central și mai deschide un bulevard pentru propria sa damă.

11.♖ae1

Albul acaparează singura coloană deschisă (locul turnurilor este pe o coloană deschisă sau pe una pe cale de a fi deschisă) și leagă nebunul.

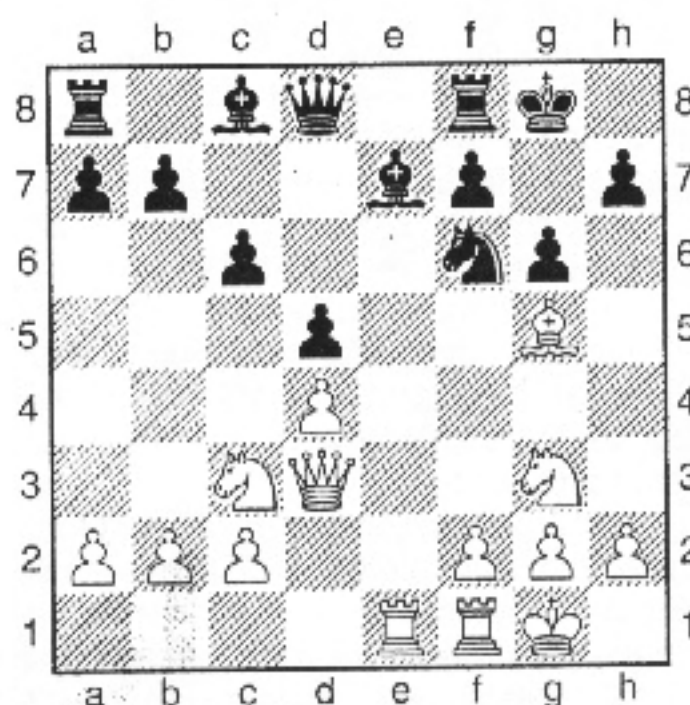
Merită observat că o piesă legată nu este numai în imposibilitate de a se mișca, ci este și expusă capturării. **Ea nu apără nici o piesă de vreme ce este complet paralizată**. De aici rezultă că nebunul nu numai că este incapabil să mute și că viața-i este în pericol (căci el poate fi atacat iarăși și

iarăși), dar nici calul a cărui securitate depinde de nebun, nu mai este în siguranță. Pe scurt, negrul este acum amenințat cu pierderea unei figuri prin **12.♗f6**.

11...0-0

Regele se refugiază în fugă dezlegând totodată nebunul și păstrându-și calul.

Strategia lui Spielmann până în acest punct, și combinația decisivă care urmează, i-ar fi plăcut lui Lasker, care a spus odată: "Ignoră la începutul jocului combinațiile, abține-te de la mutări violente. Urmărește avantajele mici, și numai după acumularea acestor avantaje caută combinația - și atunci fă-o cu toată puterea vointei și intelectului, căci combinația trebuie să existe, oricât de bine ascunsă ar fi ea".

O scurtă privire arată că albul a obținut superioritatea pozitională necesară. Dacă există o combinație, atunci ea trebuie acum făcută, înainte ca negrul să aibă timp să-si reorganizeze figurile pentru apărare. Acum, când albul are cinci figuri în joc contra două negre. Acum, când el are o coloană deschisă - destul! destul!

Combinația trebuie să existe!

Iată cum judecă albul:

Avansarea pionului negru la g6 lipsește calul de un sprijin stabil. Calul este încă apărat de două figuri, dar **dacă nebunul nu ar fi acolo** calul ar fi apărat doar o dată. De fapt, **dacă nebunul n-ar fi acolo**, calul ar fi legat și ar fi țintă a unui atac dur. **Nebunul apare în amândouă ecuațiile**. În mod evident, nebunul este vinovatul, și vinovatul trebuie să moară! Și încă imediat, înainte ca negrul să aibă timp pentru **12...♗e6!**

12.♗e7!!

"Când am prins firul Ariadnei, ce simple par sacrificiile" spune Znosko-Borovski.

2. ♖f3

Calul se dezvoltă spre centru, acolo unde el are cea mai mare libertate de acțiune și câmpul cel mai larg pentru activitățile sale.

Calul posedă particularitatea de a fi capabil să atace orice altă piesă (excepție, un alt cal) fără a se afla sub atac reciproc. Această calitate îi imprimă o capacitate fascinantă de manevră de-a lungul și de-a latul tablei de joc. Combinațiile care presupun joc de cai au adesea aspect de bătălie.

2...e6

Negrul poate evita atacul Colle jucând 2...d5 și fiind gata să răspundă la 3.e3 cu 3...♗f5. Apoi, la 4.♗d3- 4...♗d3, cu schimbul nebunilor și negrul scapă de una din cele mai periculoase figuri de atac ale albului (în această variantă a deschiderii).

Cu mutarea din text, negrul face loc ♗f8 și evită intrarea într-o deschidere anume.

3.e3

Își dezvoltă planul: albul pregătește evident gruparea tipică Colle cu nebun la d3 și calul din b1 la d2, pentru a controla câmpul e4, trambulina figurilor sale în acest atac.

3...d5

Negrul își fixează ferm un pion în centru.

4. ♗d3

Albul începe să-și concentreze apăsarea pe e4, esențială în sistemul Colle. La general vorbind, este un plan bun să mobilizezi figurile de pe flancul regelui mai întâi, permițând o rocadă timpurie pe acea parte.

4...c5

Cu foarte puține excepții, această mutare nu poate lipsi în deschiderile Pionului Damei.

Este important să nu joci ...♗c6 înaintea mutării de mai sus, căci pionul c7 nu trebuie închis. Mutarea negrului lovește centrul și determină o stare de tensiune în acea suprafață.

5.c3

Întărește pionul d4. În eventualitatea 5...cd, albul poate recupera cu pionul c3, menținându-și un pion în centru. Este necesar să nu deranjăm pionul e3, care trebuie să rămână la e3 și să aștepte noi instrucțiuni.

Se pare că ultima mutare a albului îi ia ♗b1 cel mai bun plasament, dar în această variantă locul său este la d2.

5...♗bd7

Probabil superioară plasării calului la c6. La d7 cei doi cai sunt în contact reciproc, astfel încât atunci când ♗f6 este schimbat, celălalt trece la f6, loc ideal și pentru apărare și pentru atac. La d7 calul lasă liberă coloana c. În măsura în care coloana este mai liberă, ea va fi mai folositoare pentru turnul sau dama care o ocupă. În final, dacă albul joacă 6.d4, atunci 6...♗c5 și calul intră în forță la joc.

În deschiderile Pionului Damei, ♗b8 face adeseori treabă mai bună la d7 decât la c6.

6. ♗bd2

Intensifică apăsarea pe e4. Pentru neinițiati, dezvoltarea albului seamănă a stângăcie. Figurile par a sta unele în calea altora, dar după cum se va vedea, ele se pot arunca în vârtoarea evenimentelor ușor și fără probleme.

6...♗d6

Mai energic decât 6...♗e7 unde nebunul este limitat la sarcini defensive.

7.0-0

Albul își asigură securitatea regelui înaintea declansării oricărei acțiuni decisive. Este periculos să deschizi poziția și să lași regele în centru, expus unui posibil contraatac.

Rocada albului este agresivă în esență, dat fiind rolul important al turnului în atacul ce va să vină.

7...0-0

Rocada negrului este o măsură defensivă. Dar, de ce să-și stabilești regelui un domiciliu stabil tocmai pe acel flanc pe care albul și-a declarat deja intențiile agresive? O mai bună strategie ar fi fost aceea de a ține albul în ignoranță – amânând rocada și continuând dezvoltarea figurilor (care în mod sigur rău nu poate face). Negrul și-ar fi putut aduce dama la c7 vizând un timpuriu ...e5 și apoi fianchetarea ♗c8 (...b6 urmat de ...♗b7).

8. ♗e1

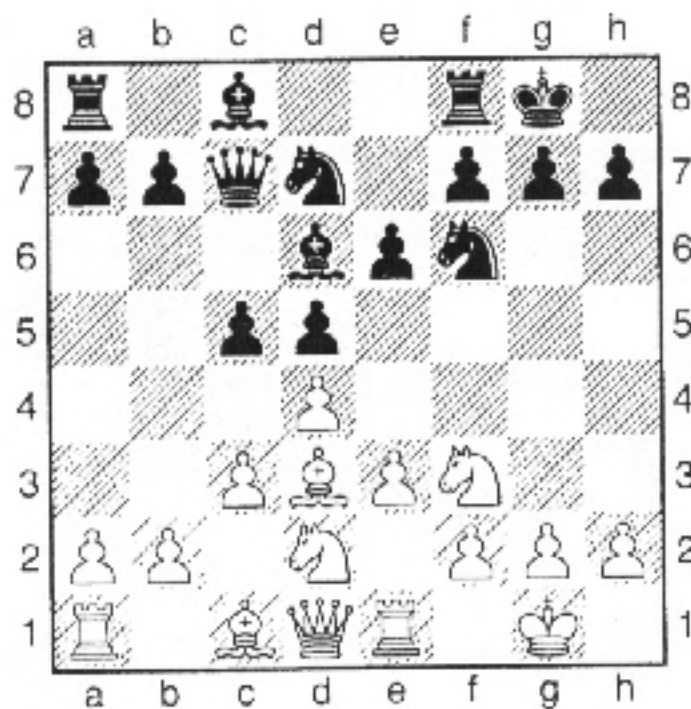
Si mai multă apăsare pe e4!

Turnul cumpără acțiuni pe coloana e. Coloana este închisă acum, dar se va deschide după ce albul joacă e4 și pionii se schimbă.

8...♞c7

Loc ideal pentru damă.

De la c7 dama presează asupra centrului, în special la e5 și exercită presiune puternică pe coloana c.

9.e4!

Mutarea cheie în Colle! Cu această mutare albul intenționează să arunce poziția în aer, deschizând-o larg și descătușând toată energia acumulată de figurile sale în vederea unui atac pârjolitor.

Amenințarea imediată este 10.e5, un atac simplu și brutal asupra a două figuri.

9...cd

Deși aflat în apărare, în compensație, negrul controlează temporar coloana deschisă c.

10.cd

Mai bine decât cu calul, căci ar lăsa negrul să-și plaseze figurile pe c5 și e5. Între timp albul reînvieste amenințarea de a câștiga o figură cu 11.e5.

10...de

Parează amenințarea și împovărează albul cu un pion izolat. Un asemenea pion este foarte vulnerabil când este atacat, căci nu poate fi apărat de alt pion, cel mai apropiat fiind două coloane mai încolo.

11.♖e4

Desigur nu 11.♖e4, căci 11...♖e4 și albul pierde serviciile valorosului său nebul din d3. "Așa cum Rousseau nu putea compune fără să aibă pisica lângă el, tot astfel, eu fără nebunul regelui nu pot juca șah. În absența lui, jocul pentru mine este rece și fără viață. Factorul catalizator lipsește și nu pot încheia nici un plan de atac" spune Tarrasch.

11...b6

Intenționează să-și mobilizeze nebunul. Ceva mai la obiect era 11...♖f4 obstructionând unul din amenințătorii nebuni albi.

12.♖g5

Nebunul atacă eliberând câmpul c1. Turnul a1 se va lansa într-acolo, va scoate dama din c7 afară și-și va asuma controlul complet asupra frumoasei coloane deschise.

12...♖e4

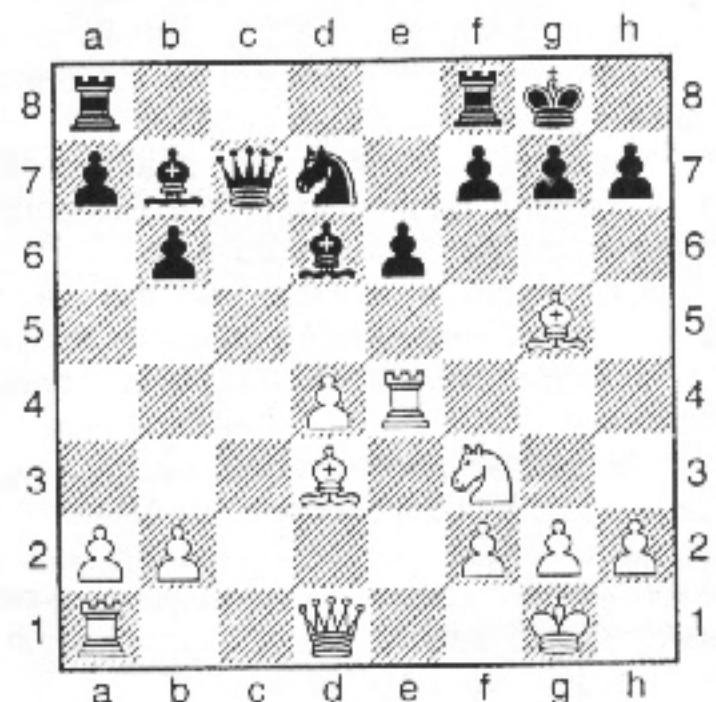
Apărent, pe negru l-a speriat 12...♖b7 căci continuarea 13.♖f6+ ♖f6 14.♖f6 gf distruge poziția pionilor pe flancul regelui.

13.♖e4!

Superioară normalei 13.♖e4 la care negrul ar putea replica 13...♖b7 forțând 14.♖d3 (pentru a evita schimbul nebulilor). Apoi, el ar putea juca 14...♖f3 15.♖f3 ♖h2+ aflându-și consolarea pentru necazurile ce le-a avut în pionul în plus obținut.

13...♖b7

Greu de găsit ceva mai bun, căci oferă nebulului o diagonală lungă. Dacă de exemplu 13...♖f6, 14.♖h4 este o mutare greu de contracarat. Amenințarea de a câștiga un pion cu 15.♖f6 gf 16.♖h7+ nu poate fi parată cu 14...h6, căci 15.♖f6 gf 16.♖h6 și tot câștigă un pion.

14.♖c1!

O frumoasă mutare intermediară!

Turnul este dezvoltat eficient pe coloana deschisă în timp ce dama este surghiunită pe ultima linie. Acolo ea stă în calea ♖a8, împiedicându-l mult timp să se dezvolte - de fapt, după cum va reieși, pentru totdeauna!

14... ♖b8

Nimic altceva posibil: continuarea 14... ♗e4 15. ♖c7 ♗f3 16. ♗f3 ♗c7 17. ♗c6 dă albului o figură câștig.

15. ♗h4!

Poanta! Amenințarea albului 16. ♗h7+, forțează unul din pionii din fata regelui să avanseze. Albul capătă avantaj indiferent care din pioni se mișcă, căci:

Fiecare mutare de pion subțiază structura defensivă.

Fiecare câmp neapărat (creat printr-o avansare de acest gen) creează o slăbiciune în poziție.

15... ♗g6

Dacă negrul încearcă să apere pionul h7 prin 15... ♗f6 16. ♗f6 ♗f 17. ♗h7+, cu câștigarea aceluiasi pion h7. Sau, dacă negrul avansează pionul h, atunci 16. ♗h6 ♗h 17. ♗h6, combinație evidentă cu sacrificiu, care distruge cordonul de pioni și expune regele negru unui atac de mat.

Albul a reușit ceea ce și-a pus în gând să facă. A forțat avansarea pionului g7 la g6. Dar cum va exploata el slăbiciunea creată? Există atac împotriva pionului? Aparent nu este, căci pentru a lovi în pionul g6 cu pionul h2, el trebuie să-și dea turnul din drum și apoi să joace h4 și h5, o manevră care ia timp și realizează prea puțin.

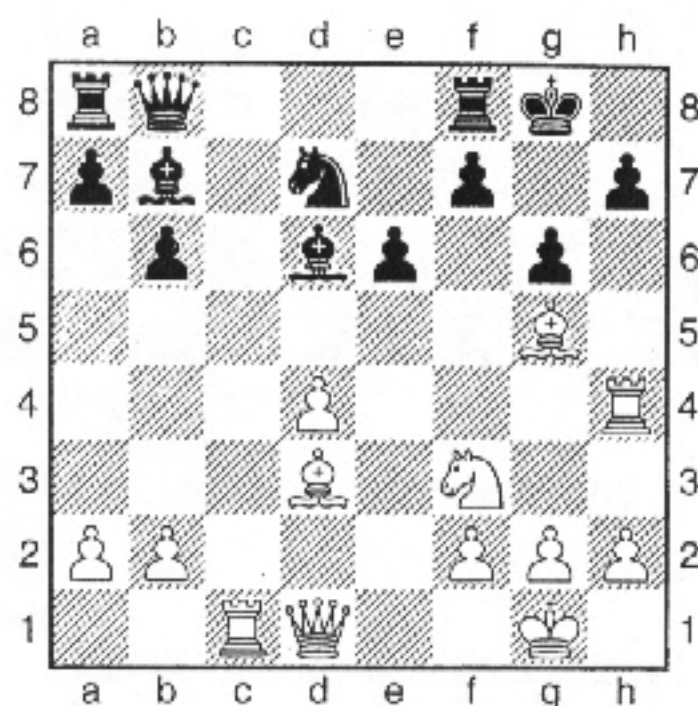
Oare ce altceva s-ar putea face? Să sacrifice o figură, pentru pionul g6? Evident, n-are rost, căci străpungerea tot nu reușește.

Dar pionul a avansat, **și trebuie să fie undeva o slăbiciune**. Știm că asta este adevărat, și tocmai **aceasta trebuie să fie cheia combinației câștigătoare**.

Avansarea pionului a slăbit câmpurile h6 și f6, care nu mai sunt apărate de pion. Aceasta înseamnă că albul trebuie să încerce să obțină controlul acestor câmpuri, ori să le acapareze și ocupe cu figurile sale, ori să le folosească ca și căi de a pătrunde în tabăra adversă.

Dar, stail!

Calul negrului nu mai păzește câmpul f6? Ba da, într-adevăr, și aceasta este tocmai informația de care avem nevoie. Calul este gardianul câmpurilor negre, calul trebuie distrus!

16. ♗b5!

Atacă calul, care în mod destul de ciudat, nu află scăpare!

16... ♗e8

Ce alt mod ar fi de a apăra calul? Dacă 16... ♗f3 17. ♗f3 ♗e8 18. ♗c6 câștigă o figură.

Dacă 16... ♗c8 17. ♗c6 câștigă calitatea.

După mutarea din text, calul este legat și o țintă bună pentru atacuri viitoare.

17. ♗e5

În sah ai voie să lovesti într-un om aflat la anaghie.

17... ♗c8

Nu-i mai bun 17... ♗e5 18. de (descoperă atacul damei albe asupra calului d7) 19. ♖c7 și sărmăna făptură trebuie să piară.

18. ♖c8!

Taie creanga...de sub picioarele calului! Tehnica este simplă: dacă nu poți agrava apăsarea asupra unei piese, atunci vezi dacă nu poți scăpa de unul din apărătorii ei.

18... ♗c8

Desigur nu 18... ♖c8, căci 19. ♗d7 câștigă două figuri usoare pentru turn și dama este fără scăpare!

19. ♗d7

Albul are două figuri pentru turn, si atacul!

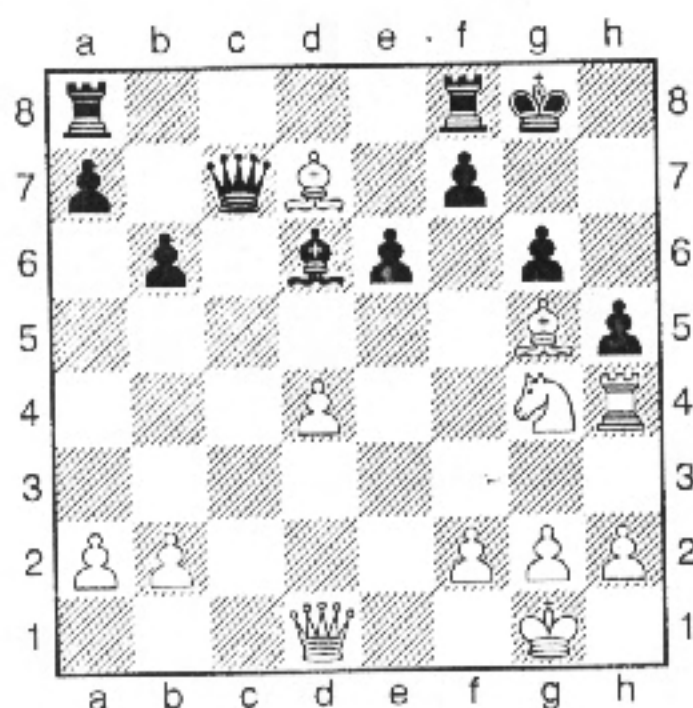
19... 曹c7

Nu 19...♟b7 sau 19...♟b8, căci 20.♙c6 câștigă calitatea. Alternativa era 19...♟a6, dar negrul speră ceva contrajoc pe coloana c.

20. ♖g4!

Primul pas către exploatarea câmpurilor slabe negre, aduce cu sine o amenintare de mat prin 21.♖f6+ ♗h8 (sau 21...♗g7) 22.♕h7 mat.

20...h5

Regele are nevoie de spatiu. Tentativa de eliberare prin 20...f5 pierde, deoarece 21.♙e6+ ♖h8 (21...♗g7 22.♙h6+ câștigă calitatea) 22.♜f6 și rezistența este inutilă.

21. ♖f6+

Calul vine pe unul din câmpurile negre
critice, pentru a da prima lovitură.

21...♔g7

Dacă 21...♖h8, 22.♗h5+ forțând un mat rapid.

22. ♖h5+

Sacrificiu de cal pentru a mătura la o parte pionii scutieri ai regelui.

22...gh

Negrul trebuie să ia calul, căci după
22... ♗g8 (sau ♗h7) 23. ♕f6+ ♗g7 24. ♖h7 mat.

23. 24h5

Prima mutare a damei! Cu ea, albul amenintă mat la prima, pe coloana *h*.

23... 王h8

Singura mutare care împiedică matul, pe moment,

24. $h6+$

În ton cu muzica, albul administrează lovitura de gratie pe cel de al doilea câmp critic.

24...Cedează.

Urmează mat în două mutări.

PARTIDA NR. 9

PARTIDA SPANIOLA

Alb Negru
Znosko-Borovski Mackenzie
Weston-Super-Mare, 1924

1.e4

Prima mutare ocupă centrul cu un pion și eliberează patru câmpuri pentru damă și cinci pentru nebunul regelui. Unul din motivele pentru care mulți jucători preferă 1.e4 oricărei alte prime mutări, este acela că piesele de pe flancul regelui se desfășoară rapid, permițând rocada timpurie pe acea parte.

1.e5

Pe vremuri mutarea era aproape obligatorie. Ea dovedea că vrei să intri în clinci și să lovesti. Numai un las ar evita 1...e5 și un posibil gambit al albului. Obiectiv vorbind, mutarea 1...e5, este cel mai puternic răspuns al negrului. Ea contestă stăpânirea centrului și-l împiedică pe alb să-l monopolizeze cu continuarea 2.d4.

2.4f3

Ce se întâmplă dacă albul se încăpătânează să joace 2.d4?

Replica 2...ed, conduce la 3. ♖d4 ♜c6 4. ♗e3 ♜f6 si negrul are două figuri în joc contra una albă. Această situație smulge inițiativa din mâinile albului încă de la începutul jocului.

Mutarea din text este mult mai eficace decât dezvoltarea la întâmplare a calului, de pildă la $h3$, unde el este departe de problemele centrului, sau la $e2$, unde blochează traficul.

2...d6

Singura cale logică de a preîntâmpina baterea pionului; o figură usoară se dezvoltă către centru și apără pionul.

Planul general de mobilizare constă din fixarea unui pion în centru, dezvoltarea figurilor usoare (caili înaintea nebunilor de câte ori este posibil), apoi rocada cu aducerea turnurilor pe coloanele centrale și în final scoaterea în joc a damei – dar nu prea departe de casă. Dezvoltarea prematură a damei este periculoasă, căci ea poate fi obiectul unor atacuri supărătoare din partea pionilor și a figurilor usoare.

3. ♖b5

Cea mai firească mutare de pe tablă; albul lovește în apărătorul pionului atacându-l. Este adevărat că nu poate câștiga pionul de îndată, căci după 4. ♖c6 dc 5. ♛e5 ♜d5, recâștigă pionul. Dar, apăsarea se menține și amenințarea pluteste în aer.

Spaniola este probabil cea mai puternică din toate deschiderile pe flancul regelui. Albul are un cuvânt în plus de spus în centru, relativ ușor, de îndată ce va reuși să joace d4, în timp ce negrului îi va fi mai greu să facă la fel (d5). Piese albe posedă mai mult spațiu de mișcare, în timp ce jocul negrului este considerabil strâmtorat din toate punctele de vedere.

3...a6

Seamănă a ricoseu: pionul atacă nebunul, care atacă calul, care apără pionul pe care îl atacă un alt cal.

Scopul mișcării negrului este dislocarea nebunului din poziția sa privilegiată. Pierderea de timp ce însoțește mișcarea pionului este compensată de faptul că nebunul amenințat trebuie și el să piardă o mutare retrăgându-se.

4. ♖a4

În spiritul deschiderii alese, căci menține apăsarea asupra ♖c6.

Alternativa îndepărtării pe c4 este mai slabă, albul ar fi putut-o face de la bun început.

4...♛f6

Dezvoltă o figură, atacă un pion și pregătește o rocadă timpurie. Greu de cerut mai multe de la o singură mutare.

5. 0-0

Albul își pune în siguranță regele și-si aruncă turnul peste rege, către coloanele din centru.

5...♛e7

Continuarea favorită a multor jucători este 5... ♛e4. Nu în ideea câștigării pionului, căci albul și-l recâștigă ușor, ci în scopul obținerii unui joc liber, deschis. Pericolul inherent acestei mutări constă în faptul că poziția negrului în centru rămâne întrucâtva nesigură.

Mutarea din text conduce la o poziție închisă, greu de spart, care cere din partea negrului multă răbdare. Dezvoltarea nebunului la e7 este satisfăcătoare, chiar dacă el n-a făcut decât un pas afară din casă. Important este că a părăsit ultima linie facilitând rocada.

6. ♜e1

Îndreaptă turnul către centru. În locul unei coloane deschise, turnul se pregătește să preia comanda pe o coloană ce poate fi deschisă. Păstrându-și pionul e4, albul reînnoiește amenințarea 7. ♖c6 dc 8. ♛e5 de a câștiga un pion.

Mutarea ♜e1 este preferabilă dezvoltării ♖c3. S-ar putea ca albul să vrea să asigure un loc de retragere pentru nebunul său din a4 prin c2-c3, ferindu-l de schimb.

6...b5

Parează amenințarea forțând nebunul să dea înapoi!

7. ♖b3

Evident singura mutare.

7...d6

Apără pionul e5, face loc ♖c8 și pregătește 8... ♛a5, cu eliminarea supărătorului nebun advers.

La prima vedere pare un fapt lipsit de logică să eliberezi un nebun închizându-l pe celălalt, dar cum nebunul regelui face treabă bună la e7, rămâne ca și ♖c8 să iasă în lume.

8. c3

Cu două obiective:

Să ofere un refugiu nebunului în cazul unei tentative de schimb, cu 8... ♛a5.

Să sprijine o avansare a pionului d2 cu formarea unui centru puternic de pioni.

8...♛a5

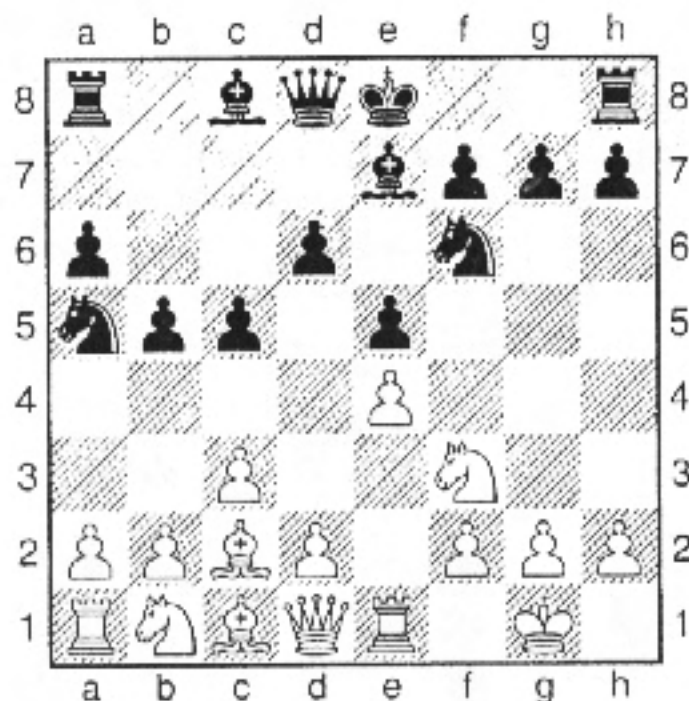
Nu atât pentru a da în nebun, cât pentru a face loc lui 9... c5, cu disputarea câmpurilor centrale. În această variantă a Spaniolei, cele mai bune contrasanse ale negrului constau într-o acțiune pe flancul damei.

9. ♖c2

Firește, albul vrea să-și păstreze amândoi nebunii. El pierde un tempo, dar în schimb negrul și-a postat un cal în marginea tablei, scotându-l din joc.

9...c5

Intensifică apăsarea pe d4 și oferă damei o ieșire.

10.d4

Unul din obiectivele majore ale deschiderilor cu 1.e4 este avansarea pionului damei în centru, imediat ce o permit împrejurările; tot așa cum în deschiderile cu 1.d4 este de dorit împingerea pionului regelui la e4 când se iveste ocazia s-o faci.

Albul din nou amenință să câștige pionul e5, prin dublu atac asupra lui.

10...♞c7

Negrul își dezvoltă dama apărând totodată pionul e5 a doua oară.

Nu merită să schimbe cu 10...ed 11.cd cd 12.♞d4, căci cedează centrul și rămâne cu un pion central izolat, și "Un pion izolat își împrăstie tristetea peste toată tabla" spune Tartakover. Albul va beneficia și de faptul că stând ferm în centru, calul său nu poate fi dislocat de pioni neprieteni.

11.h3

Pentru a preveni o legătură care ar putea supăra calul și figura pe care el o acoperă. Ambele figuri sunt necesare pentru apărarea pionului d4, și menținerea formației de pioni din centru. Schimbarea calului, (după legare) îndepărtează dintr-o lovitură doi apărători ai pionului d4.

A violat albul un principiu mutând unul din pionii săi din fata regelui? Poate că da, dar trebuie să

stii când să disprețuiești convențiile și când să le respecti. În situația de față este important să împiedici atacarea calului, schimbarea lui și distrugerea centrului de pioni alb. Mutarea pionului h nu este bună, dar este un rău mai mic decât cel care ar rezulta dacă am permite legătura. Dar, stai o clipă! Este h3 o mutare slabă atâta vreme cât negrul nu poate trage foloase din ea? Face mutarea rău poziției când negrul nu o poate folosi printr-un atac pe flancul regelui? O mutare este slabă numai dacă adversarul obține avantaj folosindu-i neajunsurile.

Întreaga poziție este puternică sau slabă numai în comparație cu poziția adversarului.

În cazul de față, mutarea h3 este corectă, pentru că ea este conformă cu cerințele poziției anume, cea despre care vorbim.

11...♞c6

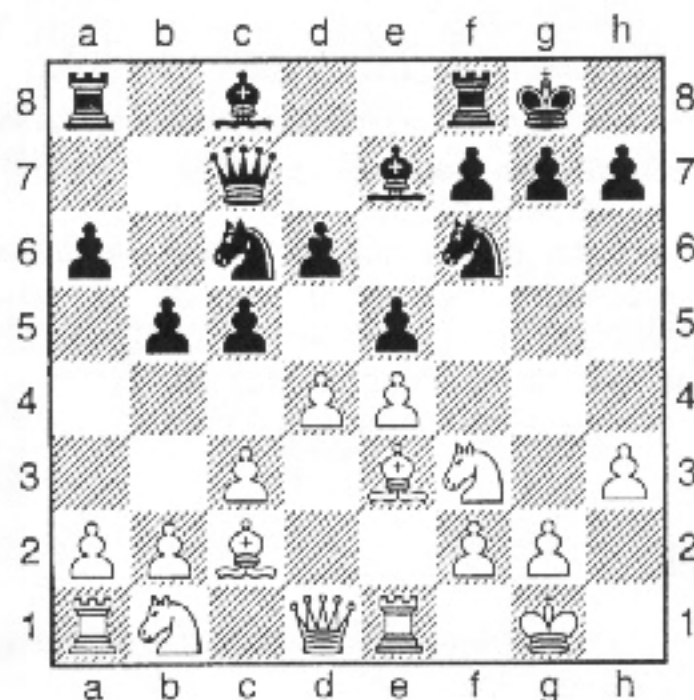
Calul se reîntoarce și adaugă greutate apăsării pe d4. Negrul amenință o serie de schimburi cu 12...ed 13.cd cd 14.♞d4 ♞d4 15.♞d4 ♞c2 și câștigarea unui nebun. El speră să-l momească pe alb să joace 12.d5 ca răspuns la aceste amenințări. Pare bun pentru alb, căci ar alunga ♞c6 de pe bunul său post, dar prezintă neajunsul eliminării tensiunii din centru, iar câmpul d5 n-ar mai fi disponibil pentru piesele albe.

12.♞e3

Nu se grăbește. Sprijină pionul d4 dezvoltând încă o figură.

12...0-0

Îndepărtează regele către locuri mai sigure și trece turnul în serviciu activ.

13.♞bd2

Acest cal a fost dezvoltat pe un câmp unde are mobilitate redusă și unde nu pare a avea un viitor deosebit, dar aici contează primul pas. Deși acest

pas este mic, importanta lui trebuie subliniată. Mutarea calului limpezeste linia întâia si dă posibilitate figurilor grele să-si dea mâna reciproc.

Scoate figurile din spate la joc!

13...♔d7

Negrul face la fel; nebunul său eliberează ultima linie si face loc turnurilor să vină către coloanele centrale. Turnurile sunt figuri puternice si nu trebuie întemnitate.

14.♖c1

La început de partidă turnurile nu fac cinstie ce, dar ele trebuie să fie gata de actiune când vine momentul potrivit. Aceasta o pot face cel mai bine asezându-se în capul coloanelor deschise. Dacă nu sunt coloane deschise, ele trebuie să lucreze pe coloane semideschise. Dacă nici din acestea nu sunt, turnurile trebuiesc totusi aduse către centru, căci coloanele centrale sunt cele ce se vor deschide probabil primele. Dar, în orice caz, *scoate turnurile din colturi!*

14...♕e8

Plănuieste avansarea pionului f7. Acest pion își va disputa centrul cu pionul alb e4 deschizând coloana f pentru ♖f8.

15.♕f1

Calul bate în retragere așteptând momentul să alunece la g3 si apoi la f5, un avanpost minunat.

15...g6

Nu numai pentru a preveni instalarea calului alb la f5, ci si, de asemenea, pentru a sprijini 16...f5, o împunsătură dată centrului alb.

Avansarea 15...g6 slăbeste câmpurile f6 si h6, ce nu mai sunt apărate de pion. Acest amănunt l-ar impresiona pe un jucător mediu, ca fiind interesant, dar nesemnificativ. Totusi, recunoasterea unei slăbiciuni si stiinta de a o folosi, îl caracterizează pe un maestru. Jucătorii buni nu câstigă partide așteptându-te să comiti greseli monumentale. Ei nu se așteaptă ca tu să lasi figuri în priză.

16.♔h6

Albul își ancorează imediat o figură în unul din câmpurile vulnerabile.

16...♕g7

Singura mutare prevenind pierderea calității.

17.♕e3

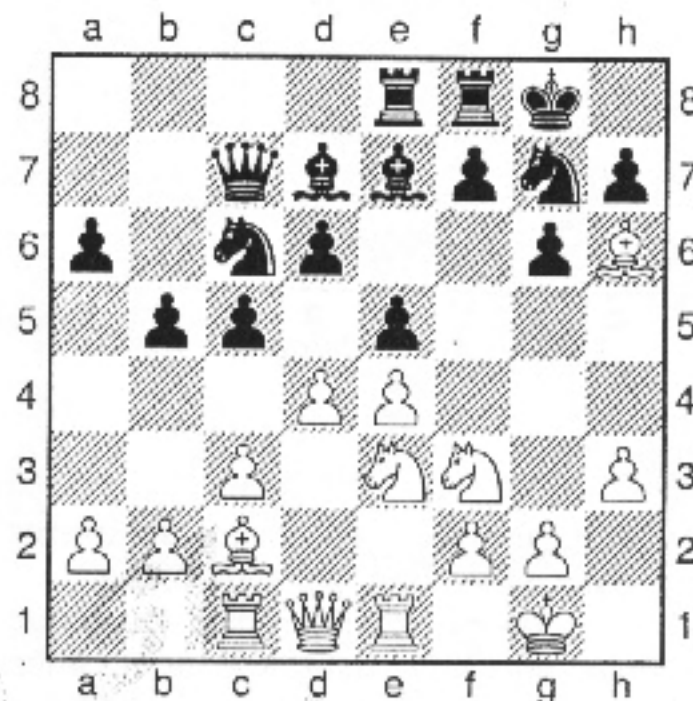
Calul se întoarce la joc pe un drum usor modificat față de cel planificat anterior. Nu numai că întăreste apăsarea la f5, dar amenintă de asemenea să se stabilească voiniceste la d5.

17...♖ae8

Negrul nu poate împiedica calul să intre cu 17...♕e6, căci după 18.d5 pierde o figură.

El abandonează intentia de a sparge cu 17...f5, căci asta ar însemna deschiderea pozitiei, iar liniile deschise favorizează jucătorul cu dezvoltarea mai bună si care este bine echipat pentru folosirea acestor linii în avantajul său, ca parte dintr-un atac.

Cu mutarea de față, negrul încearcă să păstreze o pozitie defensivă strâns țesută, una prin care să fie greu să răzbată.

18.♕d5!

O foarte frumoasă mutare al cărei scop este mai profund decât cel evident de a fixa o figură pe un câmp central puternic.

18...♖b7

Dama trebuie să scape de atacul calului.

19.♕e7+

Aceasta este poanta!

Calul renunță la pozitia sa bună pentru o cauză bună. Pentru a exploata ceva din slăbiciunea câmpului f6, trebuie îndepărtat gardianul, nebunul ce călătorește pe câmpuri negre. Cu acest nebun dat la o parte din drum, slăbiciunea se accentuează si albul se gândește acum în ce fel să invadeze, si apoi să-si tintuiască o figură la f6.

19...♖e7

Fortat, căci 19...♗e7 20.de de 21.♗e5 îl costă un pion.

20.dc

Scopul acestui schimb este să deschidă o coloană lungă și frumoasă pentru damă.

20...dc

Negrul trebuie să bată sau să piardă un pion.

21.♖d6

Frumoasă folosire a coloanei deschise!
Atacul asupra c5 dă un tempo necesar intrării damei la f6.

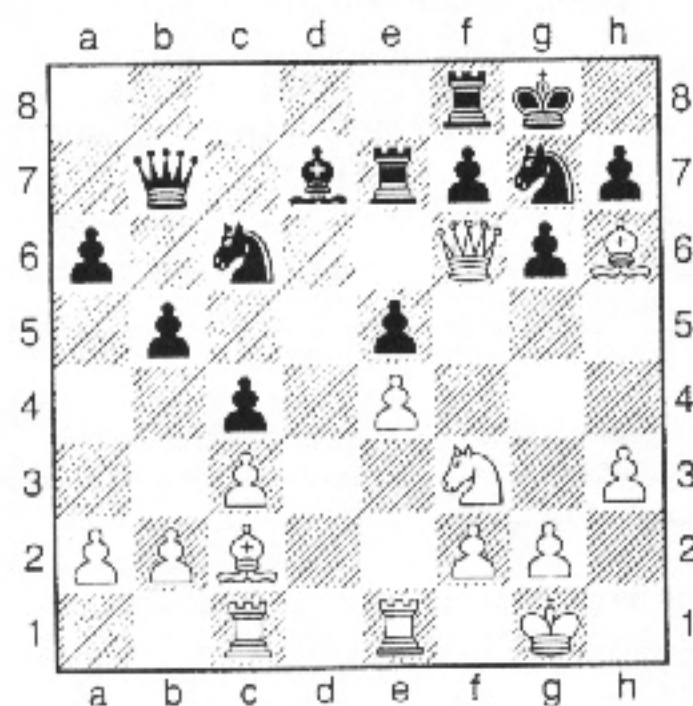
21...c4

Negrul trebuie să piardă o mutare pentru a salva acest pion.

22.♖f6!

Cu această mutare care incidental amenință mat instantaneu, albul își tintuiește o altă figură în găurile pozitiei negre ocazionate de avansarea g6.

Căstigarea jocului este ceea ce cărțile numesc "o problemă de tehnică" și manevra de valorificare a avantajului este una interesantă.

22...♗h5

Oprește matul și încearcă să alunge dama departe.

23.♖h4

Ar fi o greșeală 23.♖g5, căci negrul în loc de a-și muta turnul amenințat, ar riposta mai întâi cu 23...f6, izolând complet dama de zona atacată.

23...♗g7

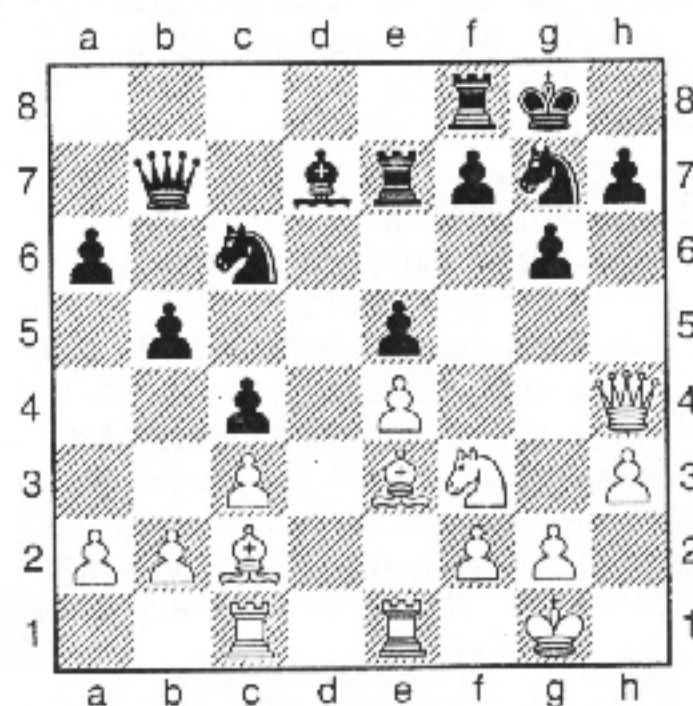
Calul blochează atacul nebunului asupra turnului și se pregătește să respingă 24.♖f6 prin 24...♗h5, amenințând din nou dama.

Cum continuă albul ca să forțeze câștigul?

24.♗e3!

Prin rearanjarea figurilor și regrouparea rezervei.

Prima mutare a noului plan câștigă timp prin amenințarea 25.♗c5 cu câștigul calității.

24...♗e6

Singura cale de a împiedica 25.♗c5, după care albul domină total câmpurile negre.

25.♖f6

Din nou intră în bresă! Negrul nu poate salva jocul prin repetare de mutări; dacă 25...♗g7 26.♗c5 ♖e6 (26...♗g5 27.♖h4 câștigă calitatea) 27.♖h4 ♖fe8 28.♗g5, și cu amenințarea de mat va pune mâna pe turnul din e6.

25...♖c7

Negrul trebuie să se atârne de valorosul pion e5.

26.♗h6

Din nou albul are o poziție ideală, cu figurile ferm instalate în găurile de lângă rege. Îi va fi greu negrului să le alunge, acum că-i lipsește posibilitatea ...♗h5.

26...♖c8

Turnul trebuie să fugă de sub atacul nebunului. ♗g7, este bineînțeles o gafă cu mat pe loc.

27. ♖cd1

Înainte de atacul final, albul obține o opțiune pozitională mai netă ocupând coloana deschisă d. Pasul următor, (câci negrul trebuie să aștepte neajutorat) este 28. ♗d5 atacând pionul e5 a treia oară, și amenințând dublarea turnurilor pe coloana d. Toate acestea ar trebui să fie suficiente pentru înfrângerea rezistenței, dacă nu cumva albul găsește mijloacele să decidă mai rapid.

Observați că albul nu s-a imbarcat în combinații dubioase cu bătaie lungă. Planul său, în cele mai multe cazuri orientat către creșterea superiorității pozitoriale, este făcut **numai pentru câteva mutări**. Să nu credeți toate poveștile de le auziti, cu maestrii de sah analizând combinații complicate cu duzini de variante, câte treizeci de mutări înainte. Ei nu fac acest lucru, pentru că nu au de ce! Este mult mai ușor și mai la obiect, să privești doar câteva mutări înainte și să încerci să menții cel puțin joc egal în fiecare etapă.

O abordare de bun simț, este aceea de a câștiga cumulând micile avantaje – să-ți întărești treptat poziția, subminând totodată poziția adversarului – abia apoi să cauți să-l copiești cu combinații năucitoare și atacuri cu sacrificii. Este mai recomandabil să gândim cu ordine și metodă, decât să ne răsfatăm în fantezii speculative și fără folos.

27... ♜e8

Ideea negrului este să reducă tensiunea oferind un schimb de dame. Albul va trebui să accepte sau să-și îndepărteze dama.

28. ♕h2!

O mutare foarte frumoasă! Calul care părea bine plasat la f3 este reorientat pentru a mări presiunea pe câmpurile negre.

28... ♞d8

Continuă acțiunea de alungare a damei albe din tabăra negrului.

29. ♕g4!

Apără dama și este gata în eventualitatea unui schimb să-și păstreze opțiunile pe câmpuri negre. Dacă negrul joacă 29... ♞f6 30. ♕f6+ ♖h8 31. ♗d7, cu câștig de figură.

29... ♞e7

Nu ajută, dar nu este nici o cale de a salva partida: dacă 29... ♞e7 30. ♗e3 (amenință 31. ♕h6+ ♖f8 32. ♞h8 mat) ♗e8 31. ♕h6+ ♖f8 32. ♞f7 mat.

30. ♞e7

Cel mai simplu. Dacă nu se poate da mat, se câștigă figură. Pierderea de vreme este pentru diletanți, astfel că maestrul simplifică, eliminând orice șansă de rezistență. După 30... ♞e7 31. ♕f6+ ♖h8 32. ♗d7, cu câștig de figură și negrul nu mai are ocazia să complice finalul.

PARTIDA NR. 10
APARAREA FRANCEZA
 Alb Negru
 Tarrasch Eckart
 Nürnberg, 1889

1.e4

Această mutare este o ușă deschisă pentru două figuri, dama și nebunul regelui.

Dar, ea face mai multe. Oferă un câmp regelui și un câmp în plus calului g1. Este adevărat, calul se dezvoltă cel mai bine la f3, dar uneori este mai expeditiv să-l aduci la e2 – poate pentru a ajunge la f5 prin g3. Nu-i lucru rău să dai calului mai multă libertate de mișcare, dacă prin asta nu pierzi timp.

În ce privește regele, nici lui nu-i strică să aibă nițel spațiu în plus ca să respire. Multi regi s-au înăbusit din lipsă de considerație față de adversar, sau din neglijență. De pildă, un caz care a devenit istorie, de la un turneu minor ținut la Dundee în 1893, McGrother-McCann:

1.e4 c5 2. ♕f3 ♕c6 3. d4 cd 4. ♕d4 e5 5. ♕f5 ♕ge7 6. ♕d6 mat.

Si, dacă vi se pare tras de păr acest exemplu, iată un altul de la München, din nou dintr-un turneu minor, Arnold-Böhm:

1.e4 c5 2. d4 d5 3. ♕c3 de 4. ♕e4 ♕d7 5. ♞e2 ♕gf6 6. ♕d6 mat.

1...e6

Deși mai puțin agresivă decât 1...e5, această mutare eliberează două figuri și are avantajul de a restrânge posibilitățile de atac ale albului. Albul nu poate intra într-o deschidere favorită căreia i-a devotat timp și studiu, nici nu-și poate oferi pionul f pentru a implica negrul într-un periculos Gambit al Regelui.

Apărarea Franceză ascunde o mare cantitate de energie dinamică potențială, și este o armă potrivită împotriva unui jucător de atac prea entuziast.

Poziția negrului nu este ușor de asaltat, în ciuda aparentei sale de strîmtoare.

2.d4

Pe cât de fircască, pe atât de tare.

Despre această formație de pioni, Staunton, acum mai bine de o sută de ani, spunea: "În general, este avantajos ca pionii să ocupe centrul tablei, căci odată ajunși acolo ei întârzie în mare măsură mișcările forțelor adverse. Pionul regelui și al damei sunt bine postati la e4 și d4 (respectiv e5 și d5), dar nu este ușor să-i menții în acea poziție, și dacă ești nevoit să avansezi unul din ei, puterea amândorura se micșorează mult".

2...d5

Negrul atacă pionul e4 dând damei sale mai multă mobilitate.

Este foarte important să lupți pentru centru.

3.♘d2

Albul are două motive pentru a-și dezvolta calul la d2. El vrea să evite legarea calului, lucru posibil după 3.♘c3. El este pregătit să răspundă la 3...c5 cu 4.c3 sprijinind centrul în eventualitatea unui atac asupra pionului său d4. Dacă mai apoi se schimbă pionii, el își menține pionii centrali.

Este adevărat că ♘c1 este blocat, dar numai pentru moment.

Figurile pot ieși la joc prin fața altor figuri.

3...♘f6

Iată dar, unul din rarele cazuri când această mutare firească, este inoportună. Ni s-a fost spus că f6 este câmpul care aparține calului, și așa este, **dar numai dacă el poate rămâne acolo.**

Este fără folos pe fața pământului, să dezvolți o figură pe un câmp bun, atunci când poți fi imediat dislocat de acolo.

Mutarea negrului este rutinieră, automată, mecanică – și de aceea negândită. O mutare, pentru a fi bună, trebuie să corespundă cerințelor poziției date. Sahul nu este o memorare a unei ordini prestabilite de mișcare a pieselor.

Mai corect pentru negru, era să lupte pentru centru cu 3...c5, permitând totodată damei sale să folosească încă o diagonală cu acces pe flancul damei.

4.e5

De ce nu respectă albul sfatul lui Staunton de a ține doi pioni pe linia a patra? El știe că pionul poate fi mai slab la e5, dar el cântărește avantajele și dezavantajele. La e5, pionul înlătură calul de pe cel mai bun loc al său și-l trimite pe un alt câmp, unde stârnește liberă mișcare a altor figuri.

Este limpede, valoarea mutării cutare sau cutare, poate fi aflată numai estimând beneficiile ce le aduce, contra dezavantajelor ce se pot crea.

4...♘d7

Cam singura mutare rămasă. La 4...♘e4 5.♘d3 amenință să bată și să câștige un pion. Negrul ar avea două alternative regretabile, una 5...♘d2 6.♘d2, și albul are două figuri în joc, negrul niciuna – iar cealaltă 5...f5 6.♞h5+ g6, și negrul cu așa mulți pioni pe câmpuri albe, are apărarea ciuruită, cu o slăbiciune organică permanentă pe câmpurile negre.

5.♘d3

Albul își dă de-a dura figurile de pe flancul regelui, pentru a facilita o rocadă timpurie pe acel flanc.

5...c5

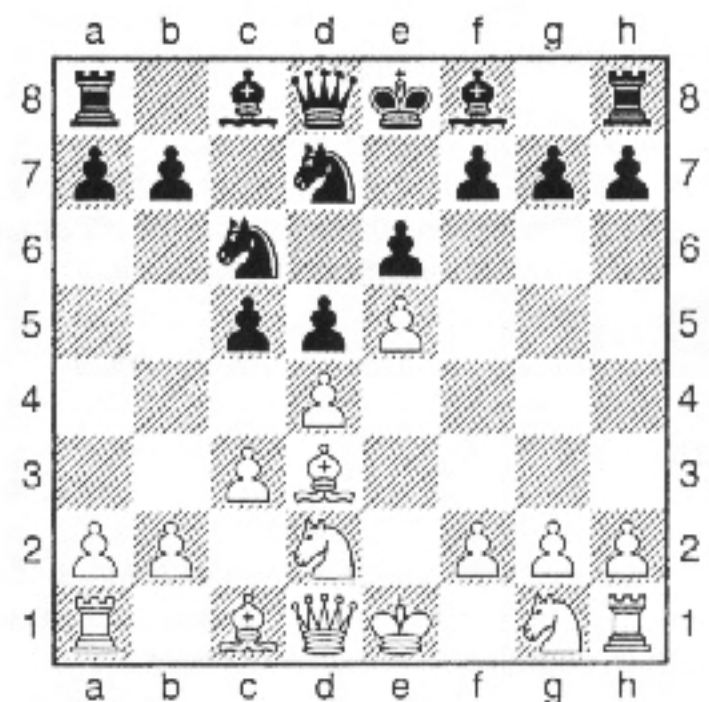
Foarte bună, negrul trebuie să nu întârzie în a-și degaja poziția sa strâmtorată. Pionul lovește centrul și sapă o nouă albie pentru dama neagră.

6.c3

Gata să răspundă la 6...cd, cu 7.cd și-și menține lanțul de pioni ce-l strâmtorează pe dusman.

6...♘c6

Calul se dezvoltă cu tempo, pionul d4 este acum atacat de două ori.

7.♘ge2!

Unul din putinele cazuri când locul calului g1 este la e2 și nu la f3. Este adevărat că f3 ar trebui ocupat de un cal, dar albul va face astfel încât să aibă un cal acolo. Planul său este de a muta ♘d2 la f3, eliberându-și totodată și ♘c1.

7...♞b6

Negrul presează mai tare pe pionul d4, amenințând să câștige prin 8...cd 9.cd ♖d4 10.♖d4 ♗d4.

8.♖f3!

O alunecare inteligentă a calului apără pionul d4 și creează posibilitatea intrării în joc a ♗c1.

În mod sigur se va găsi vreun cititor istet care să descopere că jocul negrului până în acest punct, inclusiv 3...♖f6 pe care l-am blamat, a fost adoptat chiar de către Capablanca în meciul său cu Alehin la AVRO în 1938. Consecință a unei deschideri inferioare, Capablanca a fost împachetat atât de rău încât n-a mai putut misca și a cedat cu aproape toate piesele pe tablă.

Nu este înțelept pentru un jucător mediu să experimenteze mutări peste ale căror neajunsuri, adeseori, marii maestri reusesc să treacă.

8...♗e7

O altă mutare plauzibilă, dar mult prea pasivă. El ar fi trebuit cu orice pret să încerce să distrugă lantul de pioni care-i înconjoară piesele, cu 8...f6 sau cu 8...cd 9.cd ♗b4+. Ultima procedură ar fi sanctionată de Nimzovici, care spune: "Operațiile de degajare în regiunea unui lant de pioni nu pot fi niciodată întreprinse pripit" și recomandă atacul la baza lantului ca fiind o necesitate strategică.

9.0-0

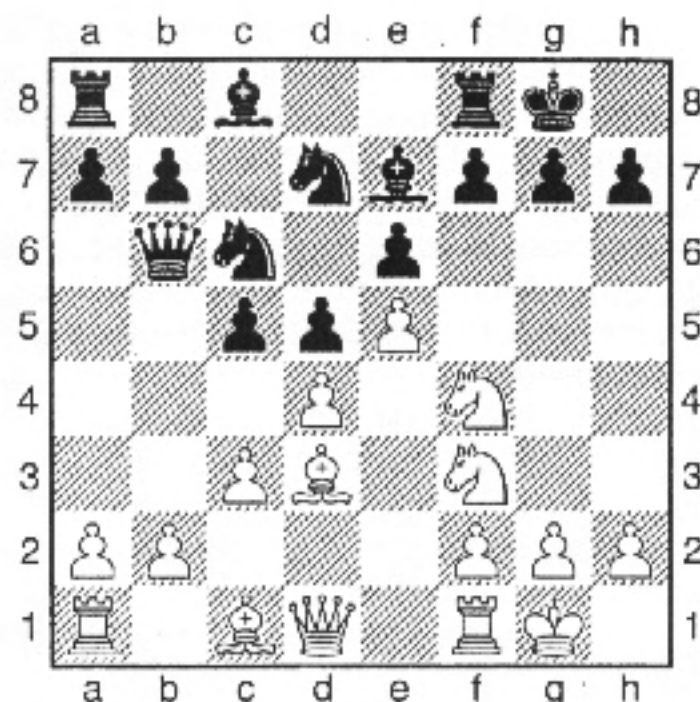
Regele trebuie basculat pe un amplasament mai sigur înaintea întreprinderii oricărei acțiuni violente.

9...0-0

Negrul încă joacă sah mecanic, inconstient de pericolul ce-l pândeste. Cu această mutare el pierde ultimul prilej de a lovi lantul de pioni cu 9...f6.

10.♖f4!

Pune capăt definitiv oricărei posibilități de atacare a lantului de pioni albi, căci 10...f6 este sanctionat prin 11.♖e6, în timp ce 10...cd 11.cd ♖d4 12.♖d4 ♗d4 13.♗h7+ cu atac prin descoperire asupra damei, este de neconceput.

10...♖d8

Negrul recunoaște în sfârșit că figurile sale sunt neputincioase până în clipa în care el va reuși să scoată de pe tablă pionul alb e5. De aceea, el își apără pionul e6 pentru a putea să împingă 11...f6 cu distrugerea formației de pioni albi.

11.♗c2

Evident o amenințare la h7. În esență, scopul mutării este acela de a constrânge unul din pionii din fata regelui să păsească înainte. Avansarea oricărui pion din jurul regelui subțiază structura defensivă și creează o slăbiciune permanentă care poate fi exploatată, în timp ce pionul care a pășit înainte devine el însuși, adesea, tinta unui atac direct.

11...f5

Care sunt alternativele? Dacă negrul joacă 11.h6 sau 11.g6, el nu mai poate după aceea muta ...f6, fără să transforme câmpul g6 într-un cap de pod pentru o invazie a figurilor albe sau punct focal al unui atac cu sacrificii care să demoleze flancul regelui.

12.ef

Slăbește strânsoarea, dar deschide linii pentru atac. Liniile deschise favorizează jucătorul a cărui dezvoltare este superioară, și ale cărui figuri se bucură de o mai mare mobilitate.

12...♖f6

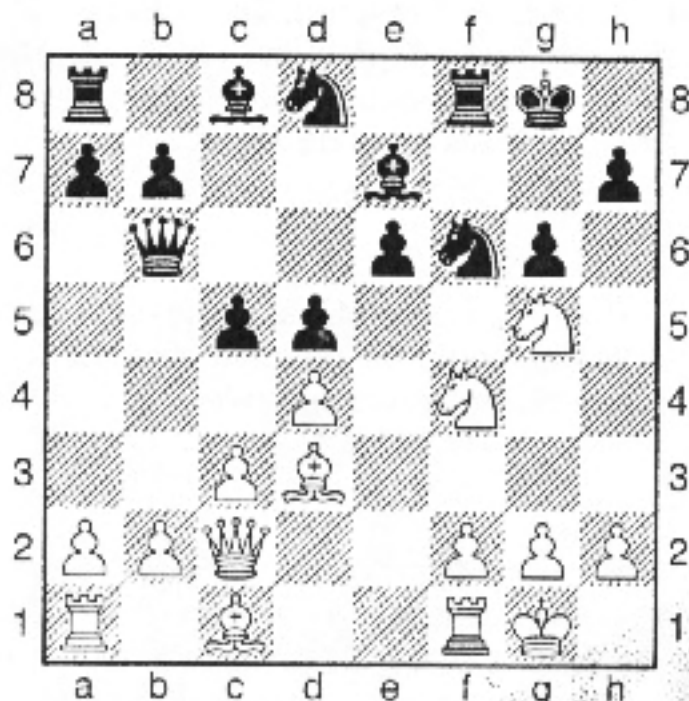
Nu numai pentru a aduce calul din nou în joc, ci și pentru a apăra pionul h7 din nou amenințat.

13.♖g5

Amenințată o dată în plus pionul, de această dată și cu amenințarea 14. ♖h7+ ♔h8 (sau 14... ♖h7 15. ♗h7 mat) 15. ♔g6+ și mat.

13...g6

Fortat, căci 13...h6 salvează pionul, dar înlesnește matul. Cu avansarea g6, apare o țintă vizibilă asupra căreia albul poate dirija un atac direct. El poate gândi o lovitură decisivă, una care va mina întreaga structură defensivă a negrului!

14. ♖g6!

Un sacrificiu care trebuie acceptat, altfel negrul rămâne cu un pion în minus și nici o compensație, ci cu o poziție sfârșită. Dacă încearcă 14...h6 atunci 15. ♖h7+ ♔g7 16. ♗g6+ ♔h8 17. ♗h6 și amenințarea de mat cu calul și cea a saului prin descoperire sunt imposibile de contracarat.

14...hg

Un pion singuratic a mai rămas din cei trei ce înconjurau regele, și nici acela nu are zile pe lumea asta.

15. ♗g6+

Cu această intrare dramatică în scenă, dama asistată de cei doi cai, fortează un abandon rapid al negrului.

15... ♔h8

Singura mutare.

16. ♗h6+

Face loc la g6 pentru cal.

16... ♔g8

Alternativa 16... ♔h7, mat la primă.

17. ♔g6 și negrul cedează.

Amenințările de mat cu 18. ♗h8 sau 18. ♔e7 nu pot fi ambele parate simultan.

**PARTIDA NR. 11
PARTIDA PIONULUI DAMEI
(SISTEMUL COLLE)**

Alb Flohr
Negru Pitschak
Billin, 1930

1.d4

În sah nu se câștigă făcând as din serviciu.

Nu există nici o mutare de început înșelătoare, care să prindă pe picior gresit un jucător, fie acela chiar unul de duzină.

Ceea ce poți face, este să aplici prestației tale în această fază a partidei, ordine și metodă, astfel încât să obții o poziție favorabilă, dacă nu superioară. Tot ceea ce trebuie să faci, este să urmezi câteva reguli simple ale unei dezvoltări sănătoase.

Începe cu 1.e4 sau 1.d4 căci amândouă permit scoaterea în joc a două figuri.

Ancorează-ți cel puțin un pion în centru și susține-l solid. Pionii în centru, împiedică figurile dușmane să ocupe cele mai bune câmpuri.

De câte ori este posibil, scoate cai înaintea nebunilor. Mai precis vorbind, caii fac cea mai bună treabă la f3, f6, c3, c6 unde puterea lor este teribilă și pentru atac și pentru apărare.

Din două mutări de dezvoltare, alege-o pe cea mai agresivă.

Dezvoltă-te cu amenințare pe cât posibil.

Mută fiecare piesă o singură dată în deschidere.

Plasează figurile pe un câmp de unde să bată în centru și pe care să aibă cele mai bune șanse de atac.

Mută numai unul sau doi pionii în fazele de început ale partidei.

Joacă cu figurile.

Dezvoltă figurile având în vedere controlul centrului, fie prin ocuparea lui, fie prin controlarea lui de la distanță, așa cum fac nebunii fianchetati.

Dezvoltă dama, dar aproape de casă, pentru a evita hărțuirea ei de către pionii și figuri usoare adverse.

Nu umbla după pionii în detrimentul dezvoltării.

Asigură-te de securitatea regelui făcând rocada devreme, de preferință rocada mică.

Capablanca a sintetizat spunând: "Principalul este să-ți dezvolti figurile rapid; adu-le în joc cât poți de repede".

Si acum, să ne întoarcem la Flohr si Pitschak.

Prima mutare a albului fixează un pion în centru si eliberează două figuri.

1...♘f6

Își aduce calul regelui pe cel mai favorabil câmp si-l obligă pe alb să renunțe la 2.e4.

2.♘f3

Napier își aduce aminte că, în prima din mai multe lectii pe care le-a luat de la Steinitz, campionul mondial i-a spus: "Nu-i așa că pe fiecare flanc trebuie să mutati calul înaintea nebului? Si stiti de ce?" Napier povesteste că a rămas nemiscat căutând un răspuns inteligent. Steinitz a continuat explicând: "Un bun motiv este acela că stiti căruia câmp îi revine calul înainte de a sti acelasi lucru despre nebul; certitudinea este de departe un prieten mai bun decât îndoiala".

2...e6

Negrul evită răspunsul direct 2...d5 cu care intră în liniile uzuale ale Gambitului Damei. Totodată, el deschide o diagonală pentru ♘f8.

3.♘bd2

O manevră tipică a ♘b1 în atacul Colle; calul controlează câmpul critic e4 fără a bloca coloana nebului.

3...c5

Negrul lovește în pionul damei încercând să-si asigure controlul centrului. Această amenintare din flanc este aproape obligatorie în deschiderile cu pionul damei, căci negrul trebuie să disloce centrul alb.

Amenintarea imediată este 4...cd astfel încât după recâștigarea pionului cu 5.♘d4, albul rămâne fără pion în centru.

4.e3

Proteste pionul d4 si deschide usa pentru ♘f1.

4...b6

Negrul își sprijină si el pionul avansat si se pregătește să fiancheteze ♘c8.

5.♘d3

Mutare standard în acest sistem de atac: nebulul întărește cu greutatea sa presiunea exercitată pe e4 pregătind avansarea pionului e3, avansare care va deschide liniile pentru atacul figurilor din spate. De asemenea, nebulul poate bate la h7, o țintă tentantă în eventualitatea unei rocade negre pe acea parte.

5...♘b7

Rezolvă una din problemele principale ale negrului în deschiderile cu pionul damei-dezvoltarea eficientă a ♘c8. Prin intermediul acestui fianchetto, nebulul comandă diagonală lungă a tablei si participă în lupta pentru controlarea câmpului e4, câmp strategic în sistemul de atac Colle.

6.0-0

Parte componentă a procesului dezvoltării, albul își apără regele de pericole si-si aduce turnul mai aproape de coloanele centrale.

6...♘e7

În ciuda aparențelor, plasarea ♘f8 la e7 posedă o mare cantitate de energie latentă. El este destul de aproape de casă ca să ajute apărând regele si încă, este ușor manevrabil către un post mai agresiv, dacă situația o cere.

7.c4

Caracteristică sistemului Colle este liniștită 7.c3 cu sprijinirea pionului d4. În acest fel, pionul e3 este liber să avanseze si dacă negrul joacă indiferent când ...cd, albul recuperează pionul cu cd si-si mentine un pion în centru.

Aparent ideea mutării din text este de a împiedica figurile negre să folosească câmpul d5 ca punct de pivotare pentru deplasările lor pe tablă.

7...0-0

Negrul își vede liniștit de aducerea în joc a tuturor figurilor. Dintr-o lovitură, turnul său apare în scenă în timp ce regele se face nevăzut.

8.b3

Cu scopul clar de a dezvolta nebulul la b2. Această fianchetare a nebulului nu este caracteristică sistemului Colle, dar poate că Flohr vrea să testeze o idee personală.

8...d5

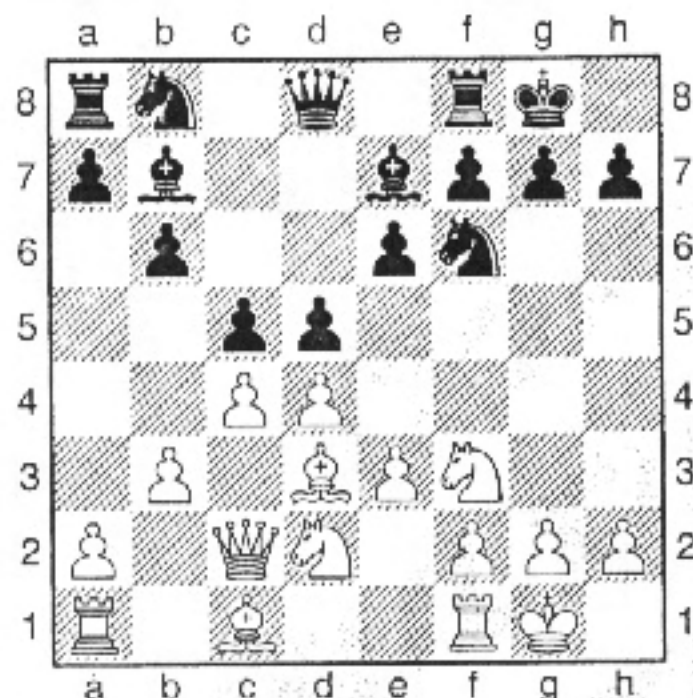
Negrul se folosește de prilej ca să lupte pentru stăpânirea centrului.

El pune de asemenea capăt proiectatei avansări a pionului e3, căci bate câmpul critic e4 cu calul, pionul și nebunul, în timp ce albul are doar două apărări. Este adevărat că diagonală nebunului din b7 este blocată, dar aceasta numai pentru moment.

9. ♖c2

Considerabil mai bună decât mutarea de față era simpla dezvoltare a nebunului la b2 pe care o pregătise cu mutarea sa precedentă.

Scopul lui 9. ♖c2 este de a asigura controlul asupra lui e4 și de a împiedica negrul să-și stabilească acolo un avanpost cu 9... ♛e4. Necazul este că această mutare permite negrului să preia inițiativa și după aceea să dirijeze cursul evenimentelor.

9... ♛c6!

O mutare puternică care îmbină dezvoltare, intenții agresive și profilaxie!

Dezvoltare, pentru că plasează imediat calul pe cel mai bun câmp. Agresiune, prin amenințarea calului de a se lansa la b4 cu fortarea schimbului și eliminarea de pe tablă a periculosului ♛d3. Profilaxie, prin împiedicarea lui 10. e4 după care ar urma 10... ♛b4 11. ♖c3 ♛d3 12. ♖d3 de și negrul câștigă o figură.

10. a3

Albul trebuie să-și păstreze puternicul nebun din d3.

Din nefericire, timpul pierdut cu mutarea forțată a pionului, costă, după cum vom vedea.

10... cd

Negrul schimbă pentru a clarifica poziția în centru și pentru a deschide coloana c în avantajul ♖a8.

11. cd

11. ed nu este o soluție, căci răspunsul 11... dc forța 12. ♖c4 (altfel d4 se pierde) și 12... Tc8 exercită o presiune neplăcută asupra centrului alb. O altă posibilitate, în locul mutării din text este 11. ♛d4 ♛d4 12. ed ed 13. ♖c4 (pentru a salva pionul d4) ♖c8 14. ♖a4 ♛c6 15. ♖a7 (sau 15. ♖c4 ♖g2 și negrul câștigă ușor) ♖a8 și negrul câștigă dama.

11... ♖d5

Negrul prinde în năvod un pion cu această mutare, și ca și cum n-ar fi destul, preia și atacul.

Dama este în afară de pericol, căci figurile albe nu sunt destul de bine dezvoltate pentru a-i cauza vreun prejudiciu.

12. ed

Albul deschide poziția pentru a obține contrajoc. El speră să folosească coloana e pentru turnul său din f1 și câmpul e4 ca pivot pentru figurile sale.

Atractiva 12. e4 n-ar fi reușit prea multe, căci după 12... ♖h5, câmpul vital e4 este ocupat de un pion, făcându-l indisponibil pentru manevrele figurilor, în timp ce negrul beneficiază de un pion trecut, pe coloana damei.

12... ♛d4

Un atac asupra damei cu câștig de timp, căci albul trebuie să piardă o mutare retrăgându-și dama.

13. ♖b1

Evident, 13. ♛d4 nu merge, căci dama neagră se însurubează, cu mat instantaneu, în timp ce 13. ♖b2 ♛f3+ 14. ♛f3 ♖d3 costă o figură. La 13. ♖c3 negrul joacă 13... ♖fd8 urmată de 14... ♖ac8 și din nou dama trebuie să-și afle scăparea fugind.

Mutarea din text a albului este probabil răul mai mic între rele mai multe.

13... ♖fd8

Intensifică presiunea pe coloana d, în particular asupra ♛d3 a cărui viață este amenințată prin 14... ♛f3+ 15. ♛f3 ♖d3 16. ♖d3 ♖d3.

14. ♛e1

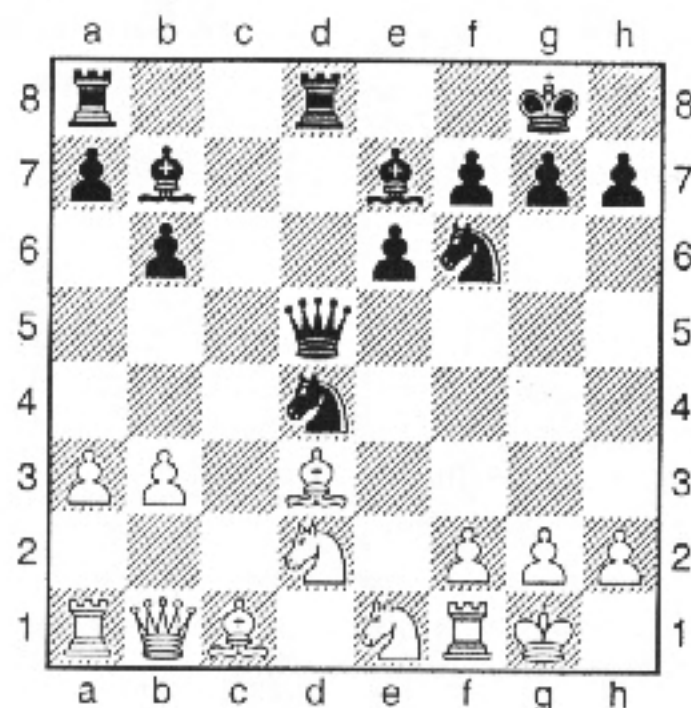
Calul apără atât nebunul cât și pionul vulnerabil de la g2. Împotriva mutării 14. ♛c2 negrul

poate alege din temele de mai jos:

Simplificarea (având pion în plus) cu 14...♖c2.

Cresterea presiunii, cu 14...♞ac8, surghiunind ♖c2 pe prima linie.

Combinatia, cu 14...♕e2+ 15.♔h1 ♖a6 (amenintând să câștige calitatea după 16...♖c3) 16.♞e1 ♕g4 17.♕e4 ♞e4! 18.♖e4 ♕f7 mat.

14...♞h5!

Această mutare din damă nu conține nici o amenintare vizibilă. Negrul amenintă să ameninte!

Negrul amenintă să întoarcă pe dos citadela pionilor cu dama sa ajutată de o figură usoară, prin, să spunem, 15...♖d6 sau 15...♕g4. Aceasta ar constrânge unul din pioni să-și părăsească baza și să creeze o slăbiciune pe care negrul să o exploateze. Pionul avansat însuși, poate cădea, eventualitate în care se deschid bulevarde conducând la rege.

Această calcinare a fundațiilor este un proces interesant prin care o poziție aparent puternic fortificată, devine vulnerabilă în caz de asalt.

15.♖b2

Albul nu are o mutare de apărare de nădejde (fiind vorba, mai ales, de amenintări nebuloase), așa că, continuă să-și dezvolte figurile. Cu cât are mai multe figuri în joc, cu atât șansele de a supraviețui apropiatei furtuni sunt mai mari.

15...♖d6

Cu o amenintare simplă, dar de negresit: mat la prima!

Cum se apără albul?

Dacă 16.♕ef3, ♕f3+ 17.♕f3 ♖f3 18.gf ♞h2 mat.

Dacă 16.f4 ♖c5 (amenintând 17...♕e2++ 18.♔h1 ♕g3 mat) 17.♔h1 ♕g4 18.h3 ♞h3+ și mat la următoarea.

Dacă 16.h3 ♞e5 (din nou cu mat la h2) 17.g3 ♞d5 (acum încearcă 18...♞h1 mat) 18.f3 ♞g5 și jocul albului s-a făcut bucăți, bucățele.

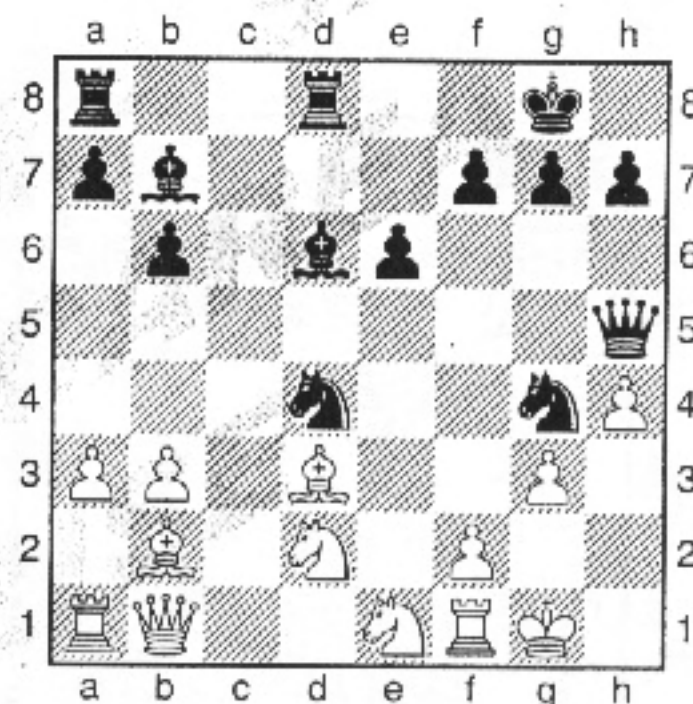
16.g3

Printr-un proces de eliminare, singura apărare, dacă există într-adevăr vreuna.

16...♕g4

Pionul g2 a trebuit să păsească înainte. Acum, amenintarea de mat 17...♞h2+ fortează pionul h2 să avanseze.

17.h4

Albul nu are altă mutare care să țină dama adversă afară - dar, o ține?

17...♞h4!

Strălucitor! Nu pentru că se oferă dama, ci fiindcă este un moment de maximă satisfacție în exploatarea sistematică și inteligentă a slăbiciunilor pionilor albi.

Negrul amenintă acum și cu mat la h1, pe lângă cel din h2.

18.Cedează.

Albul nu-și pune problema capturării damei, căci răspunsul 18...♖h7 mat, vine ca fulgerul.

PARTIDA NR. 12
DESCHIDEREA ENGLEZĂ

Alb Negru
Pitschak Flohr
Liebwerda, 1934

1.c4

În ciuda faptului că această mutare deschide drum unei singure figuri, în comparație cu cele câte două figuri lăsate slobode cu 1.e4 și 1.d4, Engleza este una din cele mai puternice arme din arsenalul albului. Ea face apel la cei cărora le place originalitatea din capul locului, căci ea permite manevrarea figurilor încolo și înapoi fără să intre în conflict cu inamicul prea devreme. În multe variante ale acestei deschideri, albul nici măcar nu încearcă să rupă centrul.

El lasă negrul să-și maseze pionii și figurile în centru și apoi le atacă pe flancuri. El poate să-și fiancheteze nebunii, de exemplu, și să lovească centrul de la distanță, cu scopul de a-l submina.

Dacă albul se decide să-și tempereze cu precauție originalitatea, el poate trece din Engleză într-o variantă oarecare a deschiderilor pionului damei și să-și păstreze astfel pentru sine inițiativa.

1...e5

Negrul se dezvoltă ca în vremurile bune de altădată; își plantează un pion în centru făcând loc la două figuri.

2.♘c3

Albul preferă să scoată o figură decât să avanseze un pion central. De fapt, după 2.d4 ed 3.♙d4 ♘c6, dama trebuie să se retragă și pierde astfel o mutare. Sau, dacă 2.e4, albul rămâne cu un pion d2 înapoiat, iar ♗f1 nu poate trece pe c4.

2...♘f6

Negrul respectă ordinea mutărilor. Mutarea calului nu este o simplă mutare de rutină. Scopul ei este contracararea presiunii ♘c3 și pionului c4 asupra câmpului d5.

3.g3

Cu intenția clară de a face loc ♗f1 la g2, de unde el va opera pe o diagonală lungă, acoperind de asemenea și d5.

3...d5!

Negrul își aerisește jocul deschizând părți noi pentru figurile de pe flancul damei. Totodată, pune sub semnul întrebării existența pionului c4.

4.cd

Albul este fericit să schimbe un pion de flanc pentru unul central.

În același timp, coloana c rămasă fără pioni albi, oferă perspective promițătoare pentru ♖a1, atunci când va veni la c1.

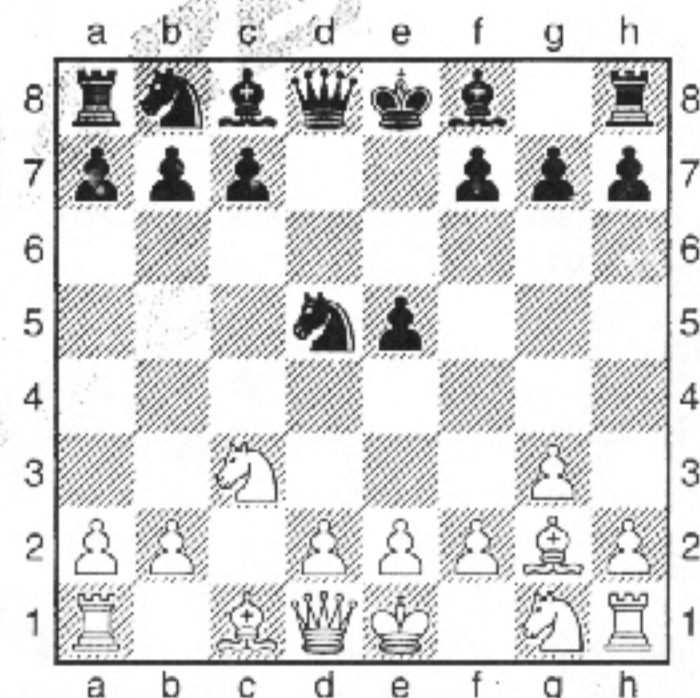
4...♘d5

Asemenea recuperări sunt practic obligatorii. O întârziere îi poate lăsa albului timpul necesar să si-l apere și să se agate de pionul în plus.

5.♗g2

Dezvoltă o figură cu câștig de tempo – cu atac la d5.

Pe vremuri, negrul ar fi răspuns probabil cu 5...♗e6 apărând calul și dezvoltând încă o figură. Jucătorii de azi privesc cu suspiciune chiar și cele mai firești mutări, în lupta lor pentru aflarea adevărului (și de noi căi de câștig).

5...♘b6!

Nebunul poate să aștepte! S-ar putea să fie nevoie de el pentru mai mult decât un simplu rol de apărător.

De asemenea, din locul său ciudat de avantajos, calul exercită multă influență asupra câmpului central d5. Și mai conține născută subtilitate mișcarea calului, subtilitate de care maestrul modern fac adesea uz. Calul folosește în avantajul său fianchetarea nebunului alb și ia în stăpânire c4, **un câmp slăbit prin absența ♗f1.**

Fără să prefigurăm deznodământul, vă vom spune că, așa cum se va vădi, calul este minunat cumpănit pentru a da lovitura de knockout!

6.♘f3

Din nou o figură albă se dezvoltă cu amenințare – de această dată, împotriva pionului e5.

6...♖c6

Negrul se apără în maniera cea mai simplă și mai firească, așezându-și calul pe cel mai potrivit câmp.

În ciuda faptului că negrul are mai puține figuri în joc decât albul, jocul său nu este mai slab. El posedă un pion în centru și nebunii săi, deși încă nedevelopați, au putere mari, căci domeniul lor de croazieră este mai întins decât al albului.

7.0-0

Albul nu sarjează, ci își face nevăzut regele și-și mobilizează unul din turnuri.

7...♗e7

Ca și în jocul precedent, poziția discretă la e7 a nebunului, este înșelătoare; el este pregătit să respingă invadatorii și tot astfel, este în alertă, gata să se răsucescă spre atac.

8.d3

Face loc ♗c1 să întindă o mână către joc.

8...0-0

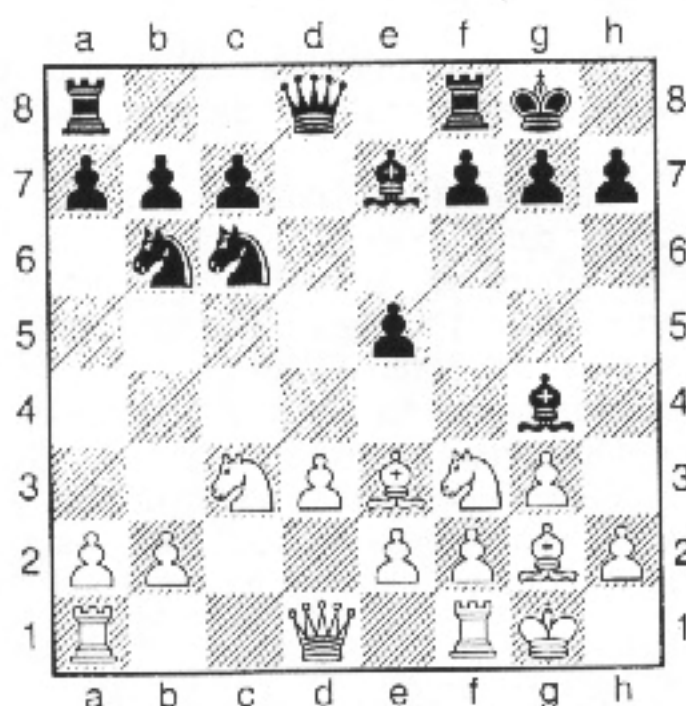
Îndepărtează regele de zona periculoasă și urcă turnul pe punte.

9.♗e3

Cu nebunul pe acest câmp, albul va fi capabil de 10.d4 și scapă astfel de apăsătorul pion negru din centru.

9...♗g4!

O mutare de dezvoltare excelentă, căci nebunul are un efect puternic constrictiv pe flancul regelui alb; ca și asupra proiectatei avansări a pionului d3.

Dacă albul încearcă 10.d4, răspunsul 10...♖c4 este greu de contracarat. Dacă albul răspunde cu 11.♗e5, atunci după 11...♗e5 12.de ♗e3 13.fe albul rămâne cu o colonadă rahitică de pioni pe coloana e. Sau, dacă albul joacă 11.♖c1 (pentru a-și apăra pionul b2 și a recupera cu dama la e3), atunci 11...♗e3 12.♖e3 ed 13.♖e4 ♗f3 urmat de 14...dc și negrul câștigă o figură.

Probabil, cea mai bună mutare a albului este 10.♗a4 pentru a-și lansa calul la c5, un câmp pe care albul trebuie să încerce să-l controleze în deschiderile pionului damei și în cele înrudite. Sau, el poate să-și continue dezvoltarea cu 10.♗c1, și apoi să încerce manevra cu calul.

10.h3

O mutare impusă de dorința de a face agasantul nebun din g4 să-și declare intențiile – fie să bată calul, fie s-o ia din loc! Din nefericire, astfel de mutări, dictate mai mult de instincte decât de rațiune, au un efect păgubitor asupra poziției rocadate, fiindcă structura acestora se subțiază. De îndată ce pionii de lângă rege se mișcă, devin ei însisi obiect de atac, în ciuda buchetului de figuri ce-i înconjoară și apără.

10...♗h5

Nebunul se retrage un pas, dar menține presiunea. În ciuda mobilității sale reduse, presiunea ce o exercită asupra poziției albului (și a psihicului acestuia) este mai supărătoare decât întoarcerea nebunului la e6, unde s-ar bucura de mai multă libertate, dar nu l-ar deranja cu nimic pe adversarul său.

11.♗c1

Cu scopul evident de a controla coloana nebunului și poate, pentru a iniția un atac pe flancul damei.

O bună alternativă era 11.♖b3, urmată atunci când erau posibile, de ♗ad1 și d4 pentru a deschide coloana damei pentru turnurile sale și a obține astfel ceva contrajoc în centru.

Atacul în centru este cel mai bun contrajoc împotriva unui atac advers pe flancul regelui.

11...♖d7

Fiecare trebuie să facă ceva! Dama face un pas înainte și ia în primire o diagonală lungă!

Un alt scop atins prin dezvoltarea damei este acela că linia întâia este pusă în întregime la dispoziția turnurilor. De acum, acestea se pot răsuci către centru, și obține astfel controlul asupra celor mai importante coloane.

12. ♖a4

Ideea albului este să creeze o diversiune prin amenintări pe flancul damei cu ♖c5, și să distragă astfel negrul de la alte preocupări. Împotriva unor mutări de apărare, de rutină, să spunem 12. ♗h2, negrul obține un atac prin rostogolire cu 12... f5 și 13... f4 și pionul demolează formația de pioni albi de pe flancul regelui.

12... ♗f3

Albul este pus în situația nefericită de a alege, fie să bată cu pionul și să rămână cu un pion d3 izolat și slab, fie să bată cu nebunul și să piardă imediat un pion.

13. ♗f3

Albul cedează pionul h3, fiind încredintat că îl va recâștiga la următorul schimb de figuri.

13... ♖h3

După această captură, perspectivele de atac ale negrului sunt deosebit de promițătoare. Fără a fi chitibusar, el își poate imagina variantele de câștig ce încep cu 14... f5 urmată, fie de 15... f4 și distrugerea pionului g3 (cheia structurii defensive), fie de 15... ♗f6 urmată de răsucirea turnului către g6 sau h6.

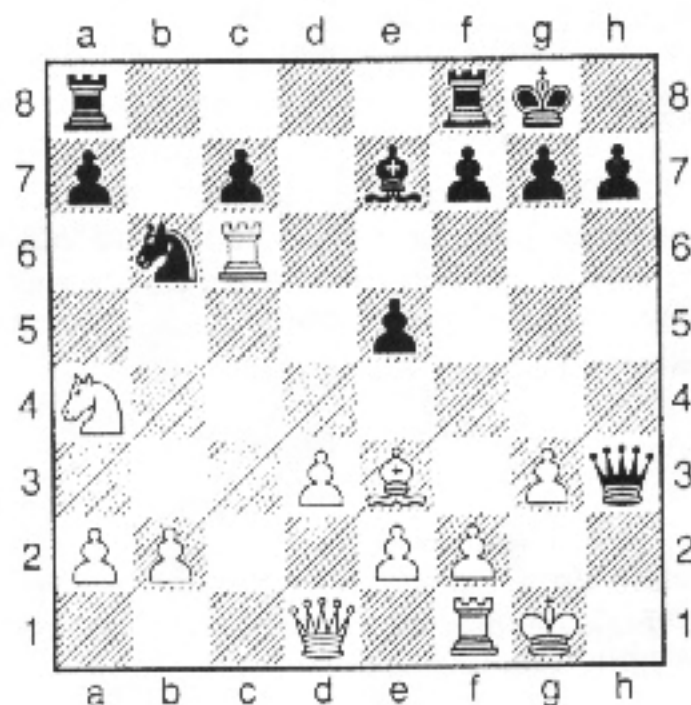
14. ♗c6

Mai bună decât această recuperare de pion, era 14. ♗g2, cu alungarea damei din vecinătatea regelui alb.

14... bc

O mutare forțată, dar o obligație agreabilă. Negrul este încântat să-i cânte prohodul acestui nebun de bătaie lungă.

15. ♗c6

Egalitatea materială este restabilită, dar regele alb este în pericol; el simte în ceafă răsuflarea damei adverse.

15... ♗d5!

O mutare formidabilă! Una din amenintările acestui cal minunat centralizat este 16... ♗e3 17. fe ♗g3+ 18. ♗h1 ♗h3+ 19. ♗g1 și poziția albului s-a năruit cu totul. O altă amenințare este 16... ♗e3 urmată de 17... ♗g4 și 18... ♗h2 mat, dacă albul nu bate calul cu pionul din f2.

16. ♗e1

O mutare incomodă, dar absolut necesară pentru a salva pionul din g3 de la 16... ♗e3 17. fe ♗g3+. Dacă acest pion cade, regele nu poate rezista atacului.

Poate că albul intenționa să joace 16. ♗c5 și după 16... ♗f6 să mai pună pe foc, cu 17. ♗f6 ♗f6 18. ♗f8, dar o fi văzut în ultima clipă contralovitura 16. ♗c5 ♗c5 17. ♗c5 ♗f6 și pentru a opri 18... ♗g4 și 19... ♗h2 mat, el trebuie să renunțe la turn pentru cal, fapt ce poate duce la pierderea partidei.

16... f5!

Nu imediat 16... ♗f6 căci 17. f3 respinge calul (remarcați cât de important este ca g3 să fie apărat).

Cu ultima sa mutare, negrul pregătește 17... f4 18. gf ♗f4 19. ♗f4 ♗f4 și negrul dă mat la g2. Dacă albul nu ia pionul, ci joacă 18. ♗c5, negrul câștigă inteligent cu 18... f3 (amenințând 19... ♗g2 mat) 19. ef ♗f4 (din nou tintește matul) 20. gf ♗f5 și albul nu poate opri 21... ♗h5 urmat de mat.

17. ♗c5

Cu o șansă vagă de a rezista până la capăt, după 17... ♗c5 18. ♗c5 ♗f6 19. f3, sau, dacă 17... ♗f6, cu 18. ♗f6.

Dacă albul încearcă să scape de obraznicul cal negru cu 17. ♗c3, negrul își continuă atacul cu 17... ♗f6 18. f3 ♗h5 (concentrându-se asupra pionului vital din g3) 19. ♗f2 ♗h4 (lovind iarăși în pion) 20. gh ♗f5 și fortează matul pe g2.

17... f4!

Nu doar pentru a lovi în pionul g3, ci și pentru a deschide parte turnului spre f5 și apoi h5, de unde să dea o mână de ajutor damei în execuția matului.

18. ♗e7

Albul schimbă, pentru a reduce numărul figurilor care îi persecută regele. El speră ca negrul

să ia simplu cu 18...♖e7 și calul pe noua sa poziție este mai puțin amenințat.

Dacă albul ar fi jucat 18.g4 pentru a nu lăsa turnul negru pe f5, atunci negrul avea la dispoziție trei căi facile de câștig:

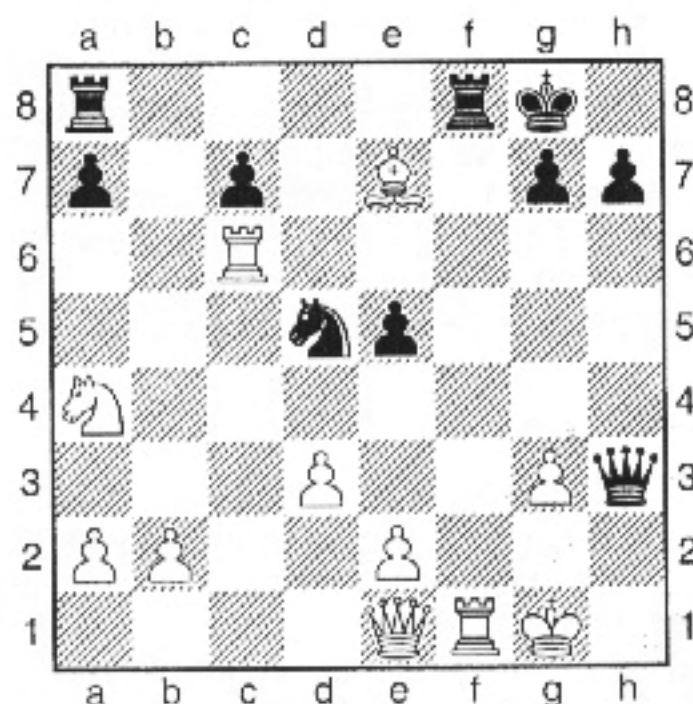
- a) 18...f3 19.ef ♘f4 urmată de mat la g2.
- b) 18...♙g4+ 19.♗h2 ♜f5 și mat cu turnul.
- c) 18...♙g4+ 19.♗h2 f3 20.♞g1 ♙h4 mat.

18...fg

Cu o amenințare simplă și brutală: 19...♙h2 mat.

19.fg

Singurul răspuns.

19...♖e3!

Amenințată 20...♙g2 mat.

20.Cedează.

Nu există apărare; dacă 20.♙f2, atunci 20...♙g3+ 21.♗h1 ♜f2 cu câștig ușor, sau dacă 20.♙f8+, atunci 20...♙f8 21.♙f2 ♙f2 22.♗f2 ♙g2+ 23.♗e3 ♙c6 și restul este treabă de începător.

Flohr se răzbună pentru partida pierdută anterior la Pitschak, adoptând tocmai tehnica cu care a fost înfrânt. El slăbește pionii din jurul regelui rocatat, pentru ca apoi, să spulbere apărarea printr-un atac devastator.

PARTIDA NR. 13
APĂRAREA FRANCEZĂ
Alb Negru
Doblas Podgornii
Praga, 1952

1.e4

Aceasta este una din cele mai bune căi de a începe ceea ce este și cursă și luptă: o cursă pentru a scoate figurile rapid pe câmpurile pe care ele au maximum de eficiență; o luptă pentru câștigarea controlului asupra centrului.

Dintr-o lovitură, pionul regelui acaparează un câmp central important și atacă alte două câmpuri, în timp ce dama și nebunul controlează alte două câmpuri.

1.e6

O mutare discret agresivă, care pregătește disputarea centrului cu 2...d5.

Această apărare are meritul de a evita multe deschideri convenabile albului, deschideri ce survin după replica firească 1...e5.

2.d4

Despre o mutare similară, Philidor spune în lucrarea sa "Sahul sub analiză" următoarele: "Acest pion este împins totuși câmpuri pentru totuși motive importante: primul este să împietici nebunul regelui atvrs să-ți atace pionul nebunului regelui; al doilea, să transferi puterea pionilor proprii către centrul tablei, cu consecințe notabile în transformarea unuia din ei în tarmă".

Putem încă să-i urmărim sfatul, dar nu și ortografia.

2...d5

Un atac asupra e4 cu punerea imediată în discuție a supremației în centru.

3.♖c3

Din diversele posibilități deschise albului (avansarea pionului regelui, apărarea acestuia sau schimbarea pionilor), acesta alege acea cale care îi permite dezvoltarea unei figuri și menținerea presiunii.

3...de

Îi îngăduie temporar albului o mai mare libertate de acțiune, dar negrul speră să joace ceva mai târziu ...c5 și să distrugă astfel enervantul pion d4.

4. ♖e4

Efectuarea schimbului oferă albului ușor avantaj dat de calul centralizat și de poziția pionului său d4.

4... ♜bd7

Se pregătește să apere calul din g8 în ipoteza dezvoltării sale la f6. Dacă albul schimbă caii, atunci negrul rămâne cu cal la f6.

Dacă negrul ar fi jucat 4... ♜f6, atunci după 5. ♖f6 negrul trebuie fie să-și frângă pionii de pe flancul regelui cu 5... g6, fie să bată cu dama, cu riscul ca aceasta să fie necăjită ulterior de figurile usoare adverse.

O mostră a ceea ce s-ar putea întâmpla (după 4... ♜f6 5. ♖f6 ♜f6), este această mică capcană: 6. ♖f3 ♜d7 (cu intenția de a controla o diagonală centrală) 7. ♜d3 ♜c6 8. ♜g5 ♜f3 9. ♜d2! ♜d4 10. ♜b5+ și albul câștigă dama.

5. ♖f3

Calul este pus la treabă în cel mai bun mod cu putință – dezvoltarea pe f3 de unde influența sa asupra centrului este enormă, iar ca apărător al rocadei el nu are pereche.

5... ♜e7

O mutare neutră de dezvoltare (ea scoate totuși o figură afară de pe ultima linie și înlesnește o rocadă timpurie), dar nu atât de bună ca uzuala 5... ♜f6.

Dacă negrul ar fi încercat fianchetarea nebunului damei (tentantă având în vedere calul alb descoperit), iată o capcană drăgută în care el ar fi putut păși: 5... b6 6. ♜b5 ♜b7 7. ♖e5 ♜e4 (sau 7... ♜c8 8. ♜g5 ♖f6 9. ♖c6 și câștigă dama) 8. ♜d7+ ♜e7 9. ♜c6!, și negrul trebuie să piardă ceva material.

6. ♜d3

Probabil mai abilă decât 6. ♜c4, dar ambele mutări plasează nebunul pe un câmp util, făcând totodată loc pentru efectuarea rocadei.

6... ♜f6 (Cg f6)

Negrul se pregătește și el să facă rocadă și să-și asigure regele, prin dezvoltarea (în sfârșit) calului regelui.

7. ♜e2

Albul își dezvoltă o figură și își apără temeinic calul din centru cu dama și nebunul. Mutarea are un efect restrictiv mai pronunțat asupra

poziției negrului decât 7. ♜f6+ ♜f6 care permite negrului să inițieze un atac asupra centrului alb cu ...c5.

7... 0-0

Regele își caută siguranța în colțul tablei.

Manevra simplă de degajare 7... ♜e4 8. ♜e4 ♜f6 nu este posibilă, căci 9. ♜b7 ♜b7 10. ♜b5+ urmată de 11. ♜b7 câștigă un pion pentru alb.

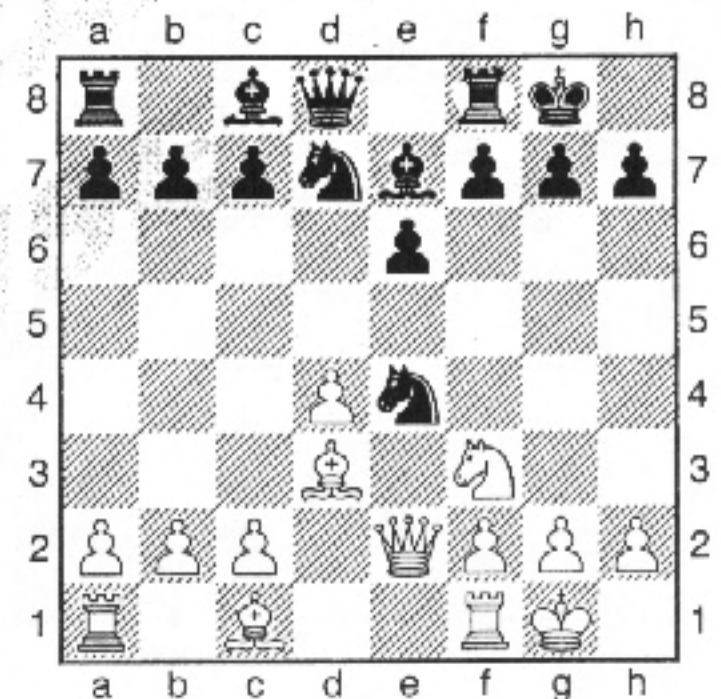
8. 0-0

Spre deosebire de negru, regele alb nu fuge din calea unui pericol, ci lasă loc turnului să ia parte activ la joc.

Dimpotrivă, poziția albului este atât de promițătoare încât oferă acestuia o linie bună de atac, cu 8. ♜g5 ♜e4 9. ♜e4 g6 (sigur nu 9... ♜f6, căci 10. ♜f6 câștigă imediat) 10. h4 și albul poate face apoi rocadă pe flancul damei și lua cu asalt bastioanele inamice cu pionii săi de pe flancul regelui.

8... ♜e4

Negrul schimbă pentru a obține loc de întors.

9. ♜e4!

Preia controlul asupra evenimentelor, printr-o amenințare de mat! Ruptă de context, capturarea cu dama și centralizarea acesteia într-o poziție expusă unde poate fi hărțuită de figuri usoare, este principial riscantă, dar negrul nu este aici în măsură să creeze probleme. El trebuie să facă tot posibilul să supraviețuiască!

9... ♜f6

În mod firesc, negrul nu dorește să avanseze niciunul din pionii săi de pe flancul regelui, de pildă

9...g6, decât atunci când va fi obligat s-o facă. Dar, este ceva în neregulă cu mutarea 9...♘f6 pe care tocmai a făcut-o? Nu aduce ea calul pe cel mai bun câmp posibil, evitând matul și alungând dama adversă, deblocându-și totodată și flancul damei?

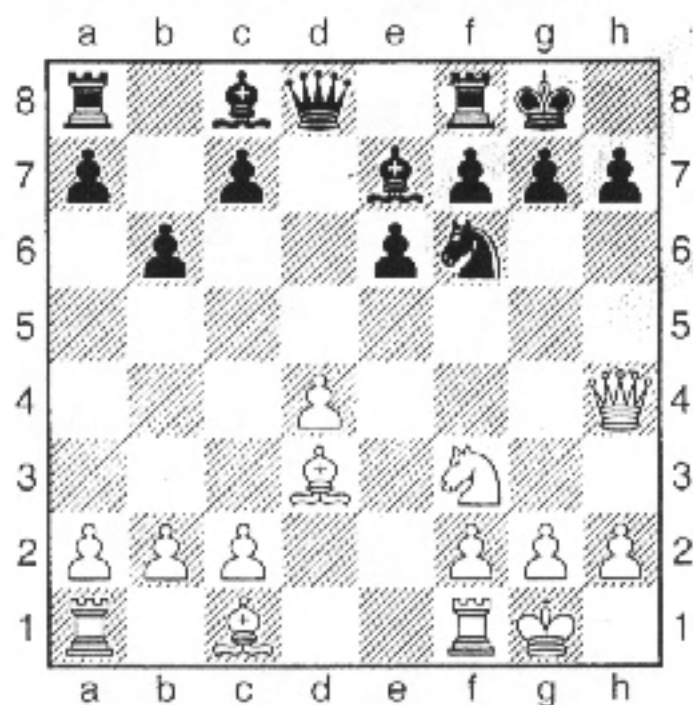
Ba da, mutarea realizează toate dezideratele mai sus înscrise și este în situația dată, probabil, cea mai bună mutare posibilă. Cu toate acestea, este ciudat să constati că mutarea efectuată silit nu are efectul tonic așteptat asupra jocului ca atunci când ea este efectuată exclusiv din proprie voință.

10.♞h4

De acum, ♘f6, sigur bine plasat acolo unde se află, **trebuie să rămână pe acel câmp pentru a împiedica matul.**

10...b6

Nebunul damei, blocat de prima mutare a partidei (1...e6) și împiedicat astfel să iasă pe flancul regelui, caută alte căi de a lua parte la luptă. Dezvoltarea sa la b7 este atractivă, el asigurându-și astfel controlul unei diagonale centrale lungi.

11.♕g5!

Excelentă strategie! Albul atacă cea mai importantă figură defensivă, calul care împiedică matul. El amenință în consecință 12.♕f6 ♕f6 13.♞h7 mat.

Dar amenințarea este simplă și ușor de parat. Negrul nu are decât să mute 11...g6 sau 11...h6. Astfel încât, ce urmărește oare albul?

Telul ascuns urmărit de alb este **să fortazeze negrul să mute unul din pionii de pe flancul regelui** pentru a evita matul. O mișcare a oricăruia din acești pioni creează o debilitate în structura defensivă, debilitate ce nu mai poate fi vindecată niciodată. Pionul care avansează nu mai poate fi niciodată retras pe fosta sa poziție, lângă ceilalți pioni.

11...g6

În alternativa 11...h6, albul poate alege între două continuări bune: 12.♕f6 ♕f6 13.♞e4 și amenințarea de mat câștigă un spectator nevinovat, ♜a8, respectiv 12.♕h6 gh 13.♞h6 ♕b7 14.♜ae1 (amenință 15.♞e5 și 16.♞g5 mat) ♕d6 15.♞e5! ♕e5 16.de și câștigă (calul nu îndrăznește să miste), căci 17.ef, urmat de sah și mat.

12.c4

O mutare foarte bună! Pentru început, ea împiedică negrul să joace 12...♘d5 și să elimine prin schimburi figurile albe atacatoare. Ca perspectivă de atac, ea pregătește avansarea pionului damei, care va lovi în structura de pioni adversi, mai precis, în pionul e6. Mai apoi, turnurile albului vor avea o coloană deschisă pe care să-și facă fără rețineri intrarea.

12...♕b7

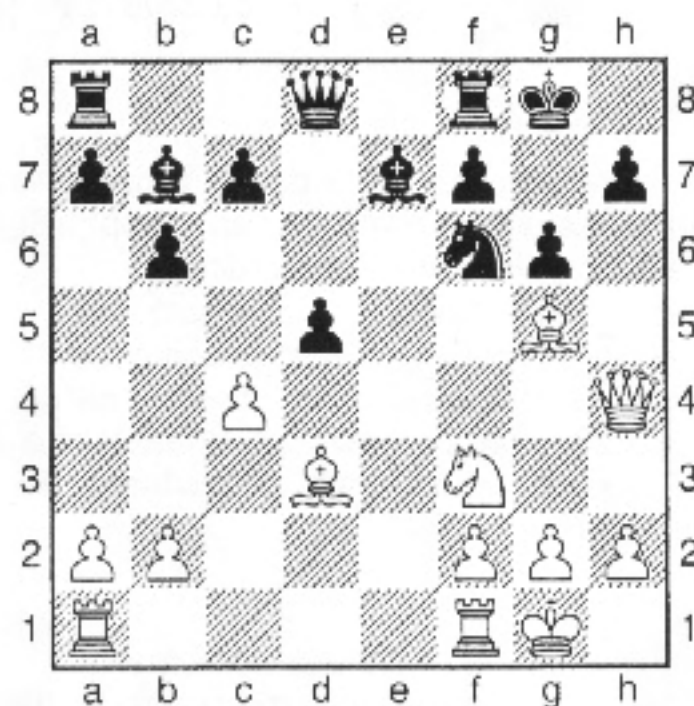
Negrul nu are contrajoc eficace. Cel mai bun lucru pe care-l poate face este să-și dezvolte figurile pe cele mai bune câmpuri și să înăsprească astfel lupta.

13.d5

Amenință ca, după mutarea pregătitoare 14.♜ad1 să bată la e6, urmând ca după efectuarea schimbului, pionul din g6 să rămână fără una din proptelele sale.

13...ed

Negrul pare să câștige un pion, căci dacă albul bate cu 14.cd, răspunsul 14...♘d5, pe lângă păstrarea pionului în plus, provoacă și un schimb de nebuni ce stărbeste tăisul atacului albului.

14.♜fe1!

O neasteptată *Zwischenzug* (mutare intermediară) cu amenintare de câştig imediat, dat de 15.♖e7 ♜e7 16.♗f6 ♜d6 17.♘g5 h5 18.♞h5! gh 19.♗h7 mat!

14...h6

Negrul oferă un pion pentru a devia una din figurile care presează cu atâta greutate asupra calului si nebunului.

Nimic bun nu aducea 14...♗g7, încercare de a apăra calul, căci albul răspundea brutal 15.♗h6 cu câştigarea calităţii.

15.♞h6

Nu 15.♗h6 care face posibilă 15...♗e4 cu alungarea damei albe.

Albul plănuieşte acum 16.♗g6 fg 17.♞g6+ ♗h8 18.♘d4 (amenintă să câştige cu 19.♗e6 sau 19.♘f5 sau 19.♖e3 urmat de 20.♖h3+) ♜e8 19.♞h6+ ♗g8 20.♘f5 ♖f7 21.♗f6 cu câştig usor.

15...♘g4

Albul are câştig elegant în varianta 15...♗e4. El joacă 16.♗e7 ♜e7 17.cd (amenintă să captureze la mutarea următoare calul legat) ♗d5 18.♗e4 ♗e4 19.♖e4! ♜e4 20.♘g5 si negrul, fie pierde dama, fie este făcut mat.

Mutarea din text este bineînţeles, o încercare de a alunga dama.

16.♞h4

Apără nebunul, atacă calul si amenintă să câştige cu 17.♗e7. Greu de pretins mai mult de la o singură mutare!

16...♘g5

Întoarcerea calului la f6 este o catastrofă: 16...♘f6 17.♖e7 ♜e7 18.♗f6 si albul atacă dama si amenintă 19.♞h8 mat.

17.♘g5

Din nou, acelasi refren – mat la h7.

17...♘f6

Negrul trebuie să joace cum i se cântă, aducându-şi calul înapoi la f6. Si de această dată, negrul îsi plasează calul pe un câmp bun, dar forţat fiind de împrejurări.

18.♞h6

Mutarea are un efect si mai paralizant decât

manevrarea turnului către h3 prin e3 .De exemplu, dacă 18.♖e3 ♖e8 19.♖h3 ♗f8 si regele scapă de un dezastru imediat.

După mutarea din text a albului, dacă negrul încearcă 18...♖e8 el cade în 19.♗g6 ♖e1+ 20.♖e1 fg 21.♞g6+ ♗h8 22.♘f7 mat.

18...d4

Pentru a împiedica 19.♖e3 si a oferi nebunului spatiu operativ mărit, pe diagonala lungă.

Cum va continua albul atacul?

Îsi poate el mobiliza rezervele fără mare pierdere de vreme? Sau va slăbi structura defensivă adversă astfel încât să nu mai poată rezista unui atac imediat? Există oare un indiciu în această ultimă întrebare? Da, într-adevăr!

Apărarea negrului este greu de imaginat fără ♘f6 care anulează matul pe h7 si pionul f7 care apără pivotul g. Dacă albul ar putea lovi în aceşti doi apărători – amenintându-i, îndepărtându-i, deviindu-i, indiferent cum...

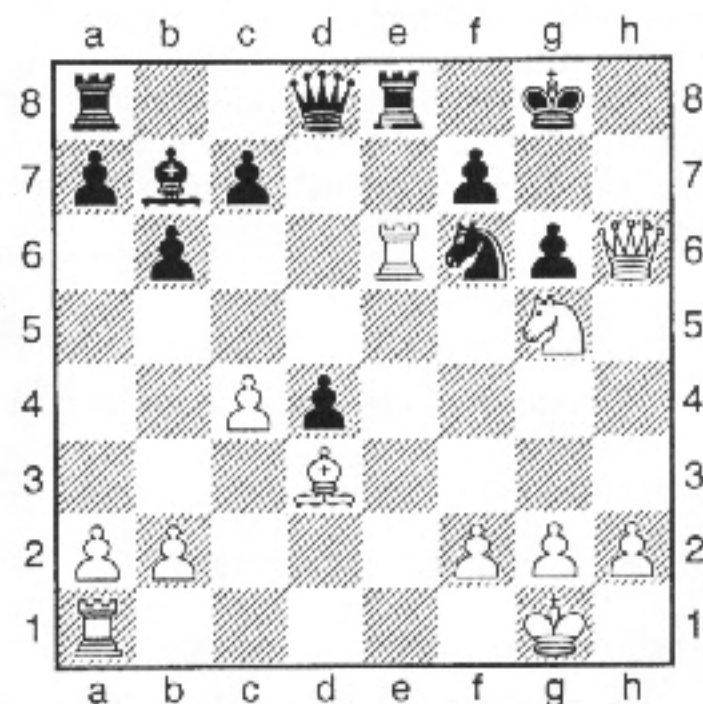
Da! Există o astfel de mutare – dar ea face parte din genul celor care par absurde la prima vedere!

Indicatie: un maestru ia în considerare toate mutările care i-ar plăcea să le facă, si în special pe cele aparent imposibile.

19.♖e6!!

Amenintă să ia calul si să dea apoi mat cu dama.

19...♖e8

Dacă negrul ar fi jucat 19...fe ar fi urmat 20.♞g6+ ♗h8 21.♞h6+ ♗g8 22.♗h7+ ♗h8 23.♗f5+ ♗g8 24.♗e6+ ♖f7 25.♗f7 mat.

Este interesant de remarcat că senzationala mutare 19.♖e6 amenintă cu luarea ♘f6 exploatând în acelasi timp si faptul că pionul f7 nu îndrăzneşte să bată turnul si să lase pionul g6 fără apărare.

Ultima mutare a negrului face loc regelui la f8 în cazul în care albul va lua calul și va da apoi sah cu dama pe h7.

20. ♖g6

Răzbate prin bariera de pioni! Amenințarea albului este simplă: 21. ♕f7 mat.

20... Cedează.

Dacă 20... f6 21. ♕f7 mat.

Dacă 20... f7 21. ♖g6+ ♜h8 22. ♕f7 mat.

Dacă 20... ♖d7 21. ♕h7+ ♜h7 (sau 21... ♜h8 22. ♖f6 mat) 22. ♖h7+ ♜f8 23. ♖h8 mat.

PARTIDA NR. 14 APĂRAREA FRANCEZĂ Alb Negru Tarrasch Mieses Berlin, 1916

1. e4

Un start excelent în cursa pentru dezvoltarea figurilor, căci deschide imediat linii pentru damă și un nebun. Pionul regelui însuși participă la lupta pentru centru ocupând un câmp cheie și atacând alte două câmpuri, d5 și f5.

1... e6

În ciuda aparentei sale umile, această mutare este mai agresivă decât sora ei mai mare 1... e5.

Ideea negrului este să continue cu 2... d5 atacând centrul alb. El este apoi pregătit să răspundă la 3. e4 cu 3... ed, menținându-și astfel un pion în centru.

2. d4

Firește! Albul își trage un alt pion în centru, transformând e5 și c5 în teren interzis figurilor negre. Între timp, dama și nebunul damei capătă mai multă libertate de mișcare.

2... d5

Pune sub semnul întrebării existența pionului e4! Albul poate să aleagă din mai multe răspunsuri viabile:

a) 3. ed și simplifică.

b) 3. e5 și lanțul de pioni creează crampe negrului.

c) 3. ♕c3 (sau 3. ♕d2 sau 3. ♕d3) apărând pionul și dezvoltând totodată o figură.

Prima metodă era preferată de Morphy, care iubea pozițiile deschise, care creau figurilor un orizont larg de atac. Astăzi, este mai rar întâlnită, căci după schimbul de pioni, pozițiile sunt egale și simetrice, iar dacă nu ești Morphy este dificil să scoti un atac din mânecă.

Mutarea cu efect paralizant 3. e5 are multi-avocați, dar pledoaria împotriva acestui sistem spune că, lanțul de pioni este rigid și ușor de surpat. Negrul inițiază un puternic contraatac la baza lanțului de pioni cu 3... c5 urmat de ... ♕c6 și ... ♖b6 și albul trebuie să treacă în apărarea unui centru lipsit de flexibilitate.

Mai rămâne cea de-a treia cale care este simplă și în spiritul bunului simț în sah – sprijinirea pionului e4 prin intrarea unei figuri în scenă.

3. ♕c3

O mutare tipică Tarrasch; el alege acea metodă prin care și continuă dezvoltarea menținând și tensiunea în centru. În acest scop, el scoate un cal afară, apără pionul e4 și amplifică presiunea pe d5.

3... de

Tarrasch dezavuează acest schimb de pioni, căci negrul cedează centrul fără nici o compensație. Dacă rezultatele sunt un criteriu asupra valorii unei judecăți, atunci el a avut dreptate. Mieses a jucat cu negrele 3... de de șapte ori și a obținut două remize pierzând alte cinci partide.

4. ♕e4

Acum albul are un cal excelent centralizat, d4 apasă pe e5 și c5 și o structură superioară de pioni (un pion la d4 contra unuia la e6) ce-i înlesnește o mai mare libertate de mișcare.

4... ♕d7

Intentionează să apere mișcarea calului din g8 la f6. Dacă negrul joacă 4... ♕f6 de îndată, albul poate, fie să-i aplice o legătură aducătoare de necazuri cu 5. ♕g5, fie să schimbe caii pe loc. Negrul va lua, fie cu dama, aducând-o prea devreme în joc, fie cu pionul 5... gf și flancul regelui este rupt.

5. ♕f3

Acesta este locul pe care ♕g1 este cel mai folositor, și atunci, de ce să nu-l plasăm acolo de îndată?

Nici chiar cei mai mari maestri nu joacă din deschidere mutări senzationale, bizare sau "strălucitoare" doar din dorința de a face altfel decât toată lumea, sau din dorința de a-i impresiona pe alții cu capacitatea lor de a găsi mutări extraordinare în poziții banale. Ei se mulțumesc să-și dezvolte cu

rapiditate figurile, plasându-le pe câmpuri de pe care acestea operează cu maximum de eficiență și apoi așteaptă Natura să-și urmeze cursul. Când totul va fi copt pentru joc combinativ, sortii vor fi de partea celui combatant care posedă o dezvoltare superioară.

5...♘g6

O mutare sănătoasă de dezvoltare. Calul regelui stă pe locul cel mai nimerit pentru puterile sale și contestă suveranitatea calului alb din e4, încercând să preia controlul asupra centrului.

6.♕d3

Decât să se retragă, albul preferă să-și apere calul dezvoltând încă o figură. În eventualitatea unui schimb, albul va rămâne cu o figură în centru.

6...♗e7

Nebunul este bine plasat la e7 și puntea este liberă pentru o rocadă timpurie. O alternativă interesantă este 6...♘e4 7.♕e4 ♘f6 8.♕d3 și timpul pierdut prin retragerea nebunului compensează timpul pierdut de negru la 3...de.

7.0-0

Regele se ascunde în dosul unui zid de pioni în timp ce turnul se îndreaptă către zări de soare pline (coloana e semideschisă).

7...♗e4

Negrul schimbă pentru a-și degaja poziția suprapopulată și a oferi figurilor de pe flancul damei oxigenul atât de necesar.

8.♕e4

Albul își instituie monopolul asupra importantelor câmpuri centrale, iar negru se vede nevoit să facă toate eforturile necesare atingerii egalității în zonă.

8...♘f6

Acest câmp este întotdeauna bun pentru un cal, iar în cazul de față, calul se instalează câștigând un tempo datorită atacării nebunului neapărat din e4.

9.♕d3

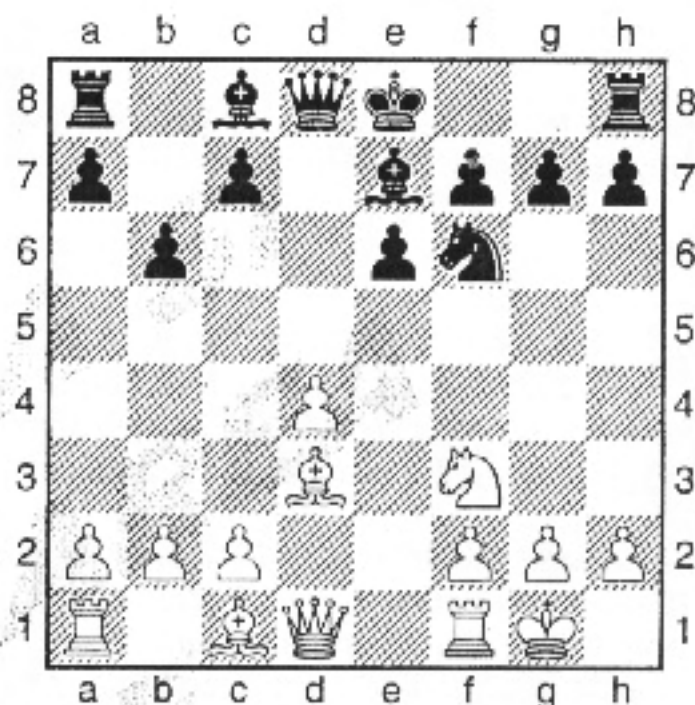
Acest nebun mobil este prea valoros pentru alb ca să-și permită să-l schimbe.

Orice astfel de tranzacție este în folosul negrului, căci reducerea numărului de figuri aflate în

dispută, nu face decât să diminueze din presiunea exercitată asupra sa.

9...b6

Lesne de înțeles, negru vrea să-și vadă ♗c8 transpirând și intenționează să-l dezvolte la b7. Este totuși periculos să procedezi astfel înainte de a fi făcut rocadă. Riscului de a primi un sah pe diagonală care să oblige regele să mute și să-și compromită rocadă i se adaugă și posibilitatea ca albul să-și planteze calul la c6, câmp slăbit prin avansarea pionului b.

10.♗e5!

Un avanpost minunat pentru cal, o mână de fier limitând ambițiile expansioniste ale negrului.

10...0-0

Negrul își dă seama că 10...♗b7 este repudiat de 11.♗b5+ la care el poate răspunde cu 11...♗f8 pierzând avantajele rocadei, sau cu 11...c6 și pierderea unui pion.

Ar fi o prostie firește, să înhate un pion cu 10...♗d4 și să-și piardă dama prin descoperire după sahu 11.♗b5+.

11.♗c6

Albul se instalează de îndată pe câmpul slab, dorind schimbarea ♗e7.

Dar, de ce să renunți la cal, care după cum spuneam cu o clipă în urmă, ocupa un avanpost minunat-pentru un nebun ce nu face rău nimănui?

Există cel puțin trei argumente pro:

Schimbul l-ar lipsi pe negru de unul din nebuni și simpla posesiune a perechii de nebuni oferă o armă formidabilă de atac, indiferent cât de banală este poziția.

Reducerea forțelor aflate în conflict conferă o putere dinamică mărită perechii de nebuni, oferindu-

le mai mult spatiu de manevră. Dacă tabla este mai pustie, ei pot mătura mai bine zona, operând unul pe diagonale albe si celălalt pe diagonale negre.

Ai treilea argument este mai degrabă subtil: flancul regelui negru este viguros apărat de ♖f6, iar acesta de ♕e7 si ♜d8. Pentru a se lega de cal, fiindcă în eventualitatea unui atac pe flancul regelui, el trebuie distrus – albul îndepărtează în prealabil pe unul din apărătorii fermi ai calului, ♕e7.

Plasarea damei în locul nebunului, ar face din legarea calului o legătură cu perspective si foarte greu de rupt.

11... ♜d6

La fel de bună ca orice altă mutare pe care dama o poate face.

12. ♜f3

O *Zwischenzug* foarte importantă. Ea este mai tare decât precipitata 12. ♕e7+ si-l determină pe negru să-si schimbe planurile. Să analizăm ambele mutări:

Dacă albul joacă 12. ♕e7+, atunci după 12... ♜e7, 13. ♜f3 atacă turnul. Turnul scapă de damă alunecând la b8 si cu mutarea următoare 14... ♕b7, dama este alungată de pe diagonala lungă unde nebunul negru rămâne stăpân.

După mutarea din text, 12. ♜f3, negrul este amenintat cu (13. ♕e7+ ♜e7 14. ♜a8) pierderea unui turn. De această dată, turnul nu poate fugi de damă, căci câmpul de fugă b8 este bătut de ♕c6, iar răspunsul 12... ♕b7 (cu imixtiunea nebunului prin dezvoltarea sa pe diagonala lungă) esuează după 13. ♕e7+ ♜e7 14. ♜b7 si albul câștigă o figură.

12... ♕d7

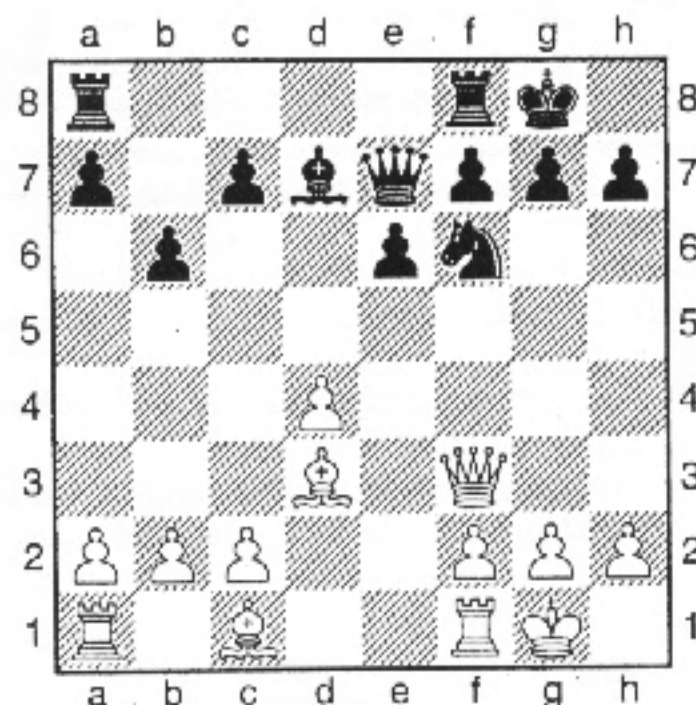
Corolarul celor mai sus expuse este faptul că pentru a-si salva turnul, nebunul negru trebuie să se multumească să mute la d7 unde perspectivele sale sunt îndoielnice.

13. ♕e7+

Strategic, această mutare este un triumf pentru alb. El rămâne cu perechea de nebuni contra cal si nebun, nebunul negru a fost obligat să ocupe un câmp nefavorabil, iar albul a rămas în posesia diagonalei centrale lungi.

13... ♜e7

Negrul bate, trăind cu impresia că poziția sa, desi defensivă, este îndeajuns de solidă.

14. ♕g5!

O legătură zdravănă care paralizază calul. Înainte de a trece mai departe, să trecem în revistă oferta.

Efectuând doar mutări simple de dezvoltare, atât si nimic mai mult, albul are avantajul tactic al perechii de nebuni, o poziție de ansamblu mai bună, mai multe figuri în joc si o inițiativă de durată.

Mai multe figuri în joc? Da, căci dama si nebunii săi sunt plasati **activ**, pe când calul negru este paralizat, dama trebuie să vegheze calul (sau să piardă un pion dacă nebunul bate în f6), iar nebunul său are mobilitate redusă, închis fiind spre flancul regelui de propriul său pion e6. Poziția pionilor centrali este si ea favorabilă albului, pionul său d4 având un cuvânt mai greu decât cel negru din e6.

Albul plănuiește acum să creeze o bresă în alinierea pionilor ce adăpostesc regele negru, jucând surprinzătoarea, dar logica 15. ♜e4. Negrul nu poate răspunde cu 15... ♕e4, căci după 16. ♕e7 (atacă două figuri) ♜fe8 17. ♕e4 el nu are timp să ia nebunul, fiindcă ♜a8 este în priză. Ideea mutării 15. ♜e4 nu este de a determina negrul să înhate dama, ci prin amenintarea 16. ♕f6 ♜f6 17. ♜h7 mat, să-l oblige să avanseze 15... g6. Consecinta avansării pionului va fi subțierea structurii defensive ce protejează regele, îndepărtarea unuia din reazemele calului legat si beneficiul pentru alb, al unor puncte de intrare pe câmpurile negre slabe f6 si h6 rămase fără supravegherea pionului g. De exemplu, o posibilitate este următoarea: 15. ♜e4 g6 16. ♜h4 (atacă calul) ♕g7 17. ♕h6+ si albul câștigă calitatea.

14... ♜ac8

Turnul iese din bătaia focului, astfel că la 15. ♜e4 ♕e4 16. ♕e7 ♜e8, el obtine egalitatea materială.

Ca perspectivă, negrul intenționează să continue cu 15... c5 luând în piept centrul alb de pioni si deschizând coloana c pentru turnul său.

15. ♖fe1

O mutare folositoare de dezvoltare, de pregătire și cu efect restrictiv asupra adversarului.

Ea aduce turnul în capul unei coloane jumătate deschise.

Ea împiedică orice încercare a negrului de a se degaja prin deschiderea cu forta a coloanei e.

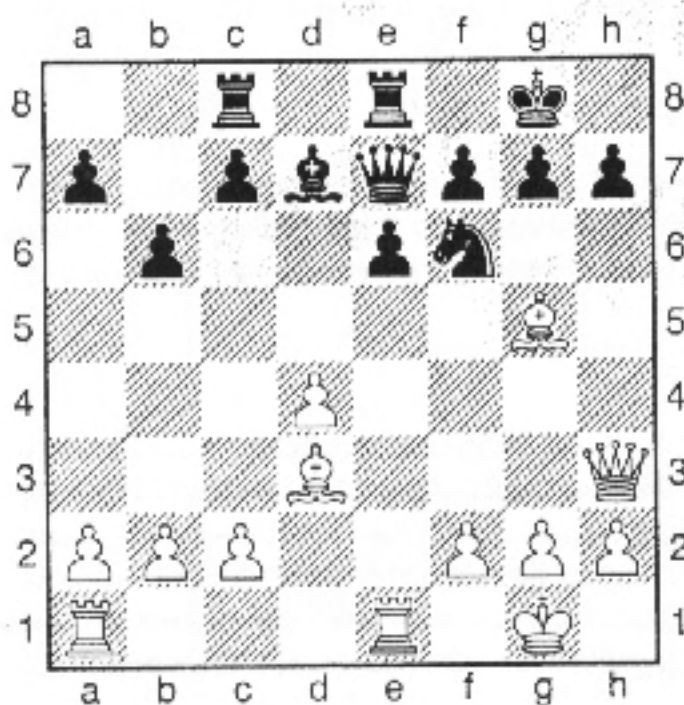
Înlesnește folosirea turnului într-un atac pe flancul regelui, ceva de genul 16. ♖h3 (din nou amenintă să câștige cu 17. ♕f6) h6 17. ♕h6 gh 18. ♖h6 și turnul intervine decisiv prin e5 și g5 pentru a executa matul.

15... ♖fe8

Eliberează un câmp pentru rege. Negrul abandonează proiectata 15... c5. Împotriva acesteia din urmă, Tarrasch intenționa (potrivit propriilor sale comentarii) să joace 16. ♖h3 (amenintând 17. ♕f6) h6 17. ♕h6 c4 18. ♕g7 ♖g7 19. ♖g3+ ♔h8 20. ♖h4+ ♕g7 21. ♖g5+ ♔h8 22. ♖h6+ (frumos zigzag al damei) ♕g8 23. ♖e5 și mat rapid ulterior. Sau, dacă după 17. ♕h6 gh 18. ♖h6 cd (pentru a contracara 19. ♖e5 cu 19... ♖c5) 19. b4! (pentru a opri turnul să intervină) și apoi 20. ♖e5 și câștig ușor.

16. ♖h3!

Mutarea câștigătoare, deși se pare că albul a jucat deja un sir lung de mutări câștigătoare.

Presiunea asupra pionului h7 s-a dublat acum și albul amenintă să-l câștige fie cu 17. ♕f6 urmată de 18. ♖h7+, fie luându-l simplu imediat cu nebunul, căci calul negru fiind legat nu îndrăznește să bată, iar regele nu poate nici el să se atingă de nebun.

Cum se va apăra negrul de amenințările albului?

Dacă 16... h6 17. ♕h6 gh 18. ♖h6 ♖f8 (altfel 19. ♖e5 duce la mat) 19. ♖f6 și albul, cu doi pioni în plus, câștigă ușor.

Dacă 16... g6 (salvează pionul h, dar deposează calul de un sprijin excelent) albul câștigă cu 17. ♖h4 ♕g7 18. ♖e4 urmată de 19. ♖f4 și turnul dă și el în calul lipsit de ajutor.

Dacă 16... e5 (cu atac prin descoperire asupra damei) 17. ♕f6 ♕h3 (sau 17... ♖f6 18. ♖d7 și albul câștigă o figură) 18. ♕e7 și albul are o figură în plus.

Și, în sfârșit, dacă 16... c5 17. ♕h7+ ♔f8 18. ♕e4 (amenintând un sah devastator la h8) ♕g8 și negrul, cu un pion în minus este încă în defensivă.

Această temă cu variațiuni este plăcută – mai ales dacă ești partea care câștigă!

16... ♖d6

Speră că 17. ♕f6 gf 18. ♖h7+ cu câștigarea unui pion, va aduce albul la sentimente mai pioase.

17. ♕f6

Elimină singurul apărător din vecinătatea regelui negru și...

17... gf

...dezrădăcinează pionul g, expunând regele.

18. ♖h6

Împiedică instantaneu regele să fugă. Ideea este de a-i închide accesul către f8 și a-l supune unor amenințări mortale. După mutarea din text, un *modus operandi* ar fi 19. ♕h7+ ♔h8 20. ♕g6+ ♕g8 21. ♖h7+ ♔f8 22. ♖f7 mat.

Dacă poți juca acest gen de mutare (18. ♖h6), ca cea pe care tocmai a făcut-o albul, înseamnă că ești cu o clasă peste un jucător mediu. Cei mai mulți jucători tineri (în sensul saului) au tendința de a da sah una într-una până ce regele moare, ca să constate după ceva semănând cu 18. ♖h7+ ♔f8 19. ♖h8+ ♔e7 că regele a scăpat și atacul a expirat. Și ceea ce este încă și mai rău, atât dama cât și pionul damei sunt în priză și a le salva pe amândouă cu 20. ♖h4, permite negrului să răspundă cu 20... ♖h8 și dintr-odată albul este aruncat în defensivă!

18... f5

Închide diagonala de atac a nebunului.

19. ♖e3

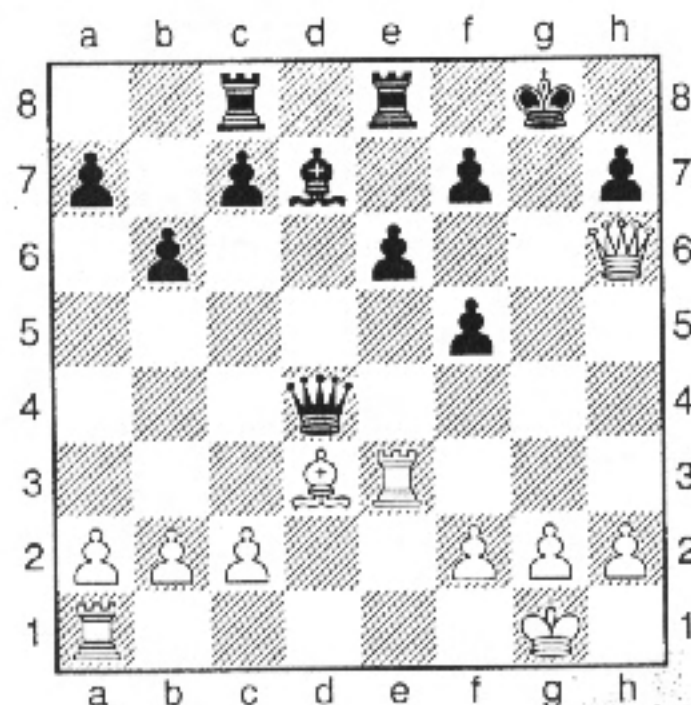
Amenintă evident un sah la g3, urmat de mat, iar pentru a-l împiedica, negrul trebuie să sacrifice dama. Remarcați că ocuparea coloanei e parțial deschisă, de către turn, se justifică prin folosirea convenabilă a câmpului e3 ca stație de

transfer ce permite răsucirea turnului către coloanele deschise de pe flancul regelui.

19...♖d4

Supraveghează g7, astfel ca după 20.♖g3+ ♕h8, albul să nu mai poată da sah cu dama.

Dacă în locul mutării din text, negrul juca 19...f6 (încercând să fugă cu regele) 20.♖g3+ ♕f7 21.♖g7 mat. Sau, dacă 19...♕h8 20.♖h3, obligatoriu 20...♕g8 și 21.♖g3+ este fatal.

20.c3!

O minunată *coup de repos*!

Negrul este neajutorat: dama sa nu îndrăznește să părăsească diagonală ce conduce la g7 și dacă 20...♖g7 21.♖g3 leagă dama, în timp ce 20...♖h8 nu ține, căci 21.♖g3+ și singurul loc de scăpare al bietului rege, este ocupat de către propria-i damă!

20...Cedează.

Această partidă a primit un premiu de frumusețe.

PARTIDA NR. 15

RUY LOPEZ

Alb Alehin
Negru Poindler
Simultan, Viena, 1936

1.e4

Cu prima mișcare, albul pune piciorul în centru și începe dezvoltarea figurilor de pe flancul regelui.

1...e5

Negrul trebuie să-și încartiruiască și el un pion în centru, împiedicând totodată albul să joace lejer 2.d4.

Și dacă totuși albul mută 2.d4? După 2...ed 3.♖d4 ♕c6 4.♖e3 ♕f6 5.♕c3 ♖b4 negrul are trei figuri în joc și o dezvoltare promițătoare. Este adevărat că albul are un pion în centru, dar el are nevoie de îngrijire statornică, dama albă pierzând pe interval timpuri valorosi. Pe scurt, după 1...e5, albul poate juca 2.d4, dar nu spre binele său.

2.♕f3

Calul este plasat fără întârziere pe cel mai eficient câmp al său în deschidere. Mutarea limitează posibilitățile adversarului de a-și alege răspunsul, căci el trebuie să facă ceva care să contracareze amenințarea, înainte de a-și căuta de treburile sale.

2...♕c6

Cea mai bună apărare pentru pion.

Dezvoltarea calului este firească și amenințării albului i se răspunde fără întârziere.

3.♖b5

Cea mai tare mutare posibilă, caracteristică Partidei Spaniole, cea mai puternică din deschiderile pe flancul regelui. Așa cum spunea Reuben Fine "Unul din motivele pentru care Spaniola este așa de tare, este acela că cea mai firească secvență de mutări conduce către o poziție ideală pentru alb".

3...♕f6

Negrul își scoate celălalt cal către centru și atacă pionul e4.

Lasker era un partizan declarat al acestei mutări, dar teoria modernă înclină să intercaleze 3...a6 pentru a determina nebunul să-și declare intențiile, iar dacă nu bate ♕c6, să-l disloce de pe frumoasa poziție pe care se află, după care negrul va muta 4...♕f6.

4.0-0

La obiect; regele se face nevăzut, departe, în siguranță, iar turnul său este activat.

4...♖e4

Este aceasta o mutare bună? Opinia lui Lasker era următoarea: "Dacă ești conștient că nu violezi niciuna din regulile general acceptate ale șahului, atunci trebuie să accepti oferta unui pion important, respectiv c, d, e, f. Dacă nu o faci, de regulă, pionul pe care l-ai refuzat îți va crea multe neplăceri."

5.d4

Mai tare decât 5.♗e1. Pionul e5 este atacat de două ori și se deschid linii pentru damă și nebunul damei.

5...♘d6

Nebunul alb trebuie să aleagă între a bate ♘c6 sau a se retrage.

Mai simplu ar fi fost 5...♗e7 dezvoltând o nouă figură și nu mutând o aceeași figură pentru a doua oară. Negrul nu trebuie să se agate de pionul în plus, ci trebuie să continue să-și aducă figurile la joc.

6.de!

Inițiază un atac greu de contracarat. Mutarea este mai tare decât 6.♗a4 care lasă negrului timp să răspundă 6...e4 cu contrajoc.

6...♗b5

Drumurile calului îl fac pe negru să piardă timp pretios, căci calul a făcut patru mutări pentru a lua un nebun ce a făcut o singură mișcare.

7.a4

Albul atacă calul imediat, pentru a-și recupera figura pierdută.

7...♘d6

A cincea mutare cu același cal! Mai mult ca sigur, albul are un atac puternic în schimbul pionului e5 pe care intenționează să-l sacrifice.

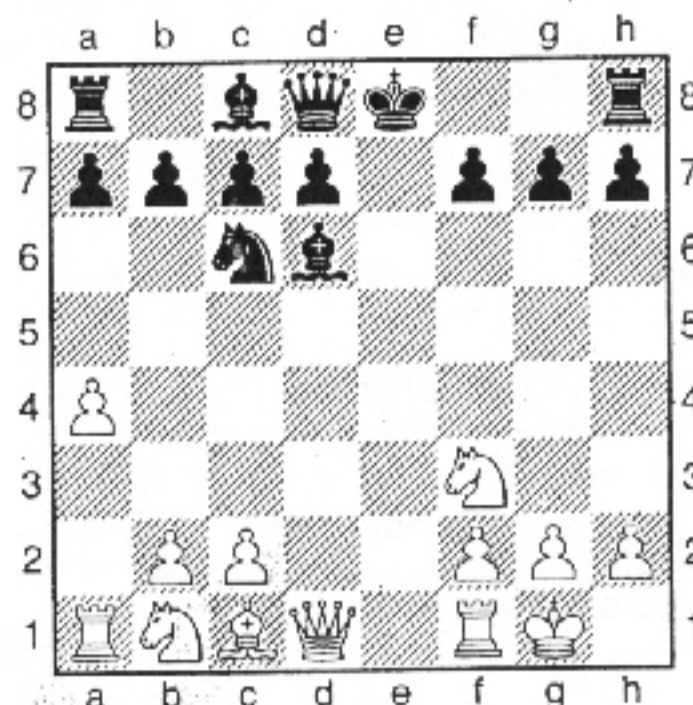
Negrul ar fi trebuit să mute 7...d6, după care are șanse de egalitate.

8.ed

Primele dividende pentru alb se materializează sub forma unei coloane centrale deschise ce conduce direct la regele negru!

8...♗d6

O alegere neplăcută, pentru că nebunul blochează pionul d7, dar oricum mai bună decât 8...cd, după care poziția negrului ar fi și mai incomodă.

9.♘g5!

Superioară mutării firești 9.♗e1+. Mutarea este după cum vom vedea și energică și subtilă.

Parte din subtilitatea ei este dirijată împotriva rocadei negrului. Albul va juca în acest caz 10.♗d3 amenințând 11.♗h7 mat. Negrul va fi obligat să răspundă 10...g6 (nu 10...f5 11.♗d5+ ♖h8 12.♘f7+ și câștigă calitatea) slăbindu-și formația defensivă de pioni. Odată stricată alinierea pionilor, regele devine vulnerabil în eventualitatea unui atac direct.

9...♗e7

O mutare interesantă. Retrăgându-se, nebunul atacă ♘g5 și deblochează totodată pionul d7.

Negrul speră fie să determine calul să se retragă, fie să schimbe figuri, scăpând astfel de calul agresor.

10.♗h5!

En avant! Amenințarea directă de mat ascunde scopul real al acestei mutări.

Ultimele două mutări ale albului sunt mutări de începător – sau poate de mare maestru! Calul a mutat de două ori pentru a însoți dama într-un atac despre care cartea spune că este prematur, căci dezvoltarea albului este doar la început. De ce violează Alehin principiile elementare ale deschiderilor?

Pentru că dezvoltarea de rutină ("Scoate-ți frumos figurile la joc și eu o să fac la fel cu ale mele.") i-ar lăsa timp negrului să-și reorganizeze poziția. Negrul a săvârșit câteva erori (de pildă, a mutat de cinci ori un același cal în deschidere!) și modalitatea de a pedepsi aceste greseli este să-l

hărtuiești în permanentă – să-i crezi în continuu probleme pentru a nu-i lăsa timpul necesar să-si revină. Dacă în acest scop trebuie să faci mutări neconventionale, menite să exploateze slăbiciunile din poziția adversarului, atunci fă acele mutări neortodoxe! Mutările sunt bune sau rele numai în raport cu efectele lor asupra poziției concrete de pe tablă!

10...g6

Există altă alternativă?

Dacă negrul face rocada încercând să evite 11. ♖f7 mat, atunci cade în 11. ♖h7 mat. Dacă schimbă cu 10... ♗g5, atunci 11. ♗g5 fortează 11... ♕e7 și legătura 12. ♖e1 îi aduce albului, pentru început, o figură în plus!

11. ♖h6!

Albul își ancorează dama de îndată, pe acest câmp iese de sub supravegherea pionului g7, ca prim pas spre preluarea controlului asupra câmpurilor negre din zonă.

Albul amenintă acum să pătrundă și mai adânc spre inima poziției, cu 12. ♖g7 atacând turnul. Forțat, 12... ♖f8 și 13. ♕h7 câștigă calitatea.

11... ♗f8

Incursiunea damei trebuie oprită și dama alungată înapoi de unde a venit.

Negrul nu are de ales, căci rocada nu este posibilă, în timp ce 11... ♗g5 pierde datorită 12. ♗g5 f6 13. ♖g7 ♖f8 14. ♖e1+ ♕e7 15. ♗h6 ♖f7 16. ♖g8+ ♖f8 17. ♖f8 mat.

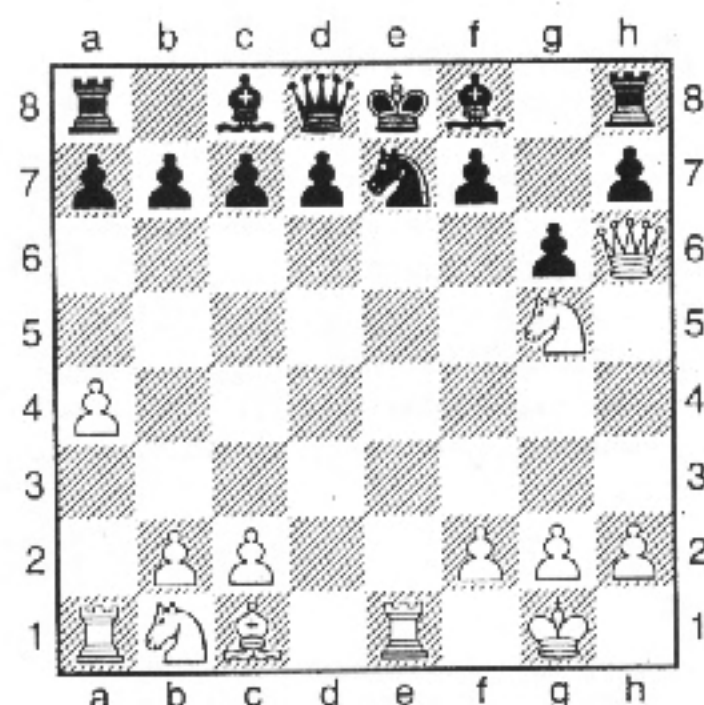
12. ♖e1+

Fortează negrul să se baricadeze în tranșee.

12... ♕e7

Desigur nu 12... ♗e7, căci 13. ♖g7 ♖f8 14. ♕h7 (amenintă 15. ♖f8 mat) d5 15. ♕f6 mat.

Iată că, în ciuda disprețului nutrit de alb la adresa metodelor convenționale de dezvoltare, el posedă trei figuri active, în timp ce negrul nu are niciuna! Negrul are într-adevăr o figură pe linia a șaptea, dar ea este paralizată, fiind legată și deci în imposibilitate de a misca.

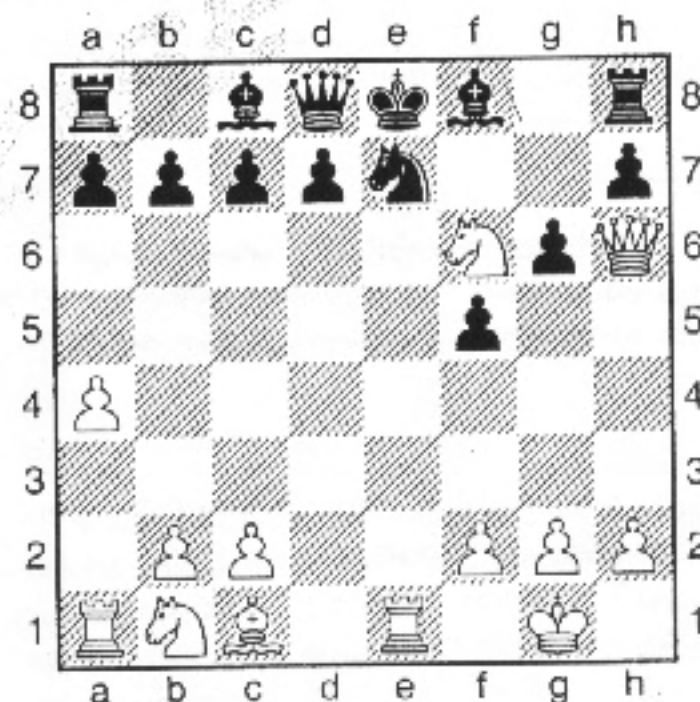
13. ♕e4!

Amenintă mat într-o mutare!

13...f5

Singura mutare posibilă! Dacă negrul joacă 13... ♗f6, albul câștigă cu 14. ♕f6+ ♕f8 15. ♗h6 mat, sau dacă 13... ♕f5 atacând dama a doua oară, atunci 14. ♕f6 cu sah dublu și mat!

14. ♕f6+

O modalitate de a lua de piept regele advers este să-l tragi afară.

14... ♗f7

Regele mută și pierde avantajul rocadei, dar din nefericire, nu are altă mutare.

15. ♖h4

Cum și dama și calul sunt în priză, albul își retrage dama, apărând totodată calul.

15...♖g7

Amenință 16...♗f6. Alternativa 15...♗g8 legând calul din f6 și atacându-l de două ori, este contracarată cu 16.♞c4+ ♗f6 (sau 16...♗g7 17.♗e8+ și negrul pierde dama) 17.♞h4+ și albul câștigă dama.

16.♗g5

Apără calul rămas fără câmp de fugă.

16...h6

Din nou amenintă calul, lovind în unul din apărătorii săi.

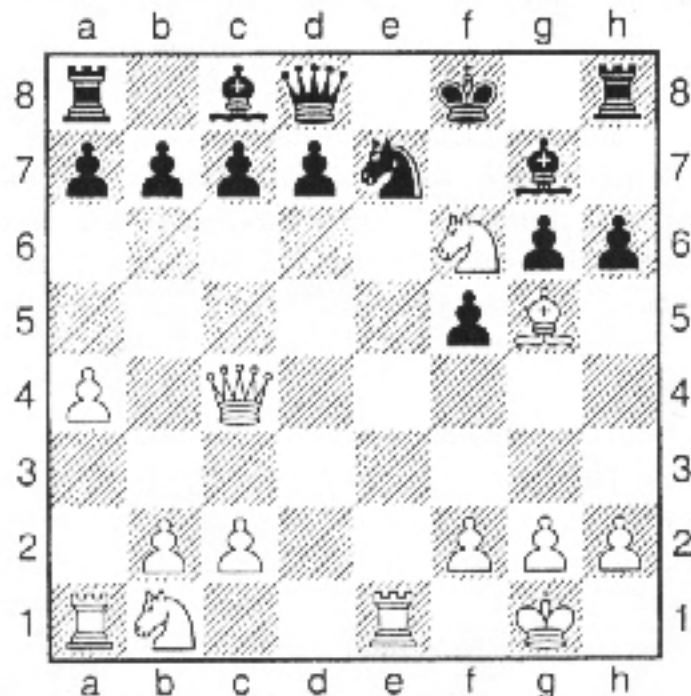
Dacă ar fi mutat 16...♗g8, albul are o combinație drăgută cu 17.♗g8 ♞g8 18.♞e7+ ♗f8 19.♗h6 urmată de 20.♞f6+ fortând matul. Sau poate, albul va prefera să câștige cu 17.♞c4+ d5 18.♗d5 ♞g5 19.♗c7+ ♗f6 20.♗e8 mat.

17.♞c4+!

O diversiune fericită, căci cuvântul "Sah!" îl obligă pe adversar să lase orice altceva și să-și scoată regele din sah.

17...♗f8

Practic o mutare forțată, căci 17...d5 18.♗d5 ♞d5 19.♞e7+ și negrul pierde dama.

18.♞e7!

Amprenta unei combinații Alehin! Lovitură de copită ce finalizează o serie de mutări aparent inofensive!

Amenințarea este evidentă: mat într-o mutare.

18...♞e7

La 18...♞e7, singura alternativă de a împiedica matul pe f7, albul răspunde 19.♗d5, sah dublu și câștigă dama la mutarea următoare.

19.♗h7+

Atac direct la rege și prin descoperire, atac la damă.

19...♞h7

Negrul înșfacă cât cuprinde, cu gândul la dama ce se duce.

20.♗e7+

Aceasta este poanta combinației: în schimbul unui turn și al unui nebun, albul obține dama – și inițiativă de durată!

20...♞e7

Negrul trebuie să bată nebunul.

21.♞c7

Mai simplu decât 21.♞g8 ♗f6 22.♞h7 ♗f7 care, spune Alehin "trimite dama la culcare". Albul poate bineînțeles câștiga mai apoi, cu 23.♗c3 d6 24.♞e1 urmată de 25.♞e7+, dar mutarea din text este mai aproape de spiritul atacului. Dama rămâne activă, iar flancul damei negrului este imobilizat.

21...♗b2

Negrul face valuri. El bate un pion și atacă turnul.

22.♞a2

Turnul păsește vioi în lateral, întorcându-se asupra atacatorului.

22...♗f6

Nebunul se întoarce în relativă siguranță.

23.c4!

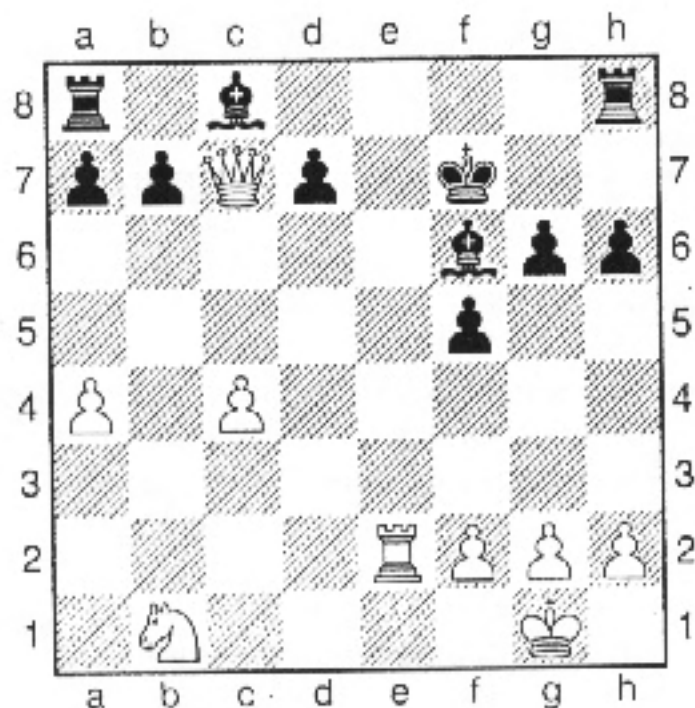
Face loc turnului care poate acum intra pe coloana deschisă și da piept cu regele advers!

23...♗f7

Regele o șterge din linia frontului. Negrul speră să se degajeze cu 24...♞h8 și 25...♗d8 alungând dama și apoi avansând pionul d7 pentru a-și elibera figurile de pe flancul damei.

24. ♖e2

Albul preia coloana deschisă. Controlul acesteia îi permite turnului mai multă mobilitate și acces în tabăra dusmanului.

24... ♜h8

Negrul intenționează fie să alunge dama cu 25... ♙d8, fie să-și dispute stăpânirea coloanei regelui cu 25... ♜e8.

25. ♙d6!

Tintuiește pionul d7 locului și paralizează figurile adverse de pe acel flanc.

25... a5

Ce altceva putea încerca? Dacă 25... ♜e8 26. ♜e8 ♙e8 27. ♜f6 câștigă o figură, sau dacă 25... b6 26. ♙d5+ și bate turnul din a8.

Ideea negrului este să continue cu 26... ♜a6, să disloce dama și să-și pună figurile de pe flancul damei în mișcare.

26. ♘c3!

O mutare excelentă! Albul mai scoate o figură care să participe la atac. Remarcați modul în care maestrul selectează o mutare pe care i-ar place s-o facă, vede apoi că nu poate fi făcută (aici calul este pus în priză) și apoi o face!

26... ♜a6

Negrul nu înhată calul, căci după 26... ♘c3 27. ♜e7+ ♙f8 (sau 27... ♙g8 28. ♙d5+ și mat la următoarea) 28. ♜d7+ ♙g8 29. ♙d5+ ♙f8 30. ♙f7 mat.

27. ♙d5+

Dama trebuie să dea înapoi, dar câștigă timp anunțând "sah!"

27... ♙g7

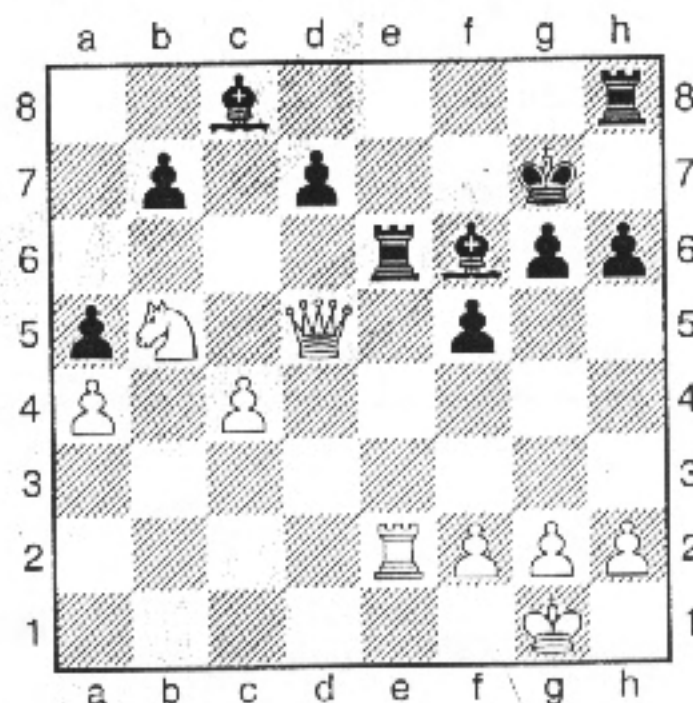
Sau 27... ♙f8 28. ♙c5+ ♙g7 29. ♘d5 (amenințând 30. ♘f6 ♙f6 31. ♙e7 mat) ♜e6 30. ♜e6 de 31. ♙c7+ și după ce regele negru mută, albul trebuie să aleagă care nebun să-l ia!

28. ♘b5

Calul este gata să se răsucescă spre d6 pentru a ajuta dama să ameninte mat la f7.

28... ♜e6

Altfel calul intră la d6 și izolează ♜a6, împiedicându-l să ia parte la apărare.

29. ♘d6!

Calul ocupă d6 indiferent ce se va întâmpla! El se stabilește în acest valoros avanpost de unde își va aduce contribuția la o combinație de mat, sau va veghea pur și simplu, răpind negrului aerul atât de necesar, până ce acesta se va sufoca.

29... ♜d8

Desigur, 29... ♜e2 este exclusă, căci 30. ♙f7 mat vine ca fulgerul.

30. ♙f1

Apără turnul și-și declară intenția de a câștiga cu 31. ♘c8 ♜c8 32. ♙d7+ și bate unul sau două turnuri.

30. Cedează.

Nu mai are rost să lupte.

PARTIDA NR. 16
GAMBITUL DAMEI ACCEPTAT
Alb Negru
Tarrasch Kurschner
Nürnberg, 1889

1.d4

Unul din avantajele începerii partidei cu 1.d4 este acela că pionul din centru este apărat. El este asigurat în caz de atac, spre deosebire de 1.e4, care poate fi imediat agresat cu 1...♟f6. Este adevărat că albul poate să-l apere sau să-l avanseze, dar el nu mai poate face ceea ce ar dori el să facă. Albul nu-și mai poate alege deschiderea favorită. Faptul că el trebuie să răspundă amenințării negrului înainte de a face orice altceva, îi afectează stilul și jocul.

În deschiderile cu 1.d4, având dama în spatele pionului, albul este cel care bate măsura. El are inițiativa și o păstrează vreme îndelungată, indiferent de apărarea sau linia de joc pe care și-o însușește negrul. De la bun început, albul are posibilitatea să-și construiască poziția, fără a fi deranjat de un eventual contraatac, în timp ce negrul se luptă pentru a obține egalitatea. Dacă negrul joacă timid - dacă el nu reușește să-și dispute centrul cu ...c5 într-o fază sau alta a deschiderii - atunci figurile sale de pe flancul damei, în special nebunul, vor fi grav afectate și incapabile să opună o rezistentă consistentă. Dacă negrul se dezvoltă neglijent - mutând de mai multe ori o aceeași figură sau scotându-și nebunii înaintea cailor - pedeapsa nu se va lăsa așteptată.

Ratiunea de a fi a șahului este câștigul, și nu fazele spectaculoase care fac bucuria publicului, și nu este de mirare că majoritatea jucătorilor preferă "monotonul, dar infailibilul Gambit al Damei" în dauna aventurilor romantice, dar riscante, ale Gambitului Regelui.

As îndrăzni, chiar, să afirm (și această opinie are patruzeci de ani de căutări în spate) că deschiderile cu pionul damei au născut tot atâtea capodopere și tot atâtea combinații cu adevărat strălucitoare, ca și deschiderile cu pionul regelui.

Morala este următoarea: jucați 1.d4 dacă vreți să câștigați; dacă vreți să vă amuzați, jucați 1.e4 sau 1.d4!

1...d5

Cea mai bună cale de a egala presiunea în centru.

Fiecare parte are acum un pion ferm așezat în centrul tablei, care ocupă un câmp și atacă alte două câmpuri, și fiecare parte are două figuri gata să intre în acțiune.

2.c4

Scopul acestei mutări este distrugerea centrului negru de pioni.

Întii, albul oferă un pion pentru a determina negrul să abandoneze centrul. Dacă oferta nu este preluată, albul amenință să-l dezintegreze cu 3.cd ♟d5 4.♟c3 ♟a5 5.e4, rămânând stăpân în zonă.

2...dc

Negrul bate pentru a evita pozițiile chinuitoare care sunt parte din destinul său în Gambitul Damei refuzat, dar procedând astfel, el renunță la un pion central excelent, pentru un pion alb lateral.

Acceptarea gambitului este o mutare perfect viabilă, dar în continuare negrul trebuie să joace cu foarte mare grijă. Mai ales, el nu trebuie să se agate la nesfârșit de pionul în plus.

3.e3

O mutare bună, dar mai la obiect este 3.♟f3 pentru a preveni întepătura 3...e5.

Albul își degajează ♟f1 dorind să-și recupereze pionul de îndată.

3...♟f5

Negrul speră să rezolve astfel problema ♟c8, una din vicisitudinile acestei deschideri. Dar, soluția nu este chiar așa de simplă! Absența nebunului de la locul său slăbește flancul damei și pune în pericol pionul b7. Un alt neajuns al mutării negrului este acela că violează unul din principiile unei deschideri sănătoase:

Scoateti caii înaintea nebunilor!

În locul mutării din text, negrul putea miza mai bine pe un contraatac; de exemplu 3...c5 4.♟c4 (sau 4.dc ♟d1+ 5.♟d1 ♟e6) cd 5.ed ♟b4+.

Încercarea de a se agăta de pionul în plus, ar putea conduce negrul într-o capcană destinată celor lacomi: 3...b5 4.a4 c6 5.ab cb 6.♟f3 și albul câștigă o figură.

4.♟c4

Recuperarea pionului duce la egalitate materială, dar poziția albului este ușor superioară.

4...e6

O mutare de pion care înlesnește dezvoltarea unei figuri, în cazul de față ♟f8, este întotdeauna binevenită.

Dezvoltarea în prealabil a unui cal este riscantă. De pildă, dacă 4...♟f6 5.♟b3 amenință câștigarea unui pion cu 6.♟b7 sau 6.♟f7+. Sau, dacă

4... ♖c6 5. ♗b3 ♘a5 6. ♙f7+ ♜d7 7. ♗d5+ ♜c8 8. ♗f5+ ♜b8 9. ♗a5 și albul câștigă două figuri.

Iată deci că albul s-a instalat la pupitru încă de la început.

5. ♗b3

De ce mută albul dama, în loc să-și scoată caii?

Telul său este să pedepsească dezvoltarea îndoielnică a negrului. Negrul nu a respectat procedura uzuală, dar pentru a exploata păcatele sale trebuie să renunți la rutină.

Mutarea albului, dezvoltarea unei figuri cu amenințare (6. ♗b7) îi dă negrului de lucru! El nu are timpul necesar pentru a-și consolida poziția prin mijloacele obisnuite cunoscute.

5... ♙e4

O mutare aparent atractivă, căci apără b7 și amenință 6... ♙g2 cu câștigarea unui turn.

Mutarea negrului este oarecum anormală, căci el comite o serie de infracțiuni la adresa principiilor deschiderilor, care spun:

Mută fiecare figură o singură dată în deschidere; plasează-o de îndată pe câmpul de pe care ea emană maximum de putere având totodată cea mai mare libertate de mișcare.

6. f3

Mutarea este bună din mai multe motive.

Ea parează o amenințare cu efort minim și determină negrul să piardă un tempo retrăgând nebunul. Ca efect secundar, f3 sprijină ferm înaintarea ulterioară a pionului e.

6... ♙c6

Acum se pot vedea rezultatele expediției inoportune a nebunului. El stă pe c6 ocupând câmpul pe care în deschidere ar trebui să ajungă calul din b8. Mai rău încă, el împiedică pionul c7 să avanseze. Dacă acest pion nu poate avansa la c5 de unde să-și dispute cu pionii albi controlul asupra centrului și să deschidă coloana c pentru figurile negre de pe flancul damei, atunci există pericolul ca negrul să se asfixieze.

7. ♙e2

"Locul calului este la f3!" veți protesta. Așa este, dar dacă nu se poate, aduceți-l la joc cu orice pret! Mutati-l chiar și numai pentru a-i scoate de pe prima linie!

Albul este acum pregătit să facă rocada și să-și pună turnul regelui la treabă.

7... ♙f6

În sfârșit, o mutare rezonabilă de dezvoltare, care nu poate fi nicicum evitată! În aproape toate variantele ale tuturor deschiderilor, locul ♙g8 este la f6.

8. e4

Mutarea are o triplă motivatie:

Să controleze centrul ocupându-l cu pionii.

Să deschidă drum ♙c1.

Să închidă diagonala și să limiteze posibilitățile nebunului negru din c6.

8... ♙e7

Singurul câmp disponibil pentru nebun. La 8... ♙d6, răspunsul 9. e5 câștigă o figură. Oricum, ultima linie este degajată și negrul poate face rocada, dacă albul îi va lăsa timpul necesar!

9. ♙bc3

O nouă figură intră în joc cu câștig de tempo. Ea amenință 10. d5 ed 11. ed ♙d7. 12. ♗b7 și albul câștigă o figură.

9... ♗c8

Negrul trebuie să apere pionul b7 renunțând pentru o vreme la rocadă.

10. d5

Cu intentia vădită de a împinge nebunul înapoi pe linia a șaptea.

10... ed

Acest schimb de pionii este mai rău decât simpla retragere a nebunului. Deschiderea liniilor este favorabilă părții mai bine dezvoltate, iar în cazul de față beneficiarul este fără îndoială albul.

11. ed

Coloana regelui se deschide urmând a fi folosită de figurile grele ale albului, iar nebunul negru trebuie să se retragă.

11... ♙d7

În orice altă variantă negrul pierde material.

Odată ajuns aici, albul trebuie să decidă dacă să continue a-si aduce alte figuri în joc sau dacă să exploateze acum si nu mai târziu, avantajul pozitional pe care îl posedă. În acest scop, el face o pauză, încercând să-si adune gândurile înainte de a se angaja definitiv într-o direcție sau alta.

Albul are un pion la d5, pion care aparent face o treabă excelentă. El împiedică ♖b8 să se dezvolte la c6, împiedică ♙d7 să se instaleze la c6 sau e6 si stânjeneste ♙f6. Dar, toate acestea au un pret! Pionul d5 ocupă un câmp necesar figurilor albe, care ar avea o mobilitate mai mare si ar fi oricum, mai periculoase pe d5 decât pionul. Figurile ar putea folosi câmpul d5 ca statie de tranzit, putând fi dirijate de acolo în orice direcție. De fapt, bietul pion închide diagonala ♙c4 si a ♙b3 aflată în spatele nebunului si împiedică si turnurile albe ce ar încerca să joace pe coloana d! Ar fi mai bine ca acest pion care blochează traficul să dispară! (Aceasta este de altfel, cheia problemelor albului.)

Ce perspective are negrul? Cu exceptia ♙f6 toate celelalte figuri se află pe ultimele două linii. Pozitia negrului este relativ înghesuită, dar dacă i se lasă sansa de a face rocada si de a se reorganiza, jocul se complică.

~~În consecință, albul nu trebuie să-i lase timp să se adune. Albul nu-si poate permite să lenevească!~~

12.d6!

Această împunsătură hotărâtă deschide diagonala ce conduce la punctul vulnerabil f7, deschide coloana d pentru a fi folosită mai târziu de un turn alb si eliberează câmpul d5 pentru a fi folosit de figurile albului. Totodată, atacul pionului asupra ♙e7 nu-i lasă negrului timp să respire!

12...♙d6

Mai bună decât 12...cd cu închiderea definitivă a ♙e7.

13.♙f7+

Lovitură care trimite regele pe drumuri!

Regele a pierdut avantajele rocadei, fiind nevoit să rătăcească prin nispuri miscătoare câte zile o mai avea.

13...♙d8

Preferă această mutare, alternativei 13...♙f8 care îi închide turnul din h8.

14.♙g5

O legătură ce paralizează cea mai bine

plasată dintre figurile negrului. Dovadă a stării deplorabile în care se află negrul, dama sa este făcută sandvici de celelalte figuri negre.

14...♙c6

Negrul își dezvoltă o figură si lasă ♙c8 si ♙e8 un câmp, unul singur, să-si pună sângele în miscare!

Este greu de găsit o mutare mai bună, căci orice miscare pare proastă într-o poziție pierdută. Negrul ar fi trebuit să se aventureze într-o defensivă mai activă, ca de exemplu 14...♙e8 urmată de 15...♙f8 sau 15...♙d7 sau 15...♙f5. Negrul trebuie să încerce să respingă figurile albe atacatoare sau să scape de ele prin schimburi de figuri.

Solutia în astfel de situatii:

Într-o poziție aglomerată încearcă să slăbesti strânsoarea fortând schimburi de figuri.

15.♙e4

~~Albul lovește din nou în calul legat. Amenintarea (când o figură legată este atacată de mai multe ori există întotdeauna un pericol) este 16.♙f6 gf 17.♙f6+ si albul câștigă turnul.~~

15...♙e7

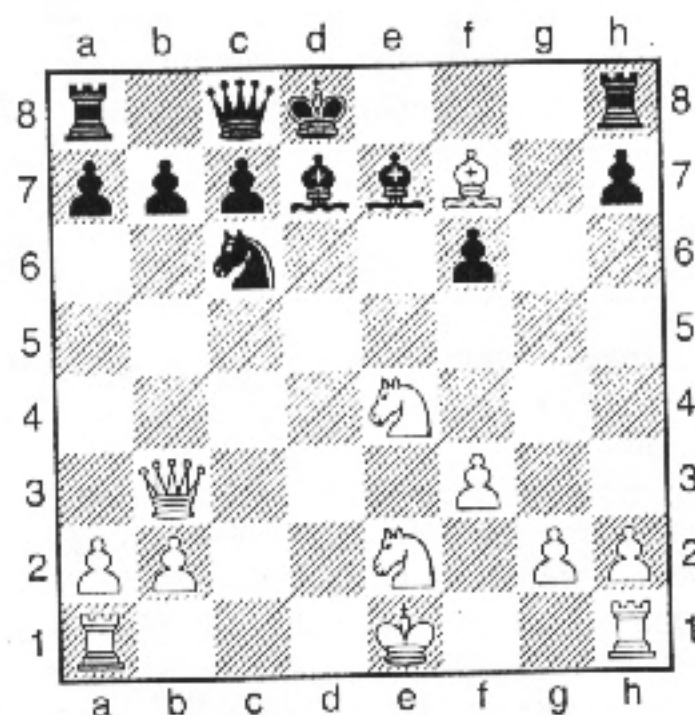
Apără calul din nou, dezlegându-l totodată. Această mutare este o apărare mai bună decât 15...♙e5 care apără calul, dar nu face nimic pentru înlăturarea legăturii. În astfel de situatii, însusi apărătorul nou sosit poate avea necazuri, pământul fugindu-i de sub picioare. De pildă, dacă 15...♙e5 16.f4 ♙d4 17.♙d4 (îndepărtează unul din apărătorii calului din f6) ♙d4 18.♙c3 si negrul greu va găsi o continuare viabilă.

16.♙f6

Albul face bine îndepărtând acest apărător tare ca o stâncă.

16...gf

Negrul bate cu pionul dorind să-si păstreze perechea de nebuni. Este dificil să pătrunzi prin apărarea arici a negrului, căci regele este bine adăpostit, înconjurat fiind de figuri.

17.0-0-0!

Mult mai energică decât rocada mică. Regele alb este oarecum expus, dar în compensație, turnul este stăpân pe coloana d deschisă, exercitându-și presiunea asupra nefericitului nebun din d7, acum legat. Efectuarea rocadei mari câștigă un tempo pentru atac, iar regele alb nu se află în cine știe ce pericol, datorită dezvoltării deficitare a negrului.

Albul amenintă 18.♖e6 sau 18.♗e6, oricare din aceste mutări amplificând presiunea asupra nebului legat.

17...♗e5

Nu doar pentru a apăra ♗d7, ci și pentru a juca 18...♗f7 eliminând unul din izvoarele sale de suferință.

18.♗f4

Amenintă cu moarte subită prin 19.♗e6 mat.

18...♗b8

Nefericită situație pentru damă, dar regele are nevoie de un câmp de fugă.

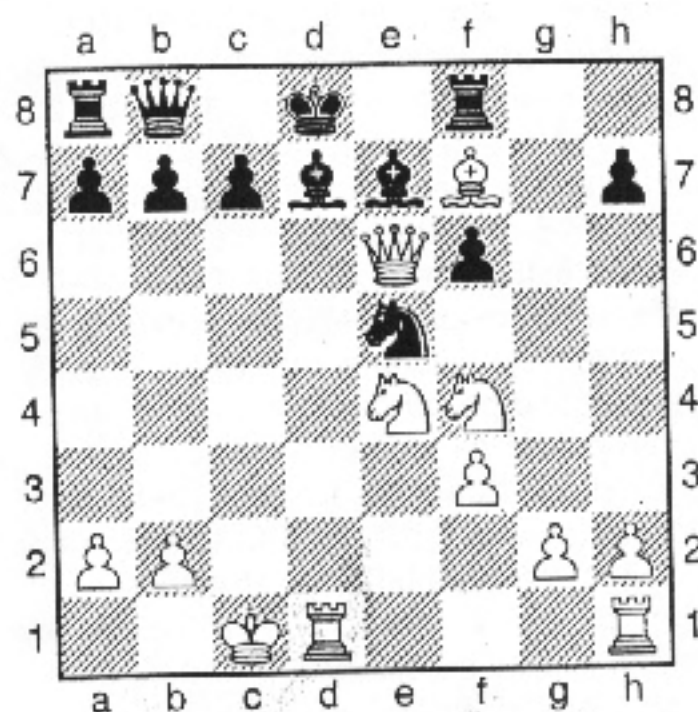
Există oare altă alternativă? Dacă 18...♗f8 eliberând e7 pentru rege, atunci 19.♗e6 (amenințând 20.♗e8 mat) ♗e7 20.♗c6! bc 21.♗e6 mat abil.

19.♗e6

Prin intrarea damei în tabăra inamică, atacul câștigă în greutate. Albul planuiește să câștige prin 20.♗f6 (lovind încă o dată în nenorocitul nebun și amenințând 21.♗d7 și mat rapid) ♗f6 21.♗f6+ ♗c8 22.♗h8 și mat la mutarea următoare.

19...♗f8

Sperând să sperie nebunul determinându-l să se retragă, eventualitate în care turnul apără pionul f6. În alternativa 19...♗c8 urmează 20.♗c6 și mat cu calul la e6.

20.♗f6

Pare de-a dreptul magic darul acelei figuri legate de a atrage asupra sa toate amenințările posibile.

20...♗d6

Acoperă ♗d7 dezlegându-l și făcând astfel posibilă capturarea damei albe.

Alte apărări nu promit nimic bun:

20...♗f7 21.♗d7+ și mat în doua mutări.

20...♗f6 21.♗f6+ ♗c8 22.♗e5 ♗f7 23.♗h8+.

20...♗c8 21.♗e5 ♗f7 22.♗e6 mat.

Cu mutarea din text, negrul își dezleagă nebunul din d7, își apără calul din e5 și amenință să bată nebunul din f7.

21.♗d7

O lovitură care doare. Calul ia o figură și atacă alte trei figuri.

21...♗d7

Negrul bate și el eliminând o adevărată durere de cap.

22.♗he1 și negrul cedează.

Dublarea figurilor grele pe coloana e deschisă și amenințarea în consecință 23.♗e8+ ♗e8 24.♗e8 mat, este de natură să frângă cerbicia oricărui adversar.

Pionul c7 nu poate avansa în scopul de a crea loc regelui fugă, căci 23.♗d6, iar dacă 22...♗c5 23.♗e7+ ♗c8 24.♗f8+ ♗f8 25.♗e8 – tusa finală și mat.